

Juho Kurki, Joni Stenström ja Cristian Friman ensimmäisellä maajoukkueleirillä koronakatkon jälkeen

KIVÄÄRIAMPUJEN
KATSEET KOHTI
EM-KOTIKISOJA

Uudella strategialla kohti vuotta 2024 → 6-8

Kultahipputähdestä skeet-ampujaksi → 28-29

Maija Hoppu ja Noin 20 kysymystä → 20-21

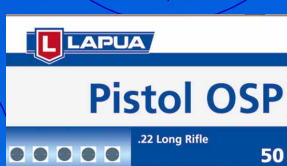
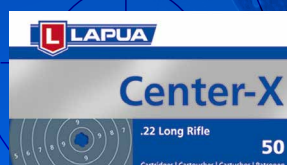
Lapua .22LR patruunat

TESTAA JA MENESTY

TESTAUKSET SUOMESSA
SOITA JA VARAA AIKA

Lapua: Olli +358 40 737 4955
Konnevesi: Veijo +358 45 677 0599

lapua.com

PERUSTETTU 1927

92. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.

ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644

lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Olli Törni, puh. 0400 930 527

olli.torni@ampumaurheiluliitto.fi

Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

Juha Halminen, puh. 050 592 2722

juha.halminen@kolumbus.fi

ULKOASU

Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka

PunaMusta, Forssa

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUrheiluliitto ry

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Lantee

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Palvelusihteeri Olli Törni

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoriso- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Lotta Jaakkola

KANNEN KUVA: LASSI PALO

Uusi normaali alkoi

LASSI PALO

KORONAVIRUSEPIDEMIA

pysäytti urheiluvan maailman maaliskuun puolivälissä – niin kansallisen kuin kansainvälisenkin ampumarheilun. Tokion olympialaisetkin siirrettiin vuodelle eteenpäin.

Historiallisen korona-ajanjakson jälkeen uusi arki – tai uusi normaali – alkoi vihdoin kolme kuukautta myöhemmin kesäkuussa, kun Orimattilassa järjestettiin trapin kansallinen kilpailu.

Skeet-ampujat palasivat tositoimiin kovatasoisessa Sako-Franchi GP -kilpailussa Lopella, ja muuttamat kiväärimaajoukkueen ampujat kilpailivat juhannuksena Virossa.

Ampumaurheiluliiton liittovaltuuston kevätkokous siirrettiin huhtikuulta kesäkuulle. Kokouksessa hyväksyttiin liiton strategia vuosille 2021–2024. SM-kilpailuja järjestetään loppukesällä, mutta kansainvälinen kilpailukalenteri on tyhjentynyt lähes kokonaan.

Kivääri- ja pistooliampujien iso tavoite hämmöittää runsaan puolen vuoden päässä, kun Lohjalla sijaitsevassa Kisakallion urheiluopistossa järjestetään ilma-aseiden EM-kilpailut. Kotikisoissa on jaossa Euroopan mestaruuksien lisäksi kuusi olympiamaapaikkaa Tokioon. Millaisin ajatuksin suomalaiset kiväärihuiput juuri nyt ovat, sekin selviää tämän lehden sivuilta.

Urheiluampuja-lehti toivottaa lukijoilleen hyvää, lämmintä ja osumarikasta loppuke-sää! Seuraava lehti ilmestyy syyskuussa.

LASSI PALO

Lopella järjestettiin kesäkuussa kovatasoinen skeetin Sako-Franchi GP. Mukana olivat muun muassa olympiamaapaikan Suomelle ampunut Lari Pesonen (oik.), Aki Loikala ja Pasi Vähäniemi.

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 3/2020

4 Pääkirjoitus: Elinvoimainen ja kasvava seura.

5 Seurakyselyssä tapahtuneet muutokset.

6 Ampumaurheiluliiton uusi strategia.

10 Kuusi olympiapaikkaa jaossa EM-Kisakalliossa.

12 Urheilijahaastattelut: Tommi Takanen, Vili Kopra ja Juho Kurki.

15 Valmennuksen johtajan kolumni.

16 Katsaus practicaliin.

18 Urheilija arjessa: Timi Vallioniemi.

20 20 kysymystä: Maija Hoppu.

22 Seurakyselyn tuloksia.

24 Tiesitkö, että...

26 Seurajutut: NoSA ja HIAS.

28 Esittelyssä tehoryhmäam-puja.

30 Ahokankaan perhe Kokko-lasta.

32 Mitäs nyt kuuluu: Hanna

Toikko ja Paavo Palokangas

34 Radoilta kerättyä ja Paras

muistoni: Kai Jahnsson.

35 Valmentajakoulutus.

38 Ase-esittely: UR 15 13".

41 Ase-alan uutuuksia.

42 ❄️ Tiedotuksia ❄️ Onnitte-luja ❄️ Uutisia.

44 Svenska sidor.

46 Piirros ja 10 napakkaa: Heidi Hämäläinen.

47 Finaali: William Lemoine.

hakuammuntaa

"**KOKMAS:N VILJA AHOKANKAAN** ennätykset ilmapistoolissa ovat viime vuonna ammutut 534 (60 ls) ja 358 (40 ls). Otso Ahokangas kirjasi tammi-kuussa 40 laukauksen ennätykseen 345. Viime vuonna hän tähtäsi 30 laukauksella ennätyksensä 283." ❄️ sivu 30

534

Elinvoimainen ja kasvava seura

Ampumaurheiluliiton liittovaltuusto hyväksyi kevätkokouksessaan kesäkuussa uuden strategian liitolle vuosiksi 2021–2024. Painopisteitä on karsittu nykyisestä viidestä painopisteestä kahteen. Strategiaassa seurat nousevat aiempaa voimakkaammin esiin.

Seurat pääsivät vaikuttamaan SAL:n strategiaan alkuvuonna tehdyn seurakyselyn kautta. Seurakyselyn tulokset olivat strategian laatimisen pohjana yhdessä erillisen, muun muassa valtuustolle, henkilöstölle ja keskeisille luottamushenkilöille lähetetyn strategiakyselyn ja Olympiakomitean strategian 2021–2024 kanssa.

Seurakyselyn vastausten perusteella seuroilla on halua kehittää toimintaansa ja kehitystavoitteita 3–5 vuoden päähän. Samaan aikaan kuitenkin melko harvalla seuralla (29 %) oli strategia tai muu pitkän tähtäimen suunnitelma. Yhtä harvinaista oli, että seura kerää palautetta jäsenistöltään seuran kehittämistä varten.

Näihin vastauksiin nähden ei ole yllättävää, että vaikka 60 prosenttia vastanneista seuroista on ilmoittanut tavoitteekseen jäsenmäärän kasvattamisen, vain 39 prosenttia ilmoittaa, että uusien harrastajien rekrytointi omassa seurassa on suunnitelmallista.

Tavoitteet ja toimenpiteet eivät siis näyttäisi olevan aina linjassa. Syitä tähän on tietysti useita, kyselyssäkin niitä avoimissa vastauksissa kerrottiin. Milloin toiminnasta puuttuu rahaa, milloin seura-aktiiveja, ratoja tai ympäristölupa. Lähes kaikkeen voidaan kuitenkin jollain tavalla vaikuttaa, kun löydetään sopivat keinot. Tähän tarpeeseen uusi strategia vastaa.

Uuden strategiamme painopistealueet ovat elinvoimainen ja kasvava seura ja mahdollistavat olosuhteet.

Liitto on olemassa jäseniään, seuroja varten. Harrastaminen tapahtuu seuroissa, jotka ovat tärkeimpiä toimintayksiyöitämme, toiminnan kivijalka. Lajimme voi yhtä hyvin kuin seuramme voivat.

Uskon, että uuden strategian myötä pääsemme liittona entistä paremmin keskittymään seurojen kehittämisen tukemiseen ja parantamaan liiton ja seurojen välistä vuorovaikutusta ja yhteistyötä, joka on yksi keskeisimmistä onnistumisen edellytyksistä. Vain yhdessä voimme saada tuloksia aikaan.

Uuden strategian mukaisen toiminnan suunnittelu on liitossa jo alkanut ja jatkuu kiivaana kesälomien jälkeen. Toivottavasti seurat miettivät myös omaa strategiaansa liiton strategian pohjalta ja etenkin sellaiset seurakäytännöt, joilla pidemmän tähtäimen suunnitelmaa ei ole ollut, ryhtyvät sellaista laatimaan.

Me liiton toimistossa autamme tässä ja muissa seurakehitysasioissa mielellämme. Toivottavasti näemme teitä jo syksyn seurakoulutuskierroksella runsaslukuisesti mukana!

Seurakyselyn tuloksista ja uudesta strategiastamme voit lukea lisää tämän lehden sivuilta.

Livskraftiga och växande föreningar

Vid sitt vårmöte i juni godkände sportskytteförbundets förbundsfullmäktige en ny strategi för förbundet för åren 2021–2024. Tyngdpunkterna har minskats till två från nuvarande fem. I strategin lyfts föreningarna fram kraftigare än förr.

Föreningarna kunde påverka SAL:s strategi via en föreningsenkät som genomfördes i början av året. Tillsammans med en separat strategienkät som skickades till bl.a. fullmäktige, personal och centrala förtroendemän och Olympiska kommitténs strategi för 2021–2024 utgjorde föreningsenkätens resultat grunden för strategin.

Föreningsenkäten visar att föreningarna vill utveckla sin verksamhet och sina utvecklingsmål för 3–5 år framåt. Samtidigt var det dock relativt få föreningar (29 %) som hade en strategi eller en annan långsiktig plan. Att föreningen i utvecklingssyfte samlade in feedback av sina medlemmar var lika ovanligt.

Därmed är det inte förvånande att det, även om 60 procent av föreningarna som svarat på enkäten har en ökning av antalet medlemmar som målsättning, endast är 39 procent som säger sig systematiskt rekrytera nya utövare till sin förening.

Målsättningarna och åtgärderna verkar således inte alltid vara i linje med varandra. Det finns förstås olika skäl till detta, vilket även framgick av svaren

på de öppna frågorna: ibland saknas pengar, ibland aktiva personer, banor eller miljöförhållanden. Men om man bara finner rätt sätt så kan nästan allt åtgärdas. På detta behov svarar den nya strategin.

Prioriteringarna i vår nya strategi är en livskraftig och växande förening och möjliggörande omständigheter.

Förbundet finns till för dess medlemmar, för föreningarna. Sportskytte utövas inom föreningarna, som hör till våra viktigaste aktivitetssorgan. De utgör grunden för vår verksamhet. Vår idrottsgren mår lika bra som våra föreningar mår.

Jag tror att vi som förbund med denna nya strategi bättre kan fokusera på att stödja föreningarnas utveckling och förbättra samverkan och samarbete mellan förbundet och föreningarna, vilket ju är en av de viktigaste förutsättningarna för framgång. Endast tillsammans uppnår vi resultat.

Planeringen av en verksamhet som följer den nya strategin har redan inletts, och arbetet fortsätter intensivt efter sommarledigheterna. Förhoppningsvis överväger föreningarna också sin egen strategi utifrån förbundets strategi och de föreningar som inte har haft någon långsiktig plan gör en. På förbundets kansli hjälper vi er gärna både med detta och med andra saker som gäller föreningens utveckling. Vi hoppas få se så många av er som möjligt redan på höstens föreningsutbildningsturné!

Läs mer om föreningsenkätens resultat och vår nya strategi i denna tidning.

ANNE LANTEE
SAL:n toiminnanjohtaja /
Sportskytteförbundets
verksamhetsledare

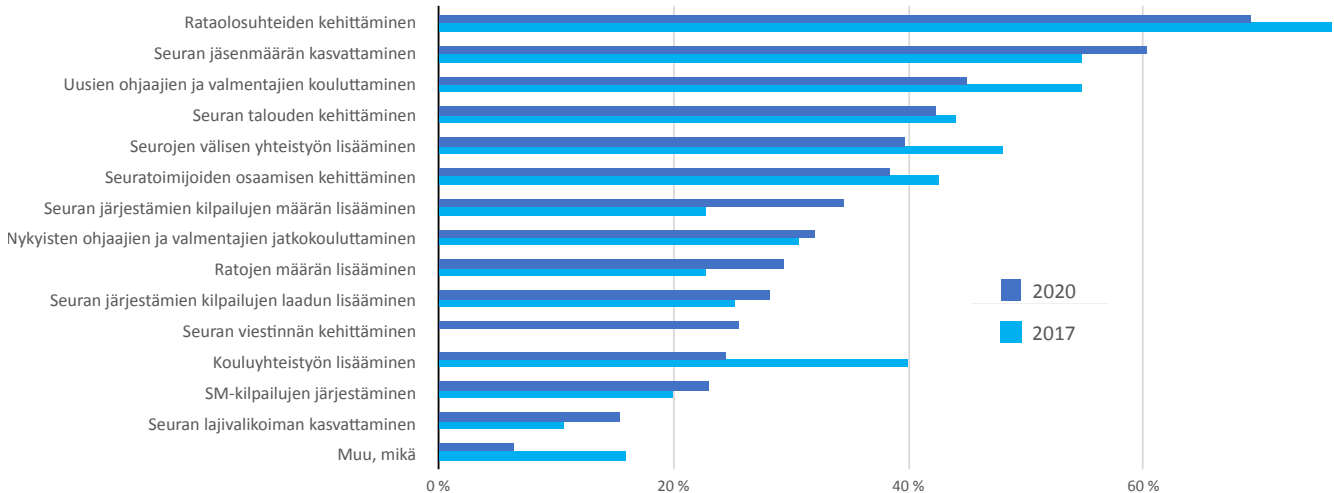
YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

Seurojen kehitystavoitteita 2020 ja 2017

Mikä muuttui kolmessa vuodessa?

Teksti ANNE LANTÉE

Ampumaurheiluliiton seurakysely toteutettiin viime helmikuussa sähköisenä kyselynä. Kyselyn runko oli sama kuin edellisessä seurakyselyssä vuonna 2017, jotta se tuottaisi jotakin vertailutietoa. Mukana oli kuitenkin uusiakin kysymyksiä, sillä olihan liiton strategian uudistaminen ajankohtaista.

Yleisimmät kehitystavoitteet 3–5 vuoden päähän ovat pysyneet samoina. Kärjessä ovat edelleen rataolosuhteiden kehittäminen, seuran jäsenmäärän kasvattaminen ja uusien ohjaajien ja valmentajien kouluttaminen.

Seuran talouden kehittäminen on noussut viidenneltä tilalta neljänneksi yleisimmäksi tavoitteeksi (42 %), mutta silti aiempaa harvempi, 31 prosenttia, näki mahdollisena esimerkiksi opetus- ja kulttuuriminstöriön seuratuksen hakemisen (2017: 39 %).

Kehityksen esteinä nähtiin avointen vastausten perusteella edelleen muun muassa ratoihin liittyvät asiat ja aktiivitoimijoiden puute.

SEUROIHIN PALKATTUJEN työntekijöiden määrää ei kysytty edellisessä seurakyselyssä, mutta valmennuskysymysten osalta oli havaittavissa aiempaa kielteisempää suhtautumista siihen, että valmentajille maksettaisiin palkkaa. Väitteen kanssa täysin eri mieltä oli peräti 80 prosenttia vastaajista ja joksinkin eri mieltä 16 prosenttia. Kolme vuotta aiemmin kokonaismäärä (92 %) oli lähellä samaa, mutta vain 53 prosenttia oli väitteen kanssa täysin eri mieltä.

Myös valmentajuuden arvostuksen kehittämiseen seuran omassa viestinnässä suhtauduttiin aiempaa selvästi penseämmin: enää 54 prosenttia aikoi edes jossain määrin kehittää arvostusta (2017: 72 %).

LIITON PALVELUJEN osalta kysytyt palvelut olivat hieman muuttuneet viime kerrasta. Palvelujen arvioidussa tärkeydessä tai laadussa ei ollut havaittavissa suuria muutoksia.

Jo vuonna 2017 kiinnitettiin huomiota, että melko monen palvelun kohdalla vas-

taaja ei tuntenut palvelua tai ei ollut käyttänyt sitä pystyäkseen arvioimaan sen laatua. Suuria muutoksia ei tähänkään saatu kolmessa vuodessa yrityksistä huolimatta.

Arvoja liiton ja seuran kannalta kysyttiin molemmissa kyselyissä, joskin tämänvuotisessa oli annettu aiempaa hieman useampia vaihtoehtoja, joista pyydettiin valitsemaan enintään kolme tärkeintä. Tänä vuonna tärkeimmäksi nousi turvallisuus, jonka nosti tärkeimpiin 65 prosenttia vastaajista. Kolme vuotta sitten turvallisuus löytyi viidenneltä sijalta 39 prosentin kannatuksella. Aiemmin kärkeä paikkaa pitänyt avoimuus ja läpinäkyvyys oli nyt jaetulla toisella sijalla viihtyvyyden kanssa (45 %).

Vastausten perusteella liiton arvot kirjattiin uusiksi strategian uudistamisen yhteydessä. Niiden mukaan toimimme avoimesti, läpinäkyvästi ja vastuullisesti, varmistamme jokaisen fyysisen ja henkisen turvallisuuden ja panostamme viihtyvyyteen radoilla ja seuratoiminnassa.

Aiheesta lisää sivulla 22.

Kuopion Ampuma- ja Metsästysseura sai 4500 euroa OKM:n korona-tukea. Vastaajana on KAMS:n puheenjohtaja HEIKKI PÄÄKKÖNEN.

HEIKKI PÄÄKKÖNEN

1 Mitä sanot korona-avustuksestanne?

Se tuli tarpeeseen!

2 Miksi teidän seuranne haki avustusta?

Toiminnalliseen tukeen. Jos tukea on tarjolla, tottakai sitä haetaan!

3 Mitä seuranne tekee rahalla?

Se menee ilma-aseradan noin kolmen kuukauden vuokraan. Saamme sillä katettua korona-ajan vuokrat.

4 Millainen kevät ja alkukesä teillä oli?

Toimintamme hiljentyi, mutta meillä oli paukkuja rakentaa uutta piekkarirataa ja osallistua talkoisiin.

5 Mitä loppuvuosi tuo tullessaan?

Harjoittelua. Valitettavasti kisoja on peruttu. Rakentamista ja seuratoiminnan kehittämistä.

6 Ette varmasti toivo koronan toista aaltoa? Ei toivota, ei toivota!

LASSI PALO

Liittovaltuusto hyväksyi olosuhteissa uuden strat

Ampumaurheiluliiton liittovaltuuston kokous pidettiin kesäkuun puolivälissä. Koronaviruksen myötä säädetty laki mahdollisti kokoukseen osallistumisen etäyhteydellä. Kokous hyväksyi liiton strategian vuosille 2021–2024.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton liittovaltuuston kokous piti järjestää huhtikuun lopussa, mutta se jouduttiin siirtämään kesäkuulle koronavirustilanteen takia. Se siirrettiin ensin ”alustavasti”, koska varmuutta kokouksen järjestämisestä ei ollut. Lopulta asiat etenivät niin, että kokous voitiin järjestää – mutta poikkeuksellisissa olosuhteissa tuolloinkin.

Kun liittovaltuuston ensimmäinen varapuheenjohtaja **Markus Ahtiainen** oli avannut kokouksen Vantaalla, toiminnanjohtaja **Anne Lantee** kertoi kokouksen järjestelyistä. Koronavirustilanteen myötä säädetty laki mahdollisti tilapäisen poikkeamisen yhdistyslaista ja kokoukseen osallistumisen etäyhteydellä.

Liiton palvelusihiteeri **Olli Törni** kirjasi etänä olleiden puheenvuoropyynnöt, ja paikalla olleita pyydettiin puhumaan lähellä kaiutinta, jotta kaikki osallistujat kuulivat puheenvuorot.

Kevätkokoukseen osallistui paikan päällä seitsemän ja kaikkiaan 23 valtuutettua tai varavaltuutettua. Tunnelma oli täysin erilainen kuin normaalisti: ”tupa” ei ollut täynnä eikä kukaan kätellyt toisiaan. Kuulumisia toki vaihdettiin tuttuun iloiseen tyyliin.

VALTUUSTO HYVÄKSYI kokouksessaan vuoden 2019 toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen sekä myönsi vastuuvapauden hallitukselle ja muille tilivelvollisille.

Liiton kulut olivat noin 3,1 miljoonaa euroa ja tulos 134 051 euroa ylijäämäinen. Liiton yhdeksän alueen tilinpäätökset sisältyvät liiton tilinpäätökseen. Niiden tulos oli yhteensä 11 000 euroa.

Viime vuosi oli talouden kannalta hyvin poikkeuksellinen Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhlavuoden takia. Merkittävän

Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja Anne Lantee ja Markus Ahtiainen, joka toimi liittovaltuusto

Liittovaltuuston kokoukseen osallistuttiin paikan päällä Vantaalla ja etänä.

poikkeuksellisissa regian

ston kokouksen puheenjohtajana.

talouteen vaikuttanut juhluvuoden tapahtuma oli haulikon maailmancup Lahden ja Hollolan alueella. Maailmancupin budjetti pidettiin erillään liiton budjetista, mutta tuloksessa näkyy kuitenkin myös cupin tulos. Se oli kolmivuotinen projekti, jonka yhteenlaskettu tulos oli lopulta 98 194 euroa ylijäämäinen.

Maailmancupin avustuksesta joudutaan kuitenkin maksamaan merkittävä summa takaisin ministeriöön. Asian käsittely oli vielä kesken kokouksen aikaan.

LIITTOVALTUUSTO VAHVISTI kokouksessaan vuoden 2021 talousarvion perustana olevat maksut. Jäsenmaksuihin ei tule muutoksia. Jäsenseuroilta kannettavan jäsenmaksun suuruus yli 20-vuotiaista jäsenistä kohti on myös ensi vuonna 26 euroa, ja erillisten yhdistysten jäsenmaksu pysyy 400 eurossa.

Aikuisten ja nuorten lisenssien hinnat pysyvät myös ennallaan, kuten myös har-

rastelisenssin, ylituomarikortin ja I-luokan tuomarikortin hinnat. Muovikortilliset lisenssit maksavat 5 euroa. Kilpailulupa (ennätyskelpoinen tai vastaava ei-ISSF-lajin kilpailu) ei myöskään tullut muutoksia.

TOIMINNANJOHTAJA Anne Lantee kävi vuoden 2019 toimintakertomuksen läpi pääpainopisteiden kautta. Niitä olivat liittovaltuuston linjausten mukaisesti olosuhteiden varmistaminen, vaikuttamisen ja viestinnän tehostaminen, liiton sisäisen toiminnan kehittäminen, seurojen tarpeisiin vastaaminen ja huippu-urheilun tulosten parantaminen.

Viime vuosi oli erityinen Ampumaurheiluliiton historiassa, sillä se oli liiton toiminnan 100-vuotisjuhlavuosi. Juhlavuosi avattiin tammikuussa, jolloin juhlittiin ulkoisten sidosryhmien kanssa Helsingissä.

Varsinainen pääjuhla, joka oli suunnattu erityisesti ampumaurheiluperheelle, järjestettiin elokuun lopussa Tampereella. Tuolloin julkistettiin myös liiton 100-vuotishistoriateos Sata tarkkaa vuotta – Ampumaurheilun historia Suomessa, jonka kirjoitti **Kalle Virtapohja**.

JUHLAVUODEN urheilullinen päätapahtuma oli edellä mainittu haulikon maailmancupin kilpailu Hälvälän ampumaurheilukeskuksessa Hollolassa. **Satu Mäkelä-Nummela** antoi kotiyleisölle parasta mahdollista jännitystä, kun hän napasi naisten trapissa olympiamaapaikan Tokioon.

Myös miesten skeet-ampujat **Oskari Kösä** ja **Eetu Kallioinen** tarjosivat huikeaa jännitystä kamppailemalla olympipaikoista kuuden ampujan finaalissa. Harmillisesti upeat suoritukset eivät riittäneet olympiapaikkoihin, joita oli vain kaksi tarjolla. Kallioinen oli lopulta neljäs ja Kösä viides.

Lari Pesonen oli varmistanut jo aiemmin yhden maapaikan Tokioon miesten skeetissä.

Suomalaiset ampumaurheilijat saavuttivat viime vuonna kaikkiaan 62 arvokisamitalia.

Juhlavuoden päätöstahtuma Grande Finale järjestettiin Lohjalla Kisakallion urheiluoipistossa lokakuun lopussa.

SÄHKÖISTEN JÄRJESTELMIEN kehittämisen eteni viime vuoden aikana siten, että kilpailu- ja tilastopalvelu Kiti otettiin käyttöön tämän vuoden alussa ensimmäisen vaiheen osalta eli tulos- ja tilastopuolen osalta. Suomisportin osalta kehityksessä päästiin siihen pisteeseen, että pilottiseurat saivat

"Teemme kaikkemme sen hyväksi, että tuotamme entistä parempia palveluja, joilla autamme seuroja onnistumaan omassa työssään ja tekemään niitä asioita, jotta laji voi mennä eteenpäin."

Vesa Nissinen

vuoden lopussa käyttöönsä Suomisportin seurapalvelun, joka tulee laajemmin käyttöön kuluvaan vuoden aikana.

Viime vuoden aikana valmisteltiin myös sähköistä II-luokan tuomarikoulutusta. Valmentajakoulutuksen kehittämistä tehostettiin erillisellä projektilla, jonka aikana muun muassa rakennettiin ohjaajakoulutuksen sisältö osittain verkko-oppimisympäristöön.

Jäsenseuroille tarjottiin yhdessä Metsätäjäliiton kanssa ampumaratojen ympäristölupapalvelua, jonka laajentamista kattamaan myös muut merkittävät valtakunnalliset järjestöt valmisteltiin kesästä alkaen Ampumaurheiluliiton johdolla.

Joulukuussa otettiin käyttöön uusi aselupii ja uuteen aselakiin liittyvä neuvonpalvelu jäsenseuroille ja niiden jäsenille. Kokeilu on määräaikainen ja liittyy uuden aselain herättämiin kysymyksiin harrastajien keskuudessa.

LIITTOVALTUUSTON kokouksessa käsiteltiin myös Ampumaurheiluliiton pidemmän aikavälin suunnitelmia. Puheenjohtaja **Vesa Nissinen** esitteli valtuutetuille liiton strategian vuosille 2021–2024. Visio on se, että ampumaurheilu on kehittyvä ja menestyvä urheilulaji.

– Strategiassa painotetaan sitä, että meillä on elinvoimaisia ja kasvavia seuroja. Liiton ja seurojen välistä yhteistyötä parannetaan. Teemme kaikkemme sen hyväksi, että tuotamme entistä parempia palveluja, joilla autamme seuroja onnistumaan omassa työssään ja tekemään niitä asioita, jotta laji voi mennä eteenpäin, Nissinen sanoi.

Nissisen mukaan strategian avainsioita ovat ne, että seuratoiminnan laatu paranee, seuran toimintaan on helppo tulla mukaan ja seura toimii uudistumiskykyisesti ja tavoitteellisesti. Nissisen mukaan tärkeää on myös se, että seuroilla on käytössään riittä-

SAL strategia 2024

Kehittyvä ja menestyvä urheilulaji

Elinvoimainen ja kasvava seura

1. Seuratoiminnan laatu paranee
2. Seuran toimintaan on helppo tulla mukaan
3. Seura toimii uudistumiskykyisesti ja tavoitteellisesti

Mahdollistavat olosuhteet

1. Seuroilla on käytössään riittävät ja ympäristövastuulliset rataolosuhteet, joilla harrastajat viihtyvät
2. Ampumaurheilun arvostus harrastuksena ja huippu-urheiluna kasvaa
3. Monipuoliset harrastamisen tavat ja mahdollisuudet innostavat kasvamaan ja kehittymään

SAL:n onnistumisen edellytykset:

Tiivis vuorovaikutus ja yhteistyö liiton ja seurojen välillä

Menestyvä huippu-urheilu

Tehokas ja monipuolinen viestintä

Nykytekniikan ja digitalisaation hyödyntäminen

vät ja ympäristövastuulliset rataolosuhteet, joilla harrastajat viihtyvät, ampumaurheilun arvostus harrastuksena ja huippu-urheiluna kasvaa ja monipuoliset harrastamisen tavat ja mahdollisuudet innostavat kasvamaan ja kehittymään.

Strategiaan on kirjattu myös Ampumaurheiluliiton arvot. Ne ovat:

- ”Toimimme avoimesti, läpinäkyvästi ja vastuullisesti.”
- ”Varmistamme jokaisen fyysisen ja henkisen turvallisuuden.”
- ”Panostamme viihtyvyyteen radoilla ja seuratoiminnassa.”

LIITTOVALTUUSTON hyväksymän strategian taustalla olivat strategiakysely ja seurakysely sekä Olympiakomitean uusi strategia, joka sekin ulottuu uuden olympiadin loppuun eli vuoteen 2024. Yksi strategiakyselyn kysymyksistä oli ”mikä on tärkeintä, jotta ampumaurheilu voisi jatkua (Suomessa) mahdollisimman vireänä ja houkuttelevana lajina?” Melkein kaksi kolmesta vastaajasta piti tärkeimpänä sitä, että ampumaurheilua pitää muokata aktiivisesti, jotta sen elinvoima säilyisi.

Vastaajat pitivät tärkeimpinä liiton toiminnan painopisteinä nuorten saamista lajin pariin, rataverkostoa, jäsenmäärän kasvattamista sekä aseisiin ja patruunoihin liittyviä asioita.

Seurojen oman kehitystavoitteet olivat linjassa liiton toiminnan painopisteiden kanssa: kolme tärkeintä asiaa olivat rataolosuhteiden parantaminen, seuran jäsenmäärän kasvattaminen sekä uusien ohjaajien ja valmentajien kouluttaminen.

NISSINEN AVASI kokouksessa strategian avainasioita. Seuratoiminnan laadun parantamisessa tärkeää on se, että seuratoimijoi-

den osaaminen kasvaa niin valmennuksessa/ohjauksessa kuin seuran hallinnossakin koulutuksen myötä. Näin ammattimainen toiminta kehittyy.

– Seuralle on tarjolla työkaluja, joilla seuran arkea voidaan helpottaa ja saavuttaa kustannussäästöjä, ja palvelu- ja tapah-
tumamalleista löytyy apua seuralle toiminnan ja talouden kehittämiseen, Nissinen sanoi.

Strategian mukaan ”seura on näkyvä toimija paikallisesti ja viestii sekä seuran sisällä että ulkopuolisille tahoille aktiivisesti ja on siten hyvin saavutettavissa myös uusille harrastajille”.

Matalan kynnyksen lajit helpottavat erityisesti lasten harrastuksen aloittamista, ja seuran toimintaan otetaan kaikki avoimesti mukaan. Ilmapiiri on yhteisöllinen ja yhdenvertainen.

Seura toimii myös uudistumiskykyisesti ja tavoitteellisesti: se uskaltaa kyseenalaistaa nykyiset mallit ja kokeilla avoimesti uusia – myös yhteistyömalleja laji- ja seurarajojen yli. Nissisen mukaan seuran toimintaa ja taloutta tulee suunnitella pitkäjänteisesti ja tavoitteellisesti ja seura saa innostettua nuoria ja nuoria aikuisia mukaan seurajohtoon.

MAHDOLLISTAVIEN OLOSUhteiden

mukaan seuroilla on käytössään riittävät ja ympäristövastuulliset rataolosuhteet, joilla harrastajat viihtyvät, ja ammattilaiset hoitavat seurojen puolesta ympäristöluvan hake-
misen.

Toiminta on vastuullista ja ympäristönäkökulmat huomioivaa, ja seurat haluavat panostaa ratojen viihtyisyyteen ja ymmärtävät radat toimintansa käyntikortteina.

Tavoitteena on myös se, että ampumaurheilun arvostus harrastuksena ja huippu-urheiluna kasvaa. Siihen päästään aktiivisella

vaikuttamisella laji-imagoon ja näkyvyyteen, tiiviillä yhteistyöllä muiden aseharrastajien ja toisaalta urheilutoimijoiden kanssa. Edunvalvonta ja vaikuttamistyö varmistavat toimintaedellytykset nyt ja tulevaisuudessa. Huippu-urheilumenestys on myös pyrittävä hyödyntämään.

Yksi linjauksista on myös se, että monipuoliset harrastamisen tavat ja mahdollisuudet innostavat kasvamaan ja kehittymään: kilpailutoimintaan on helppo päästä mukaan matalalla kynnyksellä, monipuolisuus ja vaihtelu säilyttävät mielenkiinnon ja huippu-urheilijoilla on parhaat mahdolliset valmentautumisolosuhteet.

JA LOPULTA: onnistumisen edellytyksiä ovat tiivis vuorovaikutus ja yhteistyö liiton ja seurojen välillä, menestyvä huippu-urheilu, tehokas ja monipuolinen viestintä sekä nykYTEKniikan ja digitalisaation hyödyntäminen.

Nissinen täsmensi muutamaa kohtaa:

– Seurojen tarve kuullaan ja niiden pohjalta määritetään liiton palvelut, seurat tuntevat liiton palvelut ja osaavat hyödyntää niitä toimintansa kehittämiseen, ja ne motivoituvat kehittämään omaa toimintaansa ja olosuhteitaan. Me olemme kaikki samalla puolella, Nissinen painotti.

Liittovaltuuston kokouksen puheenjohtaja Markus Ahtiainen korosti sitä, että liitto on kattojärjestö, joka edustaa seuroja:

– Kiinnostus ja tarve kehittyä on lähdettävä seuroista eikä ylhäältä alaspäin. Tämä on vuorovaikutteista toimintaa, ja on hienoa, että valtuuston ääni kuuluu strategiasa. Olen tyytyväinen strategiaan, joka meillä on nyt hyväksyttävänä, Ahtiainen sanoi.

Liittovaltuusto hyväksyi esityksen mukaisesti Ampumaurheiluliiton strategian tuleville vuosille. 🌸

Suurimmat koronan talousvaikutukset vasta syksyllä

Valtion liikuntaneuvoston koronayselyyn vastasi 37 ampumaurheiluseuraa.

Teksti LASSI PALO

Liikunta-alalla ei näytä olevan korona-kriisin voittajia, Valtion liikuntaneuvosto (VLN) summaa teettämänsä koronakyselyn tulokset. VLN:n selvitys Koronapandemian akuutit vaikutukset liikuntatoimialaan julkaistiin webinaarissa 17. kesäkuuta.

Selvityksessä kuvataan kuntien liikuntapalveluiden, urheiluseurojen ja järjestöjen sekä liikunta-alan yritysten ja koulutus- ja tutkimusorganisaatioiden tilannetta viime maaliskoukokuussa.

Vakavimmat akuutit vaikutukset koronalla on ollut alan yrityksiin, mutta myös moni urheiluopisto, osa urheiluseuroista ja muista alan toimijoista on kokenut merkittäviä haasteita.

Keväällä tehdyt merkittävät talouden sopeuttamistoimet näyttävät pääosin pelastavan alan toimijoita kriisin akuutista vaiheesta, mutta moneen toimijaan korona vaikuttaa todenteolla vasta myöhemmin esimerkiksi valtion ja kuntien talouden heikentyessä, rahapelituottojen vähentyessä tai mikäli uudet rajoitustoimet estävät toiminnan syksyllä.

Valtion liikuntaneuvoston kyselyyn kolmen rajoituskuukauden vaikutuksista vastasi 37 ampumaurheiluseuraa.

VALTAOSA ELI 80 prosenttia yhdistyspohjaisista urheiluseuroista selvisi kevään rajoituksista melko vähillä ongelmilla. Viidennekselle seuroista aiheutui kuitenkin paljon tai erittäin paljon ongelmia. Näitä seuroja yhdistävät raskas kiinteiden kulujen rakenne, tulorahoituksen nopea vähentyminen ja talouspuskurien puuttuminen.

Ampumaurheiluseuroista 25 prosentilla oli taloudellinen puskuri yli 12 kuukauden toimintamenojen tarpeisiin. Noin 47 prosentilla puskuria löytyi 6-12 kuukauden tarpeisiin. Vajaalla kolmella prosentilla vastaajista seuralla oli velkaa tai oma pääoma miinuksella.

Runsaalla puolella vastaajista (56%) oli pää- tai osaomistuksia tai pitkäaikaisia vuokrasopimuksia liikuntatiloihin.

Seurojen liikunta- ja urheilutoiminta oli toukokuussa ”pääosin pysähdyksissä” 62 prosentilla vastaajista. Vain yksi ampumaurheiluseura vastasi, että toiminta jatkui lähes normaalisti.

Kun ampumaurheiluseuroilta kysyttiin,

mikä niiden toukokuinen tilanne johtamisen, hallintotyön ja kehittämisen tilanne oli, viisitoista seuraa vastasi, että se oli pääosin pysähdyksissä. Se oli ”osittain käynnissä” yhdeksätoista seurassa, ja yhtä monessa seurassa se jatkui ”lähes normaalisti”.

Noin viidennes ampumaurheiluseuroista oli tehnyt tilannearvion poikkeustilan vaikutuksista seuran toimintaan ja talouteen.

NOIN PUOLET ampumaurheiluseuroista oli sitä mieltä, että koronan rajoituskuukaudet aiheuttavat vain vähän ongelmia. Yksikään seura ei katsonut, että rajoituskuukaudet aiheuttaisivat erittäin paljon ongelmia.

Noin viisi prosenttia ampumaurheiluseuroista oli samaa mieltä väittämän ”seuran jäsenmäärä vähentyy” kanssa. Jokseenkin samaa mieltä oli noin 19 prosenttia vastanneista.

Noin puolet ampumaurheiluseuroista katsoi, että urheilijoiden ja liikkujien innostus liikuntaan/urheiluun lisääntyy, ja noin 75 prosenttia vastanneista oli täysin tai jokseenkin samaa mieltä siitä, että seuran tulon hankinta kokonaisuudessaan vaikeutuu.

Seuramaksujen nousuun uskoi vajaa viidennes vastaajista, ja seuran yhteisöllisyyden vahvistumiseen uskoi noin 42 prosenttia vastanneista.

Runsas puolet vastanneista oli samaa tai jokseenkin samaa mieltä siitä, että seuran yhteistyö ulkoisten kumppaneiden tai sidosryhmien kanssa vaikeutuu. Näitä ovat muun muassa yritykset ja kunta.

Seitsemän seuraa vastasi kysymykseen, kuinka paljon budjetoituja tuloja jäi saamatta maaliskoukokuussa. Keskiarvo oli noin 5700 euroa, kun minimiarvo oli 800 ja maksimiarvo 13 000 euroa.

Seitsemän ampumaurheiluseuran arvion mukaan maaliskoukokuun aiheuttama tulomenetys on keskimäärin noin 30 prosenttia koko vuoden budjetoiduista vuosituloista.

Seitsemästä ampumaurheilun seurasta kolme peri maaliskoukokuussa urheilijoilta ja liikkujilta normaalisti tai täysimääräisesti toiminta- tai kausimaksuja. Yksi seura ei perinyt maksuja lainkaan tai palautti jo perityt maksut.

Ostoa oli lykännyt 75 prosenttia vastan-

neista, ja 43 prosenttia vastanneista seuroista oli anonut ja saanut julkisia avustuksia. Velkaa ei ollut ottanut maaliskoukokuussa yksikään seura.

RY-POHJAISTEN seurojen tulonmenetykset (maaliskoukokuu) olivat VLN:n kyselyn mukaan arviolta yhteensä 76 miljoonaa euroa (nettomenetykset 47 Me). Osakeyhtiöpohjaisissa seuroissa tilanne oli haastava jo kevään jälkeen: noin puolet oy-seurojen vastaajista arvioi tilanteensa kriittiseksi.

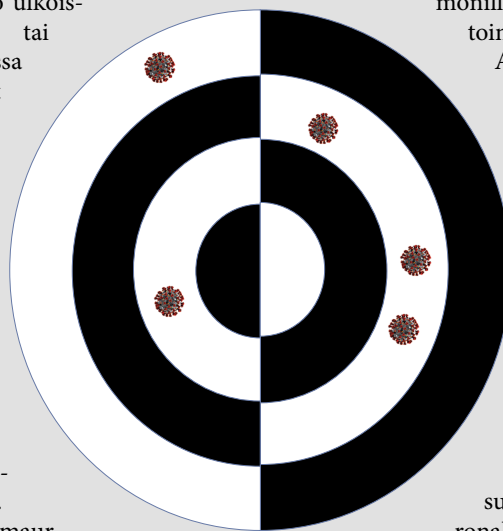
Lajiliitoissa ja muissa liikuntajärjestöissä koronakriisi vaikutti erityisesti huippu-urheiluun, tapahtumiin, leireihin ja näytöksiin sekä kilpailutoimintaan. Järjestöjen talouteen liittyvät suurimmat vaikutukset nähtäneen vasta syksyllä. Maaliskoukokuun tulomenetykset järjestöissä olivat arviolta 11,4 miljoonaa euroa (nettomenetykset 2,1 Me).

VLN:n kyselyn mukaan korona ei aiheuttanut keväällä merkittävässä osassa liikunta-alan toimijoita irtisanomisia. Lomautuksia on tapahtunut jonkin verran julkisella sektorilla, ja merkittävässä osassa kolmannen sektorin toimijoita sekä etenkin yrityksiä, joista reilut puolet on käynnistänyt lomautuksia.

LIIKUNTA-ALAN yritysten toimintaedellytyksiin koronarajoitukset ovat vaikuttaneet pääosin erittäin paljon, monilla keskeyttäneet toiminnan kokonaan. Alan yrityksistä kuitenkin puolet arvioi varmasti selviytyvän koronakriisistä, ja lopuistakin reilu kolmannes arvioi ehkä selviävänsä.

Kuntien keskeiset liikuntapalvelut ovat olleet pääosin keskeytetty tai suljettu keväällä. Koronakriisi on nostanut digitalisaation sekä ulkoilialan ja luontoliikunnan merkitystä liikunta-alalla.

Koronakriisin vaikutuksia oli kesäkuussa mahdotonta arvioida laaja-alaisesti. Lopulliset vaikutukset riippuvat kriisin pituudesta ja yleisen taloustilanteen kehittymisestä. Jos ensi syksynä tulee toinen korona-aalto ja yhteiskunnassa joudutaan uudelleen kiristämään rajoituksia, yhä useampi liikunta-alan toimija on merkittävässä vaikeuksissa. 🚩

Viimeiset olympiapaikat ja Kisakallion ja Osijekin EM

Eurooppalaisten ampumaurheilijoiden viimeiset olympiapaikat jaetaan ensi vuonna Kisakallion ja Osijekin EM-kilpailuissa.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Kansainvälinen olympiakomitea (KOK) hyväksyi toukokuussa Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) esityksen valintamenettelystä, jonka mukaan viimeiset eurooppalaisten ampumaurheilijoiden olympiapaikat jaetaan Tokion olympialaisiin.

ISSF perui koronaviruspandemian takia Euroopan olympiakarsintakilpailun (Pilsen, Tšekki) ja haulikkolajien EM-kilpailut (Chateraux, Ranska), joissa viimeiset olympiapaikat piti toukokuussa jakaa. KOK siirsi Tokion olympialaiset vuodelle eteenpäin. Ne järjestetään 23.7.–8.8. 2021.

PÄIVITETYN valintamenettelyn mukaan kuusi olympiapaikkaa on jaossa ilma-aseiden EM-kilpailuissa, jotka järjestetään Lohjalla Kisakallion urheiluopistossa 26.2.–8.3. 2021. Kroatian Osijekissa pidettävissä 25/50/300m lajien sekä haulikkolajien EM-kilpailuissa on jaossa kaikkiaan kymmenen maapaikkaa Tokioon. Osijekissa kilpaillaan 23.5.–6.6.2021.

Kisakalliossa on jaossa kaksi paikkaa sekä miesten että naisten ilmakivääri- ja yksi paikka sekä miesten että naisten ilmapistoolissa. EM-Osijekissa jaetaan kivääri- ja pistoolilajeissa sekä skeetissä kussakin yksi paikka ja trapissa kaksi paikkaa (miehet ja naiset).

ISSF:n rankingsijoitusten mukaiset olympiapaikat jaetaan maailmancupien pisteiden perusteella maaliskuun huhtikuussa 2021.

KOK ON aiemmin ilmoittanut, että jo ansaitut olympiapaikat ovat voimassa myös vuoteen 2021. Suomen joukkueen valintajärjestelmän, valintojen ja valinta-ajankohdan osalta tämä tarkoittaa, että viime joulukuussa tehdyt urheilijavalinnat ovat edelleen voimassa. Yksi seitsemästä Tokion olympialaisiin nimetyistä suomalaisista on trap-ampuja **Satu Mäkelä-Nummela** (Orimattilan Seudun Urheiluampujat). **Lari Pesonen** (Ilomantsin Erämiehet) on ampunut Suomelle olympiamaapaikan miesten skeetissä.

Tokion olympialaisten ampumaurheilussa kilpailee kaikkiaan 360 urheilijaa (miehiä 180 ja naisia 180). 🍀

Tokion olympiapaikkaa nyt tavoitteleva Aleks Leppä kilpaili poikien sarjassa vuonna 2012 Vierumäen urheiluopistossa.

”Vahvasti kohti EM-kotikisoja!”

Kivääriin maajoukkueleiri alkoi kesäkuun 8. päivänä Inkoossa. Se oli ensimmäinen leiri sitten maaliskuun puolivälin, jolloin edellinen leiri keskeytettiin Turussa koronavirusepidemian takia.

Inkoon ampumaradalla nähtiinkin iloisia ilmeitä ja jälleennäkemisen riemua. Kun harjoitukset alkoivat, olivat ilmeet keskittyneitä.

– Inkoon-leiri alkoi hyvin! Yhteisöä oli kaivattu, ja nyt pääsimme takaisin normaaliin elämään, Ampumaurheiluliiton kiväärivalmentajat **Pirjo Peltola** ja **Mikko Mattila** sanoivat Inkoossa.

– Kun olimme Puolassa ilma-aseiden EM-kilpailuissa helmi-maaliskuun vaihteessa, kuka olisi uskonut, että koronavirusepidemia johtaa tällaiseen tilanteeseen? Yllättävän hankala asia tämä on ollut, he huokaisivat.

KIVÄÄRIAMPUJEN katseet on nyt suunnattu vahvasti vuoteen 2021, jolloin jaetaan

viimeiset maapaikat Tokion olympialaisiin. Paikkoja on jaossa ilma-aseiden EM-kilpailuissa, jotka pidetään Lohjalla sijaitsevassa Kisakallion urheiluopistossa.

– Mahtava juttu, että meillä on taas kotikisat. Toivotaan, että kaikki menee hyvin eikä perumisia enää tule, Peltola sanoi.

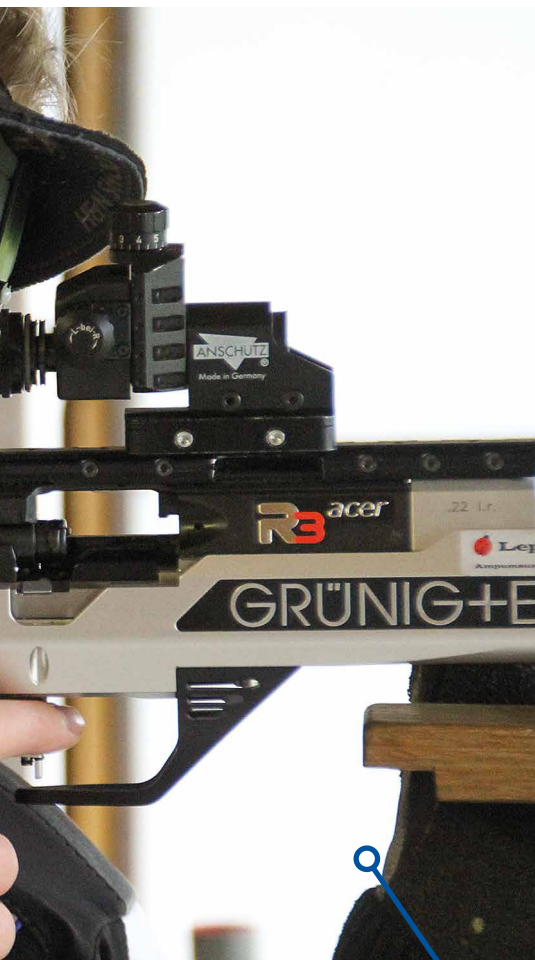
Ilma-aseiden EM-kilpailut järjestettiin edellisen kerran Suomessa vuonna 2012. Tuolloin kilpailut olivat Vierumäen urheiluopistossa.

– Kun valmistaudumme Kisakallion EM-kotikisoihin hyvin, varmasti niistä hyvä tulee. Panokset ovat nyt kovemmat kuin jos ne olisivat olleet olympiavuoden jälkeiset EM-kilpailut. Kisakallioon tulevat periaatteessa kaikki, koska siellä jaetaan EM-mitalien lisäksi paikkoja Tokioon. Fiilistä siis riittää, Peltola ja Mattila sanoivat.

Muuttuuko mikään EM-kotikisoja ajatellen?

– Aloitamme valmistautumisen normaalia

aetaan -kisoissa

umäellä järjestetyissä EM-kilpailuissa.

hiukan aikaisemmin eli maajoukkueleiritys alkaa todennäköisesti lokakuussa. Tämä on aina kovaa kilvoittelua, jossa kaikki pitää tehdä paremmin, tarkemmin ja tavoitteellisesti, Peltola vastasi.

LAJI KUIN LAJI, urheilijat ovat kotikisoissa eri tilanteessa kuin ulkomailla kilpaillessaan. Niin myös suomalaiset kivääri- ja pistooliampujat sekä liikkuvan maalin ampujat Kisakalliossa.

Tulevien kotikisojen etu on se, että urheiluopisto on heille erittäin tuttu paikka, mutta häiritsevää voi olla esimerkiksi se, että "hihasta nykijöitä" on varmasti riittämiin.

– Tilanne pitää vain oppia hallitsemaan, Peltola sanoi.

Mattila jatkoi:

– Se on kasvamista isomman kilpailun hallintaan. Jos urheilija pääsee olympialaisiin, sinne mennään menestymään, ja samaan aikaan siellä tapahtumia sitten riittääkin.

MIELIPIIDE: Kysyimme, mitä mieltä maajoukkueampujat ovat siitä, että Kisakallion EM-kilpailuissa on mitalien lisäksi jaossa olympiamaapaikkoja Tokion olympialaisiin.

"Tavoitteenani on olla mukana Kisakallion EM-kilpailuissa. On hienoa, että Suomeen on saatu isot kisat!"

Jenna Kuisma, kivääri
Kyrkslätt Skytteförening

"Kisakallion EM-kilpailut ovat nyt ne kilpailut, jotka ovat tavoitteenani, koska kaikki muut on peruttu. Olenkin harjoitellut ilma-kivääriä enemmän kuin normaalisti. On mukavaa, että kisoissa jaetaan myös olympiapaikkoja. Meille tulee kova kilpailu jo siitä, kuka pääsee edustamaan Suomea EM-kisoihin. Mitään ei saa ilmaiseksi, ja kilpailutilanne työntää meitä kaikkia eteenpäin."

Joni Stenström, kivääri
Raseborgs Skyttar

"Hyvä juttu, että Tokioon on paikkoja jaossa eli niitä kohti vaan. Haluan olla tietysti 'viivalla'!"

Henna Viljanen, kivääri
Kyrkslätt Skytteförening

"On hienoa, että Kisakalliossa on jaossa myös olympiapaikkoja. Minulla on vähän ristiriitaiset fiilikset, sillä en tiedä, ovatko kotikisat etu vai tuleeko niistä enemmän paineita... Kotiyleisön edessä ei ole aina helppo ampuja."

Aleksi Leppä, kivääri
Haminan Ampumaseura

"EM-kotikisat ovat tavoitteenani. Niitä kohti mennään vahvasti!"

Sebastian Långström, kivääri
Kyrkslätt Skytteförening

Tommi Takanen teki Lopella peruskilpailunsa uuden hienon ennätyksen 124.

"Elän ampumaurheilijan parasta aikaa!"

Tommi Takasen kova harjoittelu kevään aikana toi uuden henkilökohtaisen ennätyksen.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Lahden Ampumaseuraa (LAS) edustava **Tommi Takanen** paukutti uuden peruskilpailun ennätöksensä kesäkuun puolivälissä Lopella järjestetyssä Sako-Franchi GP:ssä. Takanen oli tyytyväinen erinomaisissa olosuhteissa käytyyn kilpailuunsa, jossa hänen peruskilpailunsa ennätys koheni yhdellä kiekolla (124) ja jonka finaalissa hän sivusi ennätystään (57).

– Hyvä kisa, hyvä momentum pääkopassa läpi kisan! Teknisesti erinomaista ampuamista, yksi hermolipsahdus tuli peruskisan nelosen tupliin. Tämän kauden kova panostus alkaa näkyä kisoissakin, joihin olen enemmän kuin tyytyväinen, hän sanoi heti kisan jälkeen.

Kun kilpailusta oli kulunut runsas viikko, Takanen sanoi elävänsä ampumaurheilijan

Tommi Takanen harjoitteli koronakevään ajan ahkerasti. "Se näkyy nyt tuloksissa."

parasta aikaa:

– Ammuin ensimmäisen kerran tuloksen 123 viisi vuotta sitten, ja olen sitä sen jälkeen sivunnut. Mutta nyt tuli ennätysparannus! Kaikki on hyvin: opiskeluni etenevät jopa hivenen etuajassa, ja olen voinut panostaa urheiluun täysipainoisesti.

Takanen kehitti koronakevään aikana niitä asioita, jotka hän oli "tunnistanut" tarpeelliseksi kohentaa:

– Otin härkää sarvista ja treenasin hirtittävän kovaa maalais-toukokuun ajan. Se

näkyi nyt tuloksissa, Takanen kertoi, kun hän oli juhannuksen jälkeisenä helteisenä päivänä matkalla harjoittelemaan Hyvinkään radalle.

MIEHIKKÄLÄSSÄ ASUVA Takanen on tarkka huippu-urheilija, joka kiinnittää huomiota yksityiskohtiin: treenaamaan Hyvinkäälle siksi, että siellä järjestetään skeetin SM-kilpailut elokuussa, ja hän haluaa tulla "sinuiksi" radan kanssa jo nyt eikä vasta kisojen virallisissa harjoituksissa.

– Käyn siellä heinäkuussa ampumassa muutaman kerran ja ottamassa radan "haltuun", hän sanoi.

Urheiluampujassa kerrottiin vuosi sitten, kuinka Takanen valmistui tuotantotalouden diplomi-insinööriksi ja palasi heti Minskissä järjestettyjen Euroopan kisojen jälkeen töihin. Hän työskentelee Kaakon Kaksikon tilapalvelupäällikkönä.

Samalla kerrottiin Takasen "aikamoisesta talvesta". Hän oli viidellä ulkomaanleirillä ja kilpaili kahdessa maailmancupissa. Hänellä oli kuitenkin leireillä aikaa tehdä diplomitöitä.

"Kuten hyvin tiedetään, määrätietoisin

urheilijan asenteella Takanen ei jätä mitään sattuman varaan, vaan tekee kaiken huolella, jos alkaa jotain tehdä.”

SAMA TOIMINTAMALLI leimaa Takasen tekemisiä edelleen – kuinkas muuten. Hän on ollut nyt puolen vuoden ajan opintovapaalla, sillä hän alkoi opiskella viime vuoden elokuussa järjestetyn Lahden maailmancupin jälkeen ympäristötekniikan ylempää AMK-tutkintoa.

– Valmistumiseni aikaikkuna on jossain ensi joulukuun ja kesäkuun välissä. Ihan hyvältä näyttää, sillä pakolliset opinnot on nyt suoritettu ja viimeiset vapaavalintaiset opinnot teen nyt kesän aikana. Syksyllä alan tehdä opinnäytetyötäni.

Takasen mukaan kokonaisuus on ollut hänen työnsä, opiskelujensa ja ampumaurheilun kannalta win-win-tilanne:

– Opiskeluni liittyvät työhöni, jonne voin palata opintovapaani jälkeen. Voi myös sanoa, että opiskelu on ampumaurheilijan parasta aikaa. Ainoa miinus on talous, mutta tulen aikuiskoulutustuelle niukasti toimeen.

TÄMÄ VUOSI jää haulikkolajien kansainvälisten kilpailujen osalta todella kalpeaksi. Yksi maailmancup ehdittiin järjestää Kyproksella ennen kuin kauden kaikki muut kilpailut peruttiin.

– Uniikitilanne, Takanen luonnehti ja jatkoi:

– Intian maailmancup peruttiin viime hetkellä, ja se tuntui todella kovalta iskulta kasvoin. Sitten aloin miettiä asiaa toisinpäin ja päätin alkaa tehdä sellaisia asioita, joihin minulla ei ole ollut aiemmin juurikaan aikaa. Kun normaalielämä löysään harjoittelua huhtikuussa kiivaan alkuvuoden jälkeen, nyt oli kovaa tekemistä!

Takasen kiekkomäärät ovat normaaliin vuoteen verrattuna nyt kolminkertaiset eikä hänellä ole aiemmin ollut näin vahvaa fyysikkajaksoa.

– Olen nauttinut! Totta kai haluan aina kilpailla, mutta nyt on ollut aikaa hioa asioita ja miettiä tekemisiä syvällisemmin. Ensi vuosi on tosin kysymysmerkki, koska kukaan ei tiedä, miten maailma (koronavirus) kehittyy. Juuri nyt näyttää huonolta, Takanen viittasi tuoreisiin uutisiin.

TOKION OLYMPIALAISET järjestetään 23.7.–8.8.2021. Kroatian Osijekissa pidettävissä 25/50/300m lajien sekä haulikkolajien EM-kilpailuissa on jaossa kaikkiaan kymmenen maapaikkaa Tokioon. Osijekissa kilpaillaan 23.5.–6.6.2021.

Skeetissä on jaossa kaksi paikkaa (miehet ja naiset).

– Yritän elää hetkessä, ja olen päättänyt tarkistaa ensi vuotta koskevat suunnitelmani lokakuussa eli katsoa tuolloin, miten kokonaispaketti rakentuu. Onneksi skeet on ulkoilmalaji, jossa riittävät turvaetäisyydet voi pitää. Henkilökohtaisella tasolla olen tilanteeseen sopeutunut, ja minulla menee juuri nyt hyvin! 🌸

Vili Kopra voitti Orimattilassa kesäkuussa järjestetyn trap-kilpailun.

Opiskelu ja harjoittelu täyttivät koronakevään

”On se aika kulunut näinkin”, Vili Kopra summasi koronakevään ja -kesän.

Teksti & kuva LASSI PALO

Orimattilan Seudun Urheiluamppujen (OSU) trap-ampuja **Vili Kopra**, 21, suhtautuu rauhallisesti menneeseen koronakevääseen ja myös tulevaisuuteen. Hän ei luonteensa mukaisesti turhia ”höntyile”, vaan ottaa asiat sellaisina kuin ne ovat:

– On se aika kulunut näinkin, hän viittasi koronavirukseen, kun hän vastasi puhelimeensa juhannuksen jälkeisellä viikolla.

– Olen koulusta kesälomalla. Nyt on alkuvuoksi vapaata, mutta muuten ihan peruskavaa eli treeniä – ammuntaa ja fysiikkaharjoituksia.

Vilin valmentajaisä **Kari Kopra** ei ainakaan vielä ollut patistanut poikaansa mökillä pihatöihin.

– Ei onneksi, Vili naurahti, kun lämpötila hipoi kolmeakymmentä astetta.

VILI KOPRA voitti poikien trapin EM-kultaa ikimuistoisessa kilpailussa Azerbaidžanin Bakussa. Kultajuhlissa tulee heinäkuun lopussa kolme vuotta täyteen. Kopra muistaa kilpailun hyvin, mutta ei muista, mitä hän tuolloin tulevaisuudeltaan urheiluamppujana odotti. Yksi asia on kuitenkin varma:

– Siitä hetkestä on tapahtunut kehitystä. Ennätykseni on nyt 120, mutta olisi hyvä, jos siihen tulisi vielä kohennusta.

Kopra opiskelee teollista muotoilua Lahden ammattikorkeakoulussa, ja opiskeluja on vielä kaksi vuotta jäljellä. Hän keskittyy koronakevään ajan opiskeluihinsa, mutta ehti kuitenkin harjoitella niin paljon, ettei ole kiekkomäärissään juurikaan normaalivuotta jäljessä.

– Tarkkoja lukuja en pysty sanomaan, mutta en ole kaukana – ehkä vain karvan verran.

Suomalaiset trap-ampujat palasivat tositoimiin kesäkuun alussa, kun Orimattilassa järjestettiin peräkkäisinä päivinä 125 kiekon kilpailut. Kopra voitti toisen kilpailun tuloksellaan 119 (finaaleja ei ammuttu).

– Se oli hyvä kilpailu eikä mitään läpsyttelyä. Peräkkäisinä päivinä ammutut kilpailut olivat vähän normaalia raskaampia, mutta hauskoja kokemuksia! Olin tyytyväinen tuloksiini.

Kopra ehti kilpailla Malagassa, Kyproksella ja Portugalissa ennen kolmen kuukauden koronataukoa.

– Kyllä tämä on ollut erilainen vuosi. Tänä vuonna ammutaan vielä pari kotimaista kisaa. Ensi vuodesta on vaikea sanoa vielä mitään. Teemme varmasti normaalin kausisuunnitelman, ja aika sitten näyttää, voiko sen toteuttaa. Jos kilpailuja taas perutaan, sitten harjoitellaan vähän enemmän, hän pohti.

Ensi vuonna jaeaan Kroatian Osijekissa pidettävissä 25/50/300m lajien sekä haulikkolajien EM-kilpailuissa kaikkiaan kymmenen maapaikkaa Tokioon. Osijekissa kilpaillaan touko-kesäkuussa. Siellä jaetaan kivääri- ja pistoolilajeissa sekä trapissa kussakin yksi paikka ja skeetissä kaksi paikkaa (miehet ja naiset).

KOPRA AMPUU nyt kahdesta neljään kertaa viikossa, ja lajiharjoitusten lisäksi hän käy kolme kertaa viikossa kuntosalilla ja pari kertaa juoksulenkillä.

– Kuntosalilla se on aika tuskasta tekemistä, koska hiki valuu solkenaan huonon ilmastoinnin takia. Kun on kuuma, käyn juoksemassa vasta noin yhdentoista aikaan illalla. Ampuma-ajat sen sijaan ovat säädeltyjä eikä niitä tarvitse sen enempää miettiä, hän naurahti. 🌸

Juho Kurki harjoittelemassa Inkoon maajoukkueleirillä kesäkuussa.

"Yksi kausi pikkaisen rennommin"

"Minulla on aika tiukkoja vuosia takana. Yhden kauden voi ottaa vähän rennommin."

Teksti & kuva LASSI PALO

Näin sanoo **Juho Kurki**, joka ei pidä koronakevättä välttämättä huonona asiana. Kymmenen vuoden ajan huipputasolla ampuneella Kurjella, 28, on tiukkoja vuosia takana, joten yksi rennompi kausi ei maailmaa kaada. Päinvastoin, kevät ja alkukesä tekivät henkisesti ja fyysisesti hyvää:

- On tehnyt hyvää pitää taukoa. Olympiapaikan metsästäminen ei ole pääkopale helppoa. Lisäksi kisareissuja ei ole ollut. Matkavuorokausia minulla on vuodesta riippuen noin 100–200.

Kun koronavirus pysäytti maailman, Kurki piti noin kuukauden tauon. Se oli sopiva hetki, koska alkuvuosi oli tutun tiivis ja hektinen. Kun kivääriampujat palasivat 2. maaliskuuta kotiin ilma-aseiden EM-kil-

pailuista Puolan Wrocławista, seuraavalla viikolla kerrottiin maailman mullistaneista koronarajoituksista.

- Siihen asti olivat tiedossa kevään tavoitteet, ja niitä kohti menttiin tiiviisti. Sitten kalenteri tyhjeni. Tauon jälkeen harjoittelu on jatkunut taas normaalisti.

KURKI VAIHTOI valmentajaa vuoden vaihteessa. Pitkäaikainen valmentaja **Juha Hirvi** vaihtui simpeleläiseen **Mari Backman-Hyrkkäeseen**. Aloite tuli Kurjelta:

- Olin tehnyt Juhan kanssa niin pitkään töitä, että koin, etten enää saanut siitä irti sitä, mitä tarvitsin. Yhteistyö on toiminut Marin kanssa hyvin. Hänellä ei ole omaa pitkäaikaista ampujanuraa takana, joten hän voi miettiä asioita vähän "ulkopuolisena".

Backman-Hyrkäs on suorittanut Ampu-maurheiluliiton 3-tason valmentajakoulutuksen, ja hän valmentaa myös tyttärtään **Emmi Hyrkästä**, joka kuuluu naisten kiväärimaajoukkueeseen.

Backman-Hyrkkään johdolla Kurki laittoi koronatauon aikana viime ja tämän kauden ajan takkuilleen ilmakivääriammunnan kuntoon.

- Lähdimme ihan perusteista kasaamaan uudestaan "impparin" tekniikkaa, koska se oli ollut jo pidemmän aikaa vaikeaa. Tuntui siltä, että perustekniikan elementit olivat unohtuneet tai menneet rikki. Marista on ollut tässä tosi iso apu. Ilmakivääri on kulkenut joskus hyvin, joten olen luottavaisin mielin sen suhteen, että saan sen taas kulkemaan.

LOHJALLA sijaitsevassa Kisakallion urheiluo-
luopistossa järjestetään ensi vuoden helmi-maalikuussa ilma-aseiden EM-kilpailut. Siellä jaetaan arvokisamitalien lisäksi olympiamaapaikkoja Tokioon.

Miesten ilmakiväärissä on jaossa kaksi maapaikkaa. Olympiapaikat eivät ole Kurjen ajatuksissa juuri nyt, sillä hän sanoo rauhoittaneensa tilanteen ja keskittyy hyvin harjoitteluun.

- Pystyn rauhassa työstämään asioita, ja haluan tottakai EM-kotikisoihin. Jos kisoissa olen, aion olla kisapaikalla mahdollisimman vähän. Kun ne ovat käynnissä, pitää laittaa laput korville ja silmille ja keskittyä olennaiseen eikä jäädä keskustelemaan tut-
tujen kanssa.

KANKAANPÄÄN Ampumaurheilijoita (KaA) edustava Kurki sijoittui vuoden 2013 EM-kisojen ilmakiväärissä kolmanneksi ja on ollut maailmancupien finaaleissa kaikkiaan seitsemän kertaa. Olympialaisissa hän ei ole vielä kilpaillut. Kun ilma-aseiden EM-kilpailut pidettiin edellisen kerran Suomessa (2012), Kurki jäi Vierumäellä niukasti ulos Lontoon olympialaisista.

– Olympiapaikka olisi hienoa napata Kisakallion kotikisoista! Sinne tähdätään, mutta rutkasti pitää vielä töitä tehdä, että ilmakivääri saadaan riittävälle tasolle.

Eurooppalaisten ampujien viimeiset olympiamaapaikat jaetaan Kroatian Osijekissä kesä-heinäkuussa järjestettävissä ruutilajien EM-kilpailuissa.

– Sieltä se paikka sitten viimeistään otetaan, Kurki sanoo napakasti.

KANKAANPÄÄSSÄ ASUVA Kurki ei tapaa valmentajaansa joka viikko. Kurki on kuitenkin viettänyt aikaansa Simpeleellä, ja Backman-Hyrkäs on käynyt Turussa ja Inkoossa maajoukkueen leireillä.

– Ei meillä ole tapaamisissa pitkiä taukoja. Olisi tietysti hyvä tavata mahdollisimman usein, mutta kyllä tämä on toiminut hyvin näinkin.

Entä miltä tämä kausi nyt näyttää?

– Ei tässä enää muuta taida olla kuin SM-kilpailut. Sitten alkaa uuden kauden suunnitteleminen. Varmojen ratkaisuja ei voine tehdä, koska koronavirustilanne on niin epävarma. Suunnitelmat voivat elää aikalailla.

Se on kuitenkin varma, että Kurki viettää paljon aikaa pyöränsä selässä. Hänen fyysinen kuntonsa on erittäin hyvä, sillä hän on ajanut maanteilla tämän vuoden aikana jo parituhatta kilometriä. Hän ajoi kevään aikana kolme yli sadan kilometrin lenkkiä. Parhaimmillaan keskivauhti oli 27 km/h, kun oli tuuleton sää.

– Maanteilla on kiva polkea, koska maisemat vaihtuvat. Peppuni on tottunut kovalta satulalla istumiseen, Kurki naurahti.

Vaikuttaa siis siltä, että kaikki on ok ja homma juuri nyt hanskassa?

– Joo, kyllä on ja hankat hukassa! Pyöräilyhankat eivät tosin ole koskaan hukassa, ampujanhankat sen sijaan useammin...

"On tehnyt hyvää pitää taukoa. Olympiapaikan metsästäminen ei ole pääkopalle helppoa. Lisäksi kisareissuja ei ole ollut. Matkavuorokausia minulla on vuodesta riippuen noin 100–200."

Juho Kurki

KOLUMNI

Kehittämistä ja kehittymistä

Ammunnan erilainen kilpailukausi huipentuu heinäkuun lopun ja elokuun eri lajien SM-kilpailuihin. Huippukaudon virittämiseen tulee samalla lisää tavoitetta, sillä Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) lajeissa SM-kilpailujen tulokset lasketaan näytöiksi sekä nuorten että aikuisten EM-kilpailuihin Kroatiaan Osijekissä (23.5.–6.6.2021).

Nuorten kiväärin ja pistoolin SM-kilpailut ovat lisäksi näyttönä vielä toistaiseksi tämän vuoden kalenterissa olevaan EM-kilpailuun, joka on nuorten EM-kilpailut (7.-14.9.2020 – Osijekissä nekin. Myös liikuvan maalin SM-kilpailut ovat näyttönä ensi vuoden MM-kilpailuihin.

Maajoukkueen arvokilpailukausi ja olympiavuosi starttaavat helmikuussa Kisakalliossa järjestettävillä ilma-aseiden EM-kisoilla. Kisakalliossa jaetaan olympiapaikkoja kiväärissä ja pistoolissa. Lisäksi SAL on päättänyt hakea para-ammunnan EM-kisoja samaan yhteyteen Kisakallioon. Toivottavasti saamme nämäkin kisat Suomeen!

Syksyn maajoukkuesuunnitelmat ovat valmiina Grande Finale -juhlaan mennessä (24.–25.10.). ISSF-lajien maajoukkueampujien testit ja psyykkisen valmennuksen luennot alkavat perjantaina 23. lokakuuta. Valmentajien kokoukset järjestetään jo torstaina. Tehoryhmien testileirit ovat marraskuussa ja ilahduttavasti kuntotestit on otettu käyttöön myös sporting-lajeissa.

DIGITALISAATIO HYÖTYKÄYTTÖÖN. Valmennusmenetelmät ja osaaminen kehittyvät koko ajan: ihmisen ohjaamiseen ja suoritusten kehittämiseen tarvitsemme tulevaisuudessa entistä enemmän valmennustiedon keräämistä ja analysointia. Tehokkaan tiedon hyödyntämisen edellytys on, että kerättävä tieto tallennetaan digitaaliseen muotoon.

Olemme tässä kehityksessä mukana ja siirrymme parannettuun eLogger-päiväkirjaan ensi kauden alusta. eLoggeriin kirjataan valmennussuunnitelmat ja toteutukset, ja se on myös kehittymisen seurannan työkalu. Viimeisiä testejä tehdään parhaillaan ampujien kanssa, ja heinäkuun puoliväliin mennessä uusi päivitetty versio on valmiina. Aloitamme elokuussa maajoukkueen henkilökohtaisten valmentajien, tehoryhmävalmentajien ja muiden maajoukkueen tukihenkilöiden eLogger-käyttökoulutukset etänä Teamsin välityksellä. Syksyllä jatketaan koko urheilijajoukon kouluttamisella.

Valmennuksen digitalisaatioon siirrytään myös kiväärin ja pistoolilajien Coachtech-tes-

tilaitteella. Se on uudistettu versio KIHUn tekniikkaseurantalaitteesta. Coachtech-laitte hankitaan yhteishankintana TSUAN kanssa, ja se sijoitetaan Kupittaan ampumaradalle, missä se on päivittäisessä käytössä.

Coachtech perustuu entisen laitteen tapaan Noptel-ammunnan seuran tatekniikkaan. Se parantaa testin palautteenantoa siten, että testin jälkeen voidaan tulokset ja kirjallinen analyysi tulostaa heti. Tulosten pohjalta ampuja tekee tarvittavat korjaukset harjoitteluunsa yhdessä valmentajan kanssa.

Laitteen käyttö on entistä helpompaa, koska testien toteuttamiseen ei enää tarvita KIHUa. Tavoitteena on, että laite on asennettuna ja

toimintavalmiina marraskuun alusta.

KATSE PEILIIN? Teknisen lajivalmennuksen rinnalla meidän on kehitettävä myös yhteisiä toimintatapojamme siten, että jokainen urheilija ja valmentaja voi tuntea olevansa arvostettu ja hyväksytty joukkueen jäsen. Olkaamme edelläkävijöitä ja päivittäkäämme yhteiset pelisääntömme proaktiivisesti!

Liikunta & Tiede -lehdessä (2/2020) Urheilun eettisen keskuksen (SUEK) tutkimuspäällikkö **Nina Laakso** korostaa avoimuuden ja rakentavan keskustelun merkitystä. Tavoitteena on hänen mukaansa ennakoiva toiminta, joka koostuu tiedonkeruusta, koulutuksesta, toimintaohjeiden luomisesta ja tarvittaessa sääntöjen päivittämisestä. Sillä aina ongelmatilanteissa tai epäasiallisissa käyttäytymisissä ei ole kyse harkitusta ilkeydestä, vaan pikemminkin ymmärtämättömyydestä.

Eettisten kysymysten käsittely on Laakson mukaan johtanut siihen, että omaakin toimintaa on syytä miettiä: mitä urheilijana, valmentajana tai urheilussa mukana olevana voi puhua tai tehdä.

Haluan meidän ryhtyvän yhdessä toimeen keskinäisten pelisääntöjemme ja käyttäytymisohjeiston päivittämiseksi, sillä lajimme toimintakulttuurin pitää pystyä palvelemaan montaa eri tahoa: hyväkäyttöksinen, avoin ja reilu toimintakulttuuri on urheilijoiden sitoutumisen ja kehittymisen edistäjä. Yhtä lailla kulttuuri vaikuttaa suoraan myös valmentajien työkykyyn, motivaatioon ja sitoutumiseen.

On hyvä muistaa, että seuroissa tällä hetkellä kasvavien tulevaisuuden lupausten tulee saada tietää, millaisen toimintakulttuurin pariin he ovat siirtymässä huipulle pyrkiesään: millaista käyttäytymistä heiltä odotetaan ja vastaavasti millaista kohtelua heillä on oikeus odottaa. Palaan aiheeseen heti kesän jälkeen. Hyvää mieltä ja kesän iloa!

Minirifle ja pistol caliber carbine ovat kivääripracticalia edullisempia, helpommin järjestettäviä ja nopeatempoisempia practical-lajeja.

Minirifle ja Pistol Caliber Carbine kehittyvät vauhdilla

Aseen vähäinen rekyyli tekee miniriflestä helpon lajin junioreille ja aloittelijoille.

Teksti & kuva MIKA VUOLLE

Practical-ammunnassa pienoiskivääreillä on kisattu jo vuosien ajan, mutta nyt laji on saamassa uutta nostetta kun vuodelle 2022 on luvassa lajin ensimmäiset MM-kilpailut Yhdysvalloissa.

Alunperin maailmanmestaruuskilpailut piti järjestää jo ensi vuonna, mutta koronapandemian vuoksi IPSC lykkäsi kaikkia tulevia MM-kilpailuja vuodelle eteenpäin.

Minirifleä ammutaan .22 LR-kaliipersilla itselataavilla kivääreillä, ja laji muistuttaa käytettyä patruunaa ja lyhyempiä ampumaetäisyyksiä lukuunottamatta kivää-

ripracticalia, tosin pienempi rekyyli tekee pienoiskivääriammunnasta nopeatempoisempaa kuin mitä vastaavat suoritukset olisivat keskisytytteistä patruunaa ampuvilla kivääreillä.

Aseet, käytettävät tähtäimet ja varusteet ovat kuitenkin pitkälti vastaavanlaisia kuin kivääripracticalissa. Pienoiskiväärit ovat useimmiten massasulkutoimisia joko AR-tyyppisiä tai Ruger 10/22-mallisia ja avoimessa luokassa käytössä on muuttuvasuurennoksiset valokuvioilla varustetut kiikaritähtäimet.

MINIRIFLELLÄ ON monia etuja verrattuna kivääripracticaliin. Sen harrastaminen on reilusti halvempaa edullisempien patruunoiden ansiosta. Vähäinen rekyyli tekee lajista helpon ja junioreille ja aloittelijoille sekä kivääriä lyhyemmät ampumaetäisyydet helpottavat ratojen suunnittelua kilpailuihin.

Miniriflen kanssa Yhdysvalloissa kisa-

taan samalla kertaa IPSC-perheen uusimman lajitulokkaan, Pistol Caliber Carbinen MM-kilpailut. Pistoolikarbiinit ovat 9 mm Parabellum -patruunaa ampuvia karbiineita, ja laji muistuttaa välineistön puolesta kivääripracticalia, mutta ammuttavat asemat ovat pitkälti samanlaisia kuin pistoolipracticalissa.

Viime aikoina monia kilpailuja onkin yhdistetty siten, että samalla kertaa ja samoilla stageilla ammutaan sekä pistoolilla että pistoolikarbiinilla.

PISTOOLIKARBIINISSA ampumamatkat ovat yleensä vielä lyhyempiä kuin minirifleissä, joten näissä aseissa käytetään useimmiten punapistetähtäintä. Luokkia on vain yksi eli PCC:ssä ei ole muille practical-lajeille tyypillistä standard-luokkaa.

Sekä minirifleä että PCC:tä voi ampua myös sisäampumarajoilla, mikä mahdollistaa ympärivuotisen kilpailutoiminnan myös pohjoisilla leveysillä.

Laukia ja Siitonen mestareiksi practicalin pienoiskiväärissä

Practicalin kisakausi
pyörähti käyntiin
SM-kisoilla Nokialla.

Teksti & kuvat MIKA VUOLLE

Koronarajoitusten jälkeen kotimainen IPSC-kisakausi pyörähti käyntiin toden teolla kesäkuun 28. päivänä Nokialla, kun muutaman vuoden tauon jälkeen practicalistit pääsivät kisaamaan pienoiskiväärin SM-titteleistä.

Miniriflen vuoden 2020 SM-kilpailuissa Nokian Seudun Ampujien ampumaradoille oli mahduttettu kaksitoista stagea eli asemaa, ampumaetäisyyksien vaihdellessa parista metristä aina sataan metriin asti. Taitavasti suunnitellut staget vaativat monipuolista osaamista, mutta olivat varsin selväpiirteisiä. Kilpailijat tuntuivatkin arvostavan **Philippe de Swertin** ja **Marko Laineen** suunnitelmia konstailemattomia ja "sopivan vaikeita" stageja, jotka seuloivat pitkän helteisen päivän kuluessa mestarit esiin massasta.

Kahdentoista stagen kiertäminen isossa ampumaurheilukeskuksessa hellekelillä vaatii kuntoa, sillä kisapäivä oli tälläkin kertaa tyypillisen pitkä, kahdeksan-yhdeksän tuntia. Monilla keskittyminen lyhyisiin, teräviin ampumasuorituksiin pääsikin aina välillä herpaantumaan.

Erityisen hankala oli sinänsä yksinkertainen kuuden taulun ja kahden ei-ammuttavan taulun sivuttain liikuttava asema 9, jossa oli määrätty ammuttavaksi epätavalliset kolme laukausta per taulu. Monet ampujat joutuivatkin paikkamaan tekemisiään ja sekoivat ampumarytmissä tällä asemalla.

ASEMIIN OLI sisällytetty tasapuolisesti kaikkia practicalin elementtejä. Tarjolla oli liikkumista, nopeiden lähitaulujen ryhmiä, liikkuvaa maalia, heilureita, peltejä ja rytminvaihdoksia nopeasta ammunnasta tarkkuusammuntaan. Lyhyillä asemilla oli tarjolla myös luokkuja ja vaikeista asennoista ampumista, makuu- ja polviasentoakaan unohtamatta.

Pienoiskiväärin pääluokkana voi pitää kiikaritähtäimin ja usein myös lähiammuntaa varten punapistetähtäimillä varustettujen kiväärin open-luokkaa, johon osallistui yli yhdeksänkymmentä ampujaa. Siinä kivääripracticalin hallitseva maailmanmestari **Jarkko Laukia** piti edelleen pintansa ja uusi neljän vuoden takaisen suomenmestaruutensa, vaikka nollasikin yhden lyhyen stagen. **Kimmo Iso-Tuisku** ampui SM-hopeaa ja pronssille nousi practicalin moniottelija **Lauri Nousiainen**.

Naisia oli mukana vain open-luokassa, yhteensä kuusi kilpailijaa. Naisten mestariksi luokassa kruunattiin **Nina Bergström**.

Kiväärin ja haulikon maailmanmestari Jarkko Laukia piti edelleen pintansa edelleen open-luokan pienoiskiväärissä, vaikka haastajat pääsivät tällä kertaa tuloksissa lähemmäs Laukian töpeksittyä yhden stagen.

Luukusta ammuttava lyhyt asema rakennettuna haulikkoradalle. Taulut oli sijoitettu siirrettäviin luotiloukkuihin.

Hopeaa kuuden ampujan joukosta nappasi **Kirsi Järvi** ja pronssia **Lilian Leetsi**.

Open-luokan senior-sarjan SM-italisteiksi nousivat reilulla erolla mestariksi ampunut **Antti Seppänen**, **Esa Laine** ja **Timo Rantonen**. Yli kuusikymppisten sarjassa eli super senioreissa mitalikolmikko oli **Jouni Aaltonen**, **Matti Nurminen** ja **Max Lagerstedt**. Juniorimestariksi ampui **Roope Tengström**.

RAUTATÄHTÄIMIN ammuttava standard-luokka on haastavampi ja hieman hidastempoisempi, eikä yleensä kerää yhtä paljon osanottajia kuin avoin luokka.

Tällä kertaa mukana oli vajaat parikym-

Kilpailunjohtaja Philippe de Swert oli kiireisen viikon jälkeen väsynyt, mutta tyytyväinen. Kilpailijoiden vuolaista kehuista huolimatta hän itse löysi myös pientä parannettavaa järjestelyissä.

mentä osanottajaa.

Luokka oli kokeneiden practicalistien heiniä. Mestaruuden ja samalla luokan senior-sarjan mestaruuden voitti **Ilkka Siitonen**. **Tommi Elg** sijoittui toiseksi ja SM-pronssia kuittasi pienen välimatkan kärkekaksikkoon päästänyt **Mikael Ekberg**, joka nappasi samalla myös senior-sarjan SM-hopean. Standard-luokan senior-sarjan SM-pronssi meni Tero Hokkaselle.

Joukkuemestaruuden voitti open-luokassa KUAS Open I ja standard-luokassa Porkkalan Ampujat.

Koronan vuoksi kilpailussa ei nähty lainkaan palkintojenjakoa, vaan mitalistit kuittaivat päiväurakkansa postipaketina. 🌀

Vallioniemen ikimuistoinen alkuvuosi

Koronakevät, valmistuminen, työpaikka ja muutto uuteen kotiin. Sekä tietysti runsaasti ammuttuja kiekkoja ja treeniä. Siinä tiivistetysti skeet-ampuja Timi Vallioniemen vuoden ensimmäinen puolisko.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Aamuaurinko lämmitti mukavasti, kun **Timi Vallioniemi** saapui Helsingin Kalliossa sijaitsevaan viehättävään Torkkelinpuistikoon. Hänen opiskelijakotinsa sijaitsi nurkan takana, vain muutaman kymmenen metrin päässä kauniissa ja melkein satavuotiaassa talossa.

Oli toukokuun viimeisen viikon arkiamu, ja ihmisiä oli jo kerääntynyt pieneen puistoon. Kuka lukemaan kirjaa, kuka leikimään lastensa kanssa, kuka tekemään etätöitään – ja kuka haastateltavaksi.

– Parempaa aamua ei olisi voinut toivoakaan, Vallioniemi hymyili.

Ajatus siirtyi hetkeksi iltapäivään, koska Vallioniemen kanssa oli sovittu, että ammutakuvat otetaan haastattelun jälkeen Hyvinkaan haulikkoradalla.

– Sää suosii myös harjoituksia! Veljeni Janne tulee myös sinne.

TIMI VALLIONIEMI on kotoisin Lopelta, ja hän edustaa Ala-Hämeen Ampujia (A-HA). Hän asui ja opiskeli Helsingissä parin vuoden ajan ja valmistui toukokuun lopussa rakennusinsinööriksi Metropolian ammattikorkeakoulusta. Valmistumista juhlistettiin koronaviruksen takia Youtuben välityksellä, ja todistus lähetettiin postissa.

Vallioniemi, 23, aloitti työt heti valmistumisensa jälkeen kesäkuun 1. päivänä. Hän sai vakituisen työpaikan samasta paikasta, missä hän oli vuosi sitten kesätöissä ja syksyllä koulun ohessa, eli Ilmalassa sijaitsevasta Swecosta. Yrityksen verkkosivujen mukaan se suunnittelee ”tulevaisuuden kaupunkeja ja kestävämpää yhteiskuntaa”. Vallioniemen toimenkuvaan kuuluu rakennussuunnittelua ja konsultointia.

– Esimerkiksi korjausrakentamista ja uusia betonirakenteita. Se on mukavaa hommaa, josta olen tykännyt. Teen Swecossa

normaaleja toimistopäiviä. Iltaisin menen sitten harjoittelemaan.

Vallioniemen mukaan Helsinki on ”siisti” paikka asua ja ”vähän isompi kuin Loppi”.

– Viihdyin Torkkelinmäellä hyvin. Täältä oli helppo mennä kouluun Myllypuroon joko autolla tai metrolla. Uusi asunto pitää hankkia, koska tämä on opiskelija-asunto. Olen miettinyt asunnon hankkimista Vantaalta, mistä olisi lyhyempi harjoitusmatka esimerkiksi Lopelle ja Hyvinkäälle, eikä työmatka Ilmalaan olisi kovinkaan pitkä, Vallioniemi pohti toukokuussa.

Asiat järjestyivät nopeasti, sillä hän löysi kesäkuussa uuden kodin Vantaan Kivistössä.

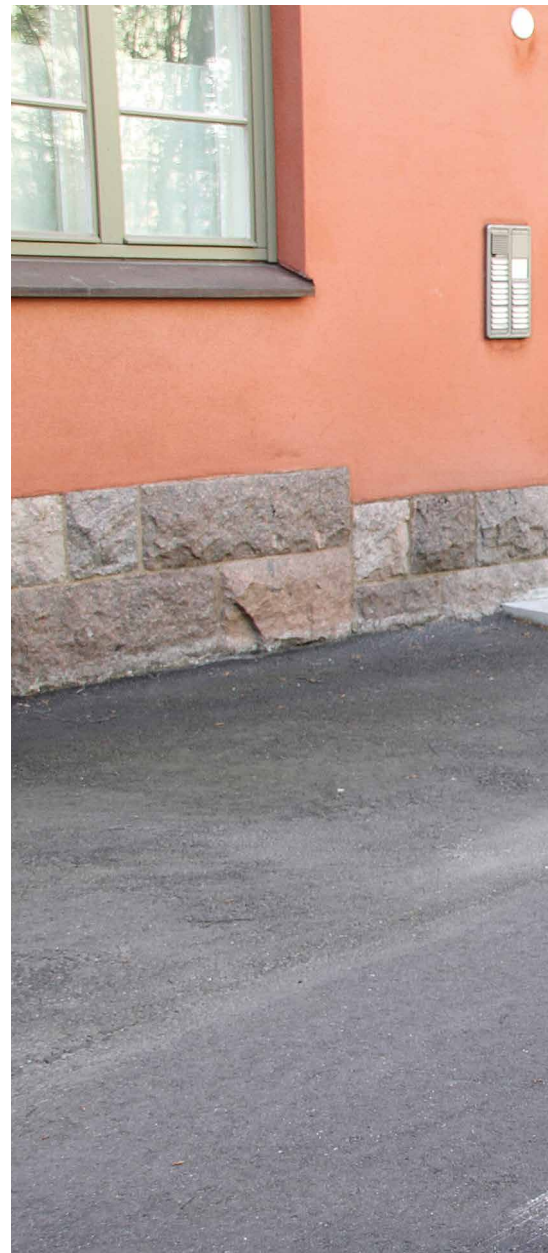
VALLIONIEMEN valmentajana toimii **Jaakko Louhelainen**, jonka kanssa vuosien ajan jatkunut yhteistyö on tuottanut hyviä tuloksia. Viisi vuotta sitten hän saavutti poikien MM-joukkuehopeaa **Lari Pesosen** ja **Eetu Kallioisen** kanssa. Poikien EM-joukkuehopeaa tuli neljä vuotta sitten **Aleksi Ahokkaan** ja Kallioisen kanssa. Vallioniemi sai kaksi vuotta sitten pronssia ja joukkuehopeaa Kuala Lumpurissa järjestetyissä opiskelijoiden MM-kilpailuissa.

Vallioniemen uran toistaiseksi paras saavutus tuli vuosi sitten, kun hän sijoittui toiseksi Italian Napolissa järjestetyissä Universiadeissa. Hänen peruskilpailunsa ennätys on kesäkuussa Lopella tehty 124.

Motivaatiota ja tavoitteita riittää tuleville vuosille:

– Pariisin olympialaiset (2024) ovat pää-tavoitteenani, mutta miksei Tokiokin, jos pääsen ensi vuonna hyvään kisakuntoon. Tokiota varten on yksi lisävuosi aikaa harjoitella. Kova kotimainen kilpailutilanne on vain hyvä asia. Saamme hyvät kisat pystyyn kotimaisin voimin, koska tasoa ja leveyttä löytyy, Vallioniemi viittaa Suomen hyvään skeetin tilanteeseen.

Suomen skeetin muita huippunimiä ovat **Oskari Kössi**, **Eetu Kallioinen**, **Tommi**

Timi Vallioniemi kuvattuna toukokuun viimeisellä

Takanen, Timo Laitinen ja Lari Pesonen, joka on ampunut skeetissä olympiapaikan Suomelle. Eurooppalaisten viimeiset Tokion olympiapaikat ammutaan ensi vuonna Kroatian Osijekissä järjestettävissä EM-kilpailuissa.

– Toinen paikka Tokioon on vielä auki. Jos ei vielä Tokio, niin Pariisin olympialaisten aikaan olen 27-vuotias. Minulla ei ole ongelmia jaksaa harjoitella eikä lähteä ampumaradalle. Kun harjoitusmääriä nostaa, tuloksetkin kohenevat ja itseluottamusta tulee lisää. Viime vuoden kolmen parhaan kilpailuni keskiarvo oli noin 120.

KUTEN KAIKKIEN muidenkin, myös Vallioniemen kevät oli poikkeuksellinen koronaviruspandemian takia. Hän ehti käydä kolmen viikon harjoitusleirillä Espanjan Malagassa ja viikon leiri- ja kilpailumatkalla Kyproksella ennen kuin maailma meni kiinni koronaviruksen takia. Vallioniemen ja Louhelaisen yhteiset leirit jäivät poikkeustilanteen takia vähiin, mutta hyvä asia

viikolla kotitalonsa edessä Helsingissä Torkkelinmäellä.

Timi Vallioniemi ja veljensä Janne Vallioniemi.

oli se, että Vallioniemi pystyi keskittymään myös opiskeluun, koska kisamatkoja ei ollut.

– Olen harjoitellut hyvin. Tosin välillä oli vaikeaa miettiä miten ja kuinka paljon harjoittelee, koska kisoja ei ollut eikä ollut varmaa tietoa siitä, milloin niitä taas on. Mietinkin muutaman kerran, että harjoittelenko turhaan vai väärin. Kun kisoja on,

tietää mihin keskittyä, kymmenen vuoden ajan skeetä ampunut Vallioniemi sanaili kevätauringossa.

– Kun Uusimaa suljettiin, minulle tuli parin viikon tauko ammunnessa. Se ei ollut mikään katastrofi, koska tein kuivaharjoittelua ja kävin ahkerasti kuntosalilla, kuten normaalistikin. Hankalaa aikaa tämä on ollut kaikille. Elokuussa järjestetään SM-kilpailut, mutta tänä vuonna ulkomailla ei enää kilpailla.

VALLIONIEMI ON urheilullinen nuori mies, jolla on monipuolinen urheilutausta ja joka liikkuu edelleen monipuolisesti. Onpa hän voittanut C-junioreiden salibandyn Suomen mestaruudenkin! Muutama Vallioniemen entinen pelikaveri pelaa nykyään salibandyn kotimaisessa pääsarjassa eli F-Liigassa.

Salibandy jäi, kun Vallioniemi alkoi pärjätä skeetissä.

– Salibandyn ansiosta hyvät motoriset taidot, silmä-käsi-koordinaatio ja pallosilmä ovat varmasti olleet hyödyksi ampu-

maurheilussa, hän sanoi.

Haastattelua edeltävänä päivänä Vallioniemi oli pelannut Kivikossa frisbee-golfia kolmen tunnin ajan Pesosen kanssa.

– Tein kesän ekan hole-in-onen. Se oli 50 metrin väylä, Vallioniemi hymyili.

Mitä tarjosit Pesoselle sen kunniaksi?

– Ei hän vaatinut mitään. Lari taisi voittaa minut eilen.

VALLIONIEMIEN YHTENÄ tavoitteena on parantaa ennätystään. Tavoitteena on, kuten kaikilla muillakin skeet-ampujilla, täydellinen kilpailu eli rikkoo peruskilpailun kaikki 125 kiekkoa. Hän on ollut neljän sarjan jälkeen kaksi kertaa tilanteessa 99/100, mutta kilpailussa sitä kuuluisaa ”pöljää päivää” ei ole vielä tullut:

– Kaikkia kiekkoja ei kovin usein rikota. Viimeksi sen on tehnyt Suomessa **Lauri Leskinen** vuonna 2014, Vallioniemi muistaa.

Tavoitteita ja motivaatiota siis riittää niin kotimaassa kuin ulkomaillakin. Tästä on Vallioniemen hyvä jatkaa. 🛠️

MAIJA HOPPU:

"Tärkeintä on monipuolisuus!"

Teksti & kuva LASSI PALO

Lasten ja nuorten urheilu- ja liikuntaharrastuksessa tärkeintä on monipuolisuus. Mikä ikinä sitten valikoituukaan päälajiksi, muista harjoitelluista lajeista jää aina jotain mukaan", sanoo **Maija Hoppu**, joka vastaa Urheiluampujan Noin 20 kysymyksen.

Maija Hoppu, 45, hankki ensimmäisen haulikkonsa vuonna 2007.

– Siitä lähti ampumarataharjoitteluni liikkeelle. Trap valikoitui lajiksi ajan myötä, hän kertoo.

Hoppu toimi parin viime vuoden ajan huolto- ja valmennustehävissä, mutta viime keväänä aloitti trapin nuorten tehoryhmän valmennustiimissä. Tuusulasta kotoisin oleva Hoppu asuu perheineen Vesilahdessa. Perheeseen kuuluvat aviomies ja kaksi poikaa.

1 Millainen sinun koronakevääsi oli?

Suurin osa suunnitelmista meni uusiksi, kilpailuja ja leirejä peruttiin. Harjoittelulle ja valmentamisen opiskelulle jäi enemmän aikaa.

2 Voiko tästä vuodesta – ainakaan toistaiseksi – nostaa mitään kohokohtaa ampumaurheilun parissa?

Tähän mennessä isoimmat kilpailut olivat kesäkuussa Orimattilassa järjestetyt trap-kilpailut. Oli taas mukava päästä tunnelmaan mukaan! Tehoryhmän urheilijat osallistuivat mukavasti kilpailuun. Ampumaseurat ovat mielestäni hyvinideoineet erilaisia kilpailuja peruuntuneiden tilalle, oli sitten mikä tahansa haulikkolaji.

3 Millaisia ajatuksia ja suunnitelmia sinulla on, kun puhutaan tämän ampumaurheiluvuoden toisesta puoliskosta?

Toivottavasti saamme trapin nuorten tehoryhmän kanssa pidettyä leirejä ja kotiratakisoja. Oletettavasti trapin SM-kilpailut saadaan pidettyä elokuussa. Ja tietenkin paljon hyviä harjoituksia.

4 Olet suorittanut 1-tason valmentajakurssin ja olet nyt suorittamassa 2-tasoa. Millaista koulutus on ollut ja mikä on ollut koulutuksen merkitys sinulle?

Koulutus on hyvin mielenkiintoista, koska olen aina pitänyt uuden oppimisesta. Kuljen yritysten ja erehdysten kautta eteenpäin. Kokeilemista on aina mukava kuunnella.

5 Olet sanonut olevasi vasta valmentajan urasi alussa" ja että "opettelet tätä hommaa". Millaista itse valmentaminen on ollut?

Pääosin mukavaa. Sulkuaikana meillä oli pienissä ryhmissä harjoituksia ja valmentamista oli kiva opetella silloin. On mukavaa miettiä ja analysoida vastaantulevia uusia tilanteita.

6 Mikä on ollut antoisinta ja toisaalta mikä on ollut vaikeinta?

Helmiä ovat harjoittelukerrat, kun useammalla urheilijalla ammunta kulkee ja näkee tyytyväisiä kasvoja. Vaikeinta on koittaa saada luotua innostavaa ja positiivista harjoitusilmapiiriä silloin kun oma palautuminen on ollut liian vähäistä.

7 Poikasi Tuomas, 18, ja Kaarlo, 16, ampuvat myös trapia. Millaisia ajatuksia tai tunteita tämä herättää?

Kyllähän ne ovat hienoja harjoittelukertoja, kun molemmat pojat ovat yhtä aikaa harjoittelemassa. Tuomakselle ammunta on hyvä harrastus ja Kaarlo harjoittelee tavoitteellisemmin.

Maija Hoppu oli mukana ensimmäisessä korona-ajan haulikko-kilpailussa Orimattilassa kesäkuussa.

8 Mitkä ovat ohjenuoriasi ampumaharrastuksessa?

Nuorten on hyvä kokeilla eri ampumalajeja, sillä mistä sitä tietää mikä laji alkaa kiinnostaa. Alkuun lapset usein menevät harjoittelemaan sitä lajia, joka kiinnostaa vanhempaa. Lajin kiinnostuksen täytyy loppujen lopuksi lähteä nuoresta itsestään, ja silloin toivottavasti motivaatio niin fyysikkä- kuin lajiharjoitteluunkin vahvistuu.

9 Sinulla on perhe, ja olet aktiivisesti kiinni työelämässä ja monessa mukana ampumaurheilussa. Miten saat kaiken mahtumaan kalenteriisi?

Välillä tekee kyllä tiukkaa aikataulujen kanssa. Ymmärtävä kotiväki on kaiken perusta. Korona näennäisesti tyhjensi tehokkaasti kalenterin, mutta etenkin harjoitukset ovat sitä vastaavasti täyttäneet.

10 Mitkä ovat tavoitteitasi valmentajana?

Pysyä ajan hermolla ja oppia jatkuvasti lisää.

11 Millainen valmentaja olet?

Toivottavasti kannustava ja positiivinen.

12 Luonnehdi seuraasi P-HA:ta muutamalla sanalla.

Minusta on mukava olla mukana trap-nuorten valmennuksessa myös Kokkovuodessa. Meillä on mukava porukka trappareita, ja mukaan mahtuu kyllä lisääkin ampujia.

13 Millä tavoin seuraat ampumaurheilua?

Kiinnostukseni on lähinnä trap-ammunnassa ja sitä tulee kyllä seurattua aktiivisesti. Kotimaisia trap-kilpailuja tulee tietenkin seurattua paikanpäällä, ulkomaisia netin livenessurantojen ja -lähetys-

ten sekä jälkilähetysten kautta. Sosiaalisen median kautta seuraan haulikkoammuntaan liittyviä kotimaisia ja kansainvälisiä sivustoja.

14 Millaisena näet ampumaurheilun kehityksen niin Suomessa kuin kansainvälisestikin?

Suomessa tarvitsemme lisää nuoria harrastuksen pariin, oli sitten mikä tahansa ampumalaji. Toivon, että urheiluammunta nähdään nuorilla samanarvoisena harrastuksena kuin muutkin urheilulajit, vaikka pelivälineenä onkin ase. Ampumaseurat tekevät hienoa työtä järjestäessään ampumakouluja ym. ja tutustumisia eri ampumalajeihin. Uskon, että kansainvälisesti ampumaurheilun asema säilyy. Maailmanlaajuisesti ampumaurheilijoita on kuitenkin paljon.

15 Mitkä ovat kolme vahvinta ja kolme eniten kehitettävää asiaa suomalaisessa ampumaurheilussa?

Nuoret ampujat ovat yksi vahvuus ja kehityskohde. Haulikkolajeissa on loistavia nuoria ampujia, mutta uusia nuoria tarvitaan toimintaan mukaan. Nuorten drop out -ilmiötä aikuisten sarjaan siirtyessä täytyisi taklata. Vahvuus on myös se, että vaikka ammunta olisi tauolla esimerkiksi opiskelujen tai mielenkiinnon katoamisen takia, lajin pariin voi aina palata uudestaan. Kolmas vahvuus ainakin trapissa on mielestäni se, että ampujat ikään, sukupuoleen tai liikuntavammaan katsomatta ampuvat peruskilpailuissa saman määrän samoja kiekkoja.

16 Millaisia ohjeita haluat antaa nuorelle, uraansa aloittelevalle haulikkoampujalle?

Kokeile eri haulikkolajeja – mikä juuri sinulle tuntuu mukavimmal-

ta. Harjoittele myös muita urheilulajeja, koska ne tukevat haulikkoammunnan fysiikkaharjoittelua. Harjoittele vaihtelevasti ja muista myös riittävä lepo.

17 Millaisena näet ampumaurheilun aseman ja arvostuksen suomalaisessa urheiluelämässä?

Suomesta on tullut ja tulee arvokilpailuissa pärjääviä ampumaurheilijoita, myös paraurheilun puolella. Arvokilpailumenestys ja positiivisen kuvan luominen ampumaurheilijoista toivottavasti innostaa myös lisää harrastajia lajin pariin. Ja sitä kautta tietenkin uusia tavoitteellisia urheiluampujia.

18 Mikä sinua innostaa ja motivoi toimimaan ampumaurheilun parissa?

Nuorten kanssa toimiminen.

19 Mikä on mielestäsi kiehtovin asia ampumaurheilussa?

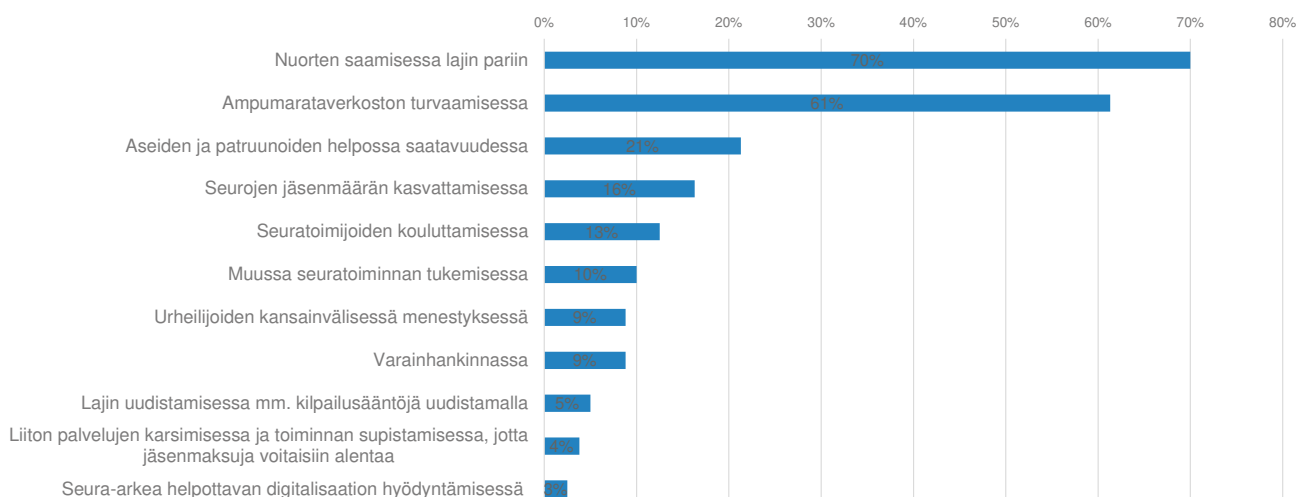
Se, kuinka psyykkinen laji esimerkiksi trap loppujen lopuksi on. Siinä tarvitaan toki hyvää fyysistä kuntoa ja ampumatekniikan osaamista, mutta myös keskittymistä sekä mielen ja ajatusten hallintaa.

20 Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten urheilu- ja liikunta-harrastuksessa?

Monipuolisuus. Mahdollisuuksien mukaan eri lajeja, mikä ikinä sitten valikoituukaan päälajiksi, muista harjoitelluista lajeista aina joihin jää mukaan. Kaikille täytyy antaa mahdollisuus harjoitteluun – niin tavoitteellisille urheilijanuorille kuin harrastajillekin. ⚙️

Tulevat painopisteet

Missä liiton toiminnan painopisteen tulisi mielestänne olla seuraavan 4 vuoden aikana, jotta ampumaurheilu olisi jatkossakin mahdollisimman vireä ja houkutteleva laji? Valitse enintään 2 tärkeintä.

Kysely: Hyvä ilmapiiri lisää lajin houkuttelevuutta

Reilu neljännes seuroista vastasi seurakyselyyn. Vastaaminen oli viime kertaa vilkkaampaa.

Teksti ANNE LANTÉE

Ampumaurheiluliiton helmikuiseen seurakyselyyn vastasi 78 seuraa, mikä on 26 prosenttia liiton jäsenseuroista. Vastausprosentti koheni hieman kolmen vuoden takaisesta, jolloin 23 prosenttia seuroista vastasi kyselyyn.

Muutamasta seurasta tuli useampi vastaus, joten vastaajia oli yhteensä 84.

Lähes kaikilla (95 %) kyselyyn vastanneista seuroilla oli kehitystavoitteita tuleville vuosille. Palautetta kehittämistä varten pyysi jäseniltä 29 prosenttia vastaajista. Strategia oli niin ikään 29 prosentilla vastaajista.

Myönteisimpinä asioina omassa seurassa koettiin seurahenki ja yhteisöllisyys, käytössä olevat olosuhteet ja uusien harrastajien helppo mukaantulo.

Ratojen yhteiskäyttö ja yhteistyö kilpailujen järjestämisessä olivat selvästi yleisimmät yhteistyön muodot muiden lähialueen seurojen kanssa.

AMPUMAUURHEILUN houkuttelevuutta katsottiin eniten lisäävän seuran hyvän ilmapiirin ja yhteisöllisyyden sekä yleiseen asenneilmapiiriin vaikuttamisen harrastajien toimesta, esimerkiksi omasta harrastuk-

sesta positiivisesti ja avoimesti kertomalla.

Kilpailu- ja valmennustoiminnan osalta tärkeimmäksi vastaajien mielestä nousivat toimitsijoiden riittävyys ja osaaminen, kisojen järjestämisen taloudellinen kannattavuus ja SM-kisojen laatu ja ilme. Näistä eniten kohennettavaa olisi vastaajien mielestä taloudellisessa kannattavuudessa.

Ampumaurheilun kuvan ja vaikuttamisen osatekijät koettiin kaikki verraten tärkeiksi, erityisesti ampumaurheilun mielikuvan myönteisyys, mutta laadussa on vastaajien mielestä petrattavaa, etenkin ampumaurheilun näkyvyyden osalta.

Aloittelijoiden ja nuorten urheilijoiden kehittämisessä korostui tärkeimpänä ohjaajien osaaminen, jonka useimmat vastaajista kokivatkin vähintään melko hyväksi.

TÄRKEIMMIKSI LIITON palveluiksi nousivat lisenssi ja lisenssivakuutus, joita piti melko tai erittäin tarpeellisena 91 prosenttia vastaajista, tuomarikoulutus (88 %), aselupaneuvonta (86 %), sähköinen uutiskirje (85 %) ja liiton nettisivut ja sähköiset materiaalit (84 %).

Vähiten tärkeiksi koettiin musiikin julkiseen esittämiseen liittyvä Teosto- ja Gramex-sopimus, jota piti melko tai erittäin tarpeellisena 26 prosenttia, ja Pete Patruuna -älypuhelinsovellus (34 %). Nämä yhdessä vakuutus tuotteiden kanssa osoittautuivat toisaalta myös tuntemattomimmiksi palveluiksi.

NYKYISTÄ LAATUA tarkasteltaessa kärkeen kiilasi lisenssi ja lisenssivakuutus, jota piti melko tai erittäin hyvänä 89 prosenttia vastaajista. Seuraavina tulivat Urheilumapuja-lehti (85

%), tuomarikoulutus (82 %), liiton nettisivut ja sähköiset materiaalit (78 %), verkkokauppa (76 %), sähköinen uutiskirje (75 %) ja ohjaaja- ja valmentajakoulutus (71 %).

Laadultaan huonoimmaksi koettiin Pete Patruuna -älypuhelinsovellus ja jäsenrekisteri seurakäyttöön, jotka arvioi melko tai erittäin huonoksi neljännes vastaajista. Jäsenrekisteriä piti kuitenkin melko tai erittäin hyvänä 57 prosenttia ja älypuhelinsovellustakin hieman useampi kuin sitä moittineet. Varsin monelle nämä palvelut olivat tuntemattomia ainakin omalta kohdalta, mikä Pete Patruunan kohdalla on luonnollista, sillä sovelluksen kohderyhmänä ovat lapset.

SEUROILTA KYSYTTIIN myös, missä liiton toiminnan painopisteiden tulisi olla seuraavan neljän vuoden aikana, jotta ampumaurheilu olisi jatkossakin mahdollisimman vireä ja houkutteleva laji. Valita sai kaksi tärkeintä. Kärjessä erottui kaksi valintaa selvästi muista: nuorten saaminen lajin pariin (70 % vastaajista) ja ampumarataverkoston turvaamisessa (61 %).

Muutamia kommentteja tuli liian pitkästä kyselystä. Seurakyselyyn vastaaminen ei tosiaan käynyt aivan kädenkäänteessä, mutta seurojen tilannetta ja näkemyksiä liiton toiminnasta haluttiin selvittää tarkemmin, sillä se luo pohjaa koko liiton toiminnalle. Seurojen ääni on kuultu, kun hallitus liittovaltuuston tukemana keväällä loi uutta strategiaa vuosille 2021–2024.

Seurakyselyn vastaukset kokonaisuudessaan on koottu liiton nettisivuille materiaalipankkiin.

Kiikala, Kurikka, Pudasjärvi, Parikkala ja ratoja siltä väliltä

Ympäristölupahakemuksiin on tarjolla ammattiapua seurojen ja yhdistysten ylläpitämille radoille.

Ympäristöluvat ovat viimeksi kuluneiden vuosikymmenten aikana aiheuttaneet monenmoista päänsärkyä, ja lupa-asioista onkin tullut monille ampumaradoille kohtalonkysymys.

Useimmiten ongelmien takana eivät ole kuitenkaan olleet todelliset ja todennettavissa olevat ympäristövaikutukset, vaan kyse on ollut siitä, ettei lupahakemusten valmistelussa tai ympäristöasioiden hoidossa ole ollut käytettävissä tarvittavaa ammattitaitoa.

Ongelmien ydin on nyt tiedostettu valtakunnallisellakin tasolla ja ammattiapua on tarjolla seurojen ja yhdistysten ylläpitämille radoille. Toukokuun alussa Suomen Ampumaurheiluliitossa aloittaneiden ympäristöasiantuntijoiden osaavissa käsissä on jo tällä hetkellä yli 30 ampumaradan ympäristölupa-asiat eli hanke on lähtenyt vauhdikkaasti liikkeelle.

KENELLE PALVELU on tarkoitettu? Se on tarkoitettu Ampumaurheiluliittoon, Suomen Metsästäjälleliittoon, Reserviläisliittoon ja/tai Reserviupseeriliittoon kuuluvien seurojen sekä riistanhoitoyhdistysten ylläpitämille radoille.

Kaikkia ratoja ei pystytä luvittamaan yhdellä kertaa, ja työtä tehdään alueittain ja porrastetusti. Uusia ratoja otetaan työn alle sitä mukaa, kun ehditään ja voimavaroja vapautuu. Nyt toivotaankin malttia ratojen toiminnanharjoittajilta, koska melua lukuun ottamatta ampumaratojen ympäristövaikutukset ovat niin hitaita, ettei muutaman vuoden viive luvan hakemisessa aiheuta vahinkoa ja hätäilemällä puolestaan aiheutetaan pelkästään vahinkoa.

HANKKEEN LAAJASTA, miltei kaikkia ampumaharrastajia edustavasta rahoituspuolesta johtuen hankkeeseen mukaan pääsyn yksi tärkeimmistä edellytyksistä on avoin suhtautuminen monipuoliseen käyttäjäkuntaan sekä kehitysmyönteisyys.

Myös monipuolinen lajiratajavalikoima on plussaa sekä ympäristövaikutuksiltaan laajimmat haulikkoradat (haulikkoradan saadessa ympäristöluvan myös useimpien muiden lajiratojen toimintamahdollisuudet on turvattu nyt ja tulevaisuudessa).

LUOTTAMUS AMMATTILAISIIN riittää:

– Lupaprosessi vaatii asiantuntijatyö-

Metsästysampumapäällikkö Jussi Partanen Suomen Metsästäjälleliitossa kertomassa ampumaratojen merkityksestä erityisesti metsästysharjoittelun näkökulmasta.

tä 50–500 tuntia, joten kyseessä on suuri panostus jokaiseen rataan. Helpoiten, nopeimmin ja edullisimmin prosessi sujuu, kun ampumaratojen ympäristöasioihin erikoistuneet ammattilaiset pääsevät heti alussa mukaan ja luvitus voidaan suunnitella kunnolla. Näin vältetään turhaa työtä ja rahanmenoa. Ampumaratojen ylläpitäjien ei siis pidä mennä tekemään mitään omin päin, vaan odottaa rauhassa asiantuntijoita paikalla, Ampumaurheiluliiton ympäristö- ja olosuhdepäällikkö **Lotta Jaakkola** painottaa.

– Meillä on jo useita esimerkkejä siitä, kuinka uudella lähestymistavalla saavutetaan hyviä tuloksia ja sellaisillekin radoille, joilla on ollut vuosia kestäneitä hankalia ympäristölupaihin liittyneitä prosesseja ja on saatu hyvä, toistaiseksi voimassa olevia ympäristölupia, Jaakkola jatkaa.

Unituore esimerkki on Pyhtäällä sijaitseva Trapp-73 ry:n haulikkorata, joka on saanut kesäkuun puolesta välissä toistaiseksi voimassa olevan ympäristöluvan. Samalla päättyi vajaat tuhat päivää kestänyt hiljaiselo radalla. 🚫

Ampumaratojen ympäristölupahanke

Suomen Ampumaurheiluliitto, Suomen Metsästäjälleliitto, Suomen Riistakeskus, Reserviläisliitto ja Suomen Reserviupseeriliitto saivat maa- ja metsätalousministeriöltä rahoituksen kolmevuotiselle ampumaratojen ympäristölupahankkeelle, jonka turvin ampumaratojen ympäristölupaihin erikoistuneet asiantuntijat hoitavat ampumaratojen lupaprosesseja.

Hankkeessa työskentelee kahdeksan henkilöä, ja sen tavoitteena on laatia ympäristölupahakemukset vajaalle kolmannekselle maamme ampumaradoista.

Ampumaradoista on moni lajiston vaaliminen kannalta

Moni Puolustusvoimien käytössä oleva ampuma- ja harjoitusalue on luontoarvoiltaan rikas.

Tekstit HEIDI LEHIKONEN
Kuva LOTTA JAAKKOLA

Alueiden olosuhteet ja kasvillisuus ovat houkuttelleet harvinaistakin lajistoa, jota kannattaa vaalia. Tiesitkö, että -sarjamme kolmannessa osassa tutustutaan hieman siihen, millainen merkitys ampumaradoilla on biodiversiteetin suojelussa.

Merkittävä syy biodiversiteetin heikentymiseen on ihmistoiminnasta johtuvat elinympäristöjen pirstaloituminen. Esimerkiksi Suomen lajien uhanalaisuuden syistä ja uhkatekijöistä suurimpien joukkoon kuuluvat rakentaminen sekä metsäelinympäristöjen muutos, kuten lahoppuun ja vanhan metsän vähentyminen.

Ampumaratojen ja -alueiden ympärillä maankäyttö on rajoittunutta jo melu- ja turvallisuussyiden takia suhteellisen laajalla alueella.

– Tämä vähentää rakentamisesta tai muusta ihmistoiminnasta johtuvaa elinympäristöjen pirstaloitumista säilyttäen näin monille lajeille tärkeitä ekologisia yhteyksiä. Radan läheisyydessä myös luonnonprosessit, kuten lahoppuun ja vanhan metsän muodostuminen, saavat edetä häiriöttä. Toisaalta erityisesti haulikkoratojen läheisyydessä ampumasuunnassa on usein kuolleita tai kuolevia puita, jolloin lahoppuujatkumoa tuotetaan myös aktiivisesti lisäten lahoppuusta riippuvaisten lajien elinympäristöjen säilymistä, Ampumaurheiluliiton ympäristö- ja olosuhdepäällikkö **Lotta Jaakkola** sanoo.

PUOLUSTUSVOIMAT ja biodiversiteetti -raportista käy hyvin ilmi, että moni Puolustusvoimien käytössä oleva ampuma- ja harjoitusalue on luontoarvoiltaan rikas. Esimerkiksi Säkylänharju kuuluu valtakunnalliseen harjajensuojeluohjelmaan sekä kansainväliseen luonnon monimuotoisuuden turvaamishankkeeseen, Natura 2000 -verkostoon.

Säkylänharjulle on kehittynyt erittäin arvokas paahdeympäristö uhanalaisine lajistoineen. Siellä esiintyy muun muassa lukuisia harvinaisia kasvi- ja hyönteislajeja sekä EU:n lintudirektiivin suojaamia lintulajeja. Rauhoitetuista kasveista siellä kasvaa

Puut haulikkoradan lähellä muodostavat usein lahoppuujatkumoa.

muun muassa ainoastaan Suomessa tavattavaa harjumasmalaa. Metsähallituksen erikoissuunnittelija **Johanna Ruusunen** hoitaa Säkylänharjun ampuma-alueita yhteistyössä Puolustusvoimien kanssa.

– Perinteiset ampuma-alueet ovat usein vanhoja soranottoalueita tai sen tyyppisiä. Etelä- ja länsirinteet ovat parhaita lajistollisesti ajateltuna. Puusto pidetään pois ja alue valoisana sekä aurinkoisena, jos alue halutaan pitää paahteisena. Ampuma-alueet ovat usein paahtelajien elinympäristöjä, Ruusunen sanoo.

ALUEILLE TULEE usein varvikkoa pintakasvillisuudeksi, mutta biodiversiteetin suojelun näkökulmasta olisi tärkeää, että alueella olisi vähintäänkin ”laikkuja”, jossa maapinta on paljasta tai tallattua.

– Armeijan harjoitusalueilla käytettävä kalusto on sellaista, että alue pysyy avoimena osin sen takia.

Metsähallitus hoitaa myös kohteita, joissa harjoitustoiminta on loppunut, mutta jotka ovat osoittautuneet lajeille hyviksi elinympäristöiksi.

– Niissä on ongelma, että kun ei ole aktiivista toimintaa ja kulutusta, alueet alkavat kasvaa umpeen. Poistamme siellä taimia ja pintakasvillisuutta, että lajit säilyisivät.

Puolustusvoimien käytössä 1960-luvulta lähtien olleella Säkylänharjulla on paljon lajeja, joita ei muualla tavata, kuten esimerkiksi harjusiniisi ja ruususiipisirkka. Alue on palanut 1940-luvulla, ja edelleen paloja syttyy, mikä osaltaan ylläpitää paahdeympäristön piirteitä.

– Harjoituskäytössä olleella alueella lajis-

neksi – attaa

to on pysynyt. Jo 1990-luvulla alettiin hoitaa paahderinteen laikkuja. 2000-luvun alussa alueet siirtyivät Metsähallituksen luontopalvelulle. Lajistoa on pitkään seurattu. Kun siellä ajetaan ja tallataan, maan pinta pysyy kasvittomana.

METSÄHALLITUKSEN Paahde-Life hankkeessa on tehty kangasajuruohon siirtoistutuksia kolmella kohteella, kuten Ahveniston ampumaradalla, ja Hämeessä on siirtoistutettu hämeenkylmäkukkaa. Se on erittäin uhanalainen, ja siirto vaatii erityisen lupaprosessin. Lajin siirto on kuitenkin onnistunut hyvin seitsemässä paikassa.

Puolustusvoimat ja biodiversiteetti-raportissa esitellään myös muiden Puolustusvoimien alueiden ainutlaatuisuutta. Esimerkiksi Vattajanniemi Kokkolassa on

Euroopan laajin ja edustavin boreaalisen eli havumetsävyöhykkeen dyyniluontotyyppien esiintymisalue, ja se kuuluu EU:n Natura 2000 -suojelukohteisiin. Santahaminasta puolestaan on löydetty muun muassa yli 450 putkilo-kasvilajia, joka on enemmän kuin miltään muulta Helsingin edustan saarelta. Lisäksi siellä on vuosikymmenten aikana havaittu yli 770 perhoslajia, joista uhanalaisia tai silmälläpidettäviä lajeja on yli 50.

MITEN AMPUMARATOJA voisi muutenkin hyödyntää lajien suojelussa? Dosentti **Jari Haimi** Jyväskylän yliopistosta on työhönsä liittäen tutkinut muun muassa ampumaratojen maaperää.

– Ampumaväylät voisivat olla oikein sopivia alueita niitty- ja ketokasvillisuudelle ja sitä kautta moninaiselle selkärangattomien

Vieraslajit torjuttava ampuma- radoillakin

Myös ampumaradoilla on kiinnitettävä huomiota vieraiden eläin-, kasvi- ja sienilajien torjuntaan.

Vieraslajit ovat siirtyneet luontaisilta esiintymisalueiltaan ihmisten toiminnan seurauksena.

Ampumaratojen kannalta merkittävien haitallinen vieraslaji on lupiini. Lain mukaan maanomistaja on velvollinen poistamaan muualta levinneen kasvuston, jos se aiheuttaa uhan luonnon monimuotoisuudelle, terveydelle tai turvallisuudelle ja poistaminen voidaan tehdä kohtalaisin toimin.

VIERASLAJIEN TORJUNTA on tärkeää, sillä ne ovat merkittävä uhka kymmenille maassamme luontaisesti esiintyville lajeille, koska ne saattavat risteytyä alkupe-
räisten lajien kanssa, valloittaa elintilaa ja kilpailla resursseista.

Kun luontainen kasvilajisto taantuu tai häviää, katoavat myös niistä riippuvaiset selkärangattomat, kuten perhoset, kova-
kuoriaiset ja pistiäiset. Vieraslajit ovatkin maailmanlaajuisesti toiseksi merkittävien uhka luonnon monimuotoisuudelle.

faunalle, kun niitä vain hieman hoidettaisiin. Ampumaradoista voisi jopa rakentaa kukkarikkaiden ketojen verkostoja. Tarvitaisiin vain hiukan kylvötoimia ja oikeina-
joitettuja niittoja, Haimi sanoo.

Kun Pelasta Pörriäinen -kampanjalla on kannustettu ihmisiä toimimaan omilla pihhoillaan, voisi pienillekin ampumaradoille vastaavasti rakentaa suunnitelmallisesti ja keskitetysti niittyjä. Niillä olisi monenlaisia arvoa luonnon monimuotoisuudelle.

– Nykyään niitty ja kedot ovat tosi ahtaalla, lähinnä teiden pientareet ovat sijaisympäristöjä umpeenkasvaville niittyalueille ja kedoille. Ampumaradat voisivat olla vastaavanlaisia, jopa parempia kuin pientareet. Ne voisivat olla uhanalaisten lajien turvapaikkoja, Haimi sanoo.

SUOMI ON sitoutunut YK:n biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen päätavoitteisiin, joita ovat biologisen monimuotoisuuden suojelu ja kestävä käyttö.

Suomen luonnon monimuotoisuuden suojelun ja kestävä käytön toimintaohjelman (2013–2020) tavoitteena on, että luonnon monimuotoisuuden turvaaminen otetaan huomioon muun muassa maankäytön suunnittelussa. 🌱

26 URHEILUAMPUJA 3/2020

Kultahipuista skeet-ampujaksi, ennätys jo 116!

Kultahipuissa kaiken voittanut Juha-Pekka Vähätalo aloitti skeetin viime vuonna, ja ennätys on jo 116.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Juha-Pekka Vähätalo on vain 15-vuotias nuorukainen, mutta häntä voinee kutsua kokeneeksi ampumaurheilijaksi, sillä takana on jo kymmenen vuotta lajin parissa.

Hän oli pieni pellavapäinen kultahippuampuja, joka valloitti yleisön iloisella hymyllään ja riemukkailla tuuletuksillaan, kun hän otti vastaan palkintoja ilma-aseiden ja ruutilajien Kultahippufinaaleissa.

Palkintoja todella tuli, sillä Vähätalo voitti Kultahippukisojen kivääri- ja pistoolilajeissa kaiken mahdollisen. Hän kilpaili ensimmäisen kerran Kultahippufinaaleissa viisivuotiaana.

– Kun nyt katson tuon ikäisiä lapsia, ovat he aika pieniä, Vähätalo naurahti juhannusviikolla tehdyssä haastattelussa.

– Kultahippukilpailut olivat mukavia, ja muistelen niitä hyvillä mielin!

Vähätalo ei ole koskaan laskenut palkintojensa määrää, mutta palkintokaappiin kaikki palkinnot eivät enää mahdu. Osa on ollut pakko laittaa laatikoihin ja edelleen komeroon. Urheilijan itsensä ja ampumaurheilun kannalta on hyvä, että palkintoja tulee koko ajan lisää, mutta kodin tilankäytön kannalta ehkä ei.

– Tykkään ampua, ja haluan kehittyä koko ajan, Vähätalo kertoi.

VÄHÄTALO MIETTI pitkään, osallistuisiko hän Lopella kesäkuussa järjestettyyn skeetin Sako-Franchi GP-kilpailuun vai lähtisikö hän Ampumaurheiluliiton skeetin tehoryhmän leirille Tornioon. Hän valitsi Lopen, mikä oli jälkepäin ajatellen oikea ratkaisu.

Lopella ammuttiin erinomaisissa olosuhteissa erinomaisia tuloksia. Miesten kilpailu oli yksi kaikkien aikojen kovatoisimmista kotimaan kilpailuista, ja esimerkiksi M20-sarjan voittaja **Oskari Lehtimäki** (Kurikan Ampujat) paukutti uuden peruskilpailunsa ennätyksen 119. Entinen ennätys koheni kolmella kiekolla.

Santeri Syrjätien valmentama Vähätalo rikkoi peruskilpailussa 116 kiekkoa ja sijoittui finaalissa toiseksi. Se oli hänen

uusi ennätyksensä – ja huikeaa oli, että hän paransi ennätystään peräti seitsemällä kiekolla!

– Olen ampunut treeneissä samanlaisia tuloksia, mutta kyllä se kieltämättä yllätti, että kilpailuennätys parani noin paljon. Ammuin Lopella M20-sarjassa, joten piti siinä tsemputa ja ampua hyvin, että pärjää. Uusi kymmenlukukin tuntuu hyvältä, Honkajoen Seudun Ampujia edustava nuori urheilija myhäili.

VÄHÄTALO OLI juuri saapunut kotiin kesätoistiaan, kun Urheiluampuja-lehti soitti hänelle. Vähätalo työskentelee kesän ajan kotinsa lähellä sijaitsevalla maatilalla. Hän aloittaa syksyllä ysiluokan kotikouluunsa Kankaanpäässä sijaitsevassa koulussa. Vähätalo on aina ollut luokansa vanhin, sillä hän on syntynyt 1. tammikuuta.

Hänellä on monipuolinen urheilutausta, sillä lajivalikoimasta löytyy ampumaurheilun (kivääri ja pistooli) lisäksi pesäpalloa, jääkiekkoa ja uuintia. Voiton vei kuitenkin lopulta skeet. Miksi?

– Olen ampunut aiemmin Metsästäjäliton lajeja. Minua kiehtoo se, että skeet on olympialaji, ja siinä voi menestyä ja päästä

Juha-Pekka Vähätalo keskittyy uuteen sarjaan Lopella.

pitkälle. Se on myös mielenkiintoinen laji, Vähätalo perusteli valintaansa.

– Olen kilpaillut pienestä pitäen paljon, ja osaan siksi hallita hyvin kilpailutilanteen jännityksen. Pientä jännitystä pitää aina olla. Kisatavoitteeni tälle vuodelle oli 115, joka nyt meni siis rikki. Yritän nyt jatkossa pitää tulostasoni tasaisena eli sellaisia 110–115:n tuloksia. Kaikki kierrokset pitäisi pystyä ampumaan tasaisesti. Enkä tietenkään pahastuisi, jos tekisin vielä uuden ennätyksen!

VÄHÄTALON KOVA TULOS lupaa hyvää, mutta nuori mies suhtautuu realistisesti tulevaisuuteensa ampumaurheilijana:

– Tavoitteenani on päästä maajoukkue-

Juha-Pekka Vähätalo matkalla kohti uutta ennätystään.

"Tavoitteenani on päästä maajoukkueeseen ja ehkä joku päivä olympialaisiinkin. Olen Pariisin olympiakisojen aikaan 19-vuotias ja sitä seuraavien kisojen aikaan 23-vuotias eli ampujana hyvässä iässä."

Juha-Pekka Vähätalo

Etenemme maltillisesti. Käyn radalla am-
pumassa 2–4 kertaa viikossa, joskus viisi-
kin.

Lähin rata löytyy Niinisalosta, joka si-
jaitsee noin seitsemän kilometrin päässä
Vähätalon kodista. Matka radalle taittuu
useimmiten mopolla, joskus valmentajan
kyydissä.

VÄHÄTALO A VOI siis kutsua skeetin tule-
vaisuudenlupaukseksi. Kotimaisen skeetin
taso on erittäin kova, mutta Vähätalo ei
pelota pyrkiä joukkoon mukaan:

– Minua auttoi Lopella se, että kilpailin
paineen alla kovempien ampujien kanssa.

Vähätalo motivoivat myös **Eetu Kallioi-
sen** (A-HA) nimissä olevat M20-sarjan sekä
Y17- ja Y15-sarjan Suomen ennätykset. Ne
kirjataan numeroin 124, 118 ja 122. ⚙️

eseen ja ehkä joku päivä olympialaisiin-
kin. Olen Pariisin olympiakisojen aikaan
19-vuotias ja sitä seuraavien kisojen aikaan
23-vuotias eli ampujana hyvässä iässä.

Vähätalo ampui viime vuonna noin 3000
kiekkoa. Tuo määrä on tältä vuodelta jo rik-
koontunut.

– Määrä nousee tänä vuonna 5000:een.

ella järjestetyssä Sako-Franchi GP-kilpailussa.

Mis sie tarvitset hyvää asekaappia

Corrosafe- asekaappien
turvallisuusluokka SFS3492
täyttää reilusti aselain
vaatimukset turvakaapille,
yli viiden aseiden ja/tai ERVA
-aseiden säilytykseen.

PS. Tuemme Kultahipputoi-
mintaa 35,- eurolla jokaisesta
SAL:n jäsen-seuran jäsenen
ostamasta asekaapista.

Corrosafe CS16R

**Uusi
mallisto!**

Corrosafe 16K

**30.11.2020
jälkeen pitää
olla hyväksytty
asekaappi yli
viiden aseiden
säilytykseen**

**Kaapin sisustus
asiakkaan toiveiden
mukaan.**

**SAL:n jäsenille koodilukko
ilman lisähintaa tilatessasi
asekaapin nettikaupastamme**

Corrosafe-
rahoitus kai-
kille malleille.
Maksuaika
määräytyy
hinnan
mukaan.

**Edun arvo
180,-
euroa**

50,-/kk

Uusittu mallisto nettikaupassa:

www.corrosafe.fi

Erkki 0400 391 725 Tapio 0400 635 179
corrotech@corrotech.fi

www.corrotech.fi

Pistoolin tehoryhmä-perhe Kokkolasta

Kokkolasta löytyy aktiivinen pistoolin tehoryhmäperhe, jossa kaksi lasta ampuu pistoolilla ja isä valmentaa.

Teksti LASSI PALO

Kuva EIJA AHOKANGAS

Kokkolan Metsästys- ja Ampumaseuraa (KokMAS) edustava Ahokankaan perhe on aktiivinen ampumaurheiluperhe: Petri-isä valmistui viime joulukuussa pistoolin I-tason valmentajaksi, ja lapset Otso-Aadolf, 13, ja Vilja-Alina, 16, kuuluvat Ampumaurheiluliiton pistoolin tehoryhmään. Äiti ei ole – houkutteluista huolimatta – ainakaan vielä alkanut harrastaa ampumaurheilua.

– Se on hänen mielestään liian rauhallista ja staattista. Äiti tykkää enemmän peleistä ja hiihtämisestä. Hän kyllä lähtee meidän isompiin kisoihimme mukaan, lapset kertoivat.

OTSO KÄVI ENSIMMÄISEN kerran ampumaradalla kokeilemassa isoisän vanhaa piekkaria isänsä kanssa. Isä lupasi hankkia pojalle hyvän ilmakiväärin, jos poika ampuu tuelta isäänsä paremmin 25 metristä.

– Hävisin kisan kirkkaasti! Menimme pian tämän jälkeen Kokkolan jäähallin ilma-aseradalle, jossa Otso kokeili ilmapistoolia ja kipinä syttyi. Hän ampui ensimmäisessä kilpailussaan reilun kuukausi ensimmäisen ilmapistoolikokeilun jälkeen maaliskuussa 2016. Vilja aloitti ampumaharrastuksensa pari vuotta Otson jälkeen. Viljalta jäi siis kultahippuvaihe kokonaan pois eikä hän ole ampunut tuelta lainkaan, isä kertoi. Vilja täyttää heinäkuun lopussa 17 vuotta.

PETRI-ISÄ ON harrastanut metsästystä ja ampunut ”aina huvikseen” ja nuorempana kilpaillut harrastusmielessä pistooliprakticallissa. Nykyisin isän suosikki on ilmapistooli sen herkkyyden ja haastavuuden vuoksi.

– Lasten harrastuksen myötä olen opetellut asioita ja yrittänyt pysyä askeleen heitillä edellä, kuten valmentajan kuuluukin. Mutta kyllä he jo niskaan huohottavat, hän naurahti.

Valmentajakoulutuksen tärkein anti oli Petri Ahokankaan mukaan se, että hän tiedosti liikunnallisuuden ja fyysisen harjoittelun sekä alkuverryttelyn merkityksen myös ampumaurheilussa:

– Se oli minulle täydellisen ”takinkäännon” hetki. Oikeanlainen reippailu ja kro-

Pistoolin ”tehoryhmäperhe” Ahokangas: Otso, Petri ja Vilja.

pan herättely ennen harjoituksia ja kilpailua näkyvät tuloksissa. Olemme panostaneet nyt paljon fysiikkatreeneihin. Liikunnallista treeniä tulee myös hyötyliikunnan muodossa, sillä molemmat lapset osallistuvat vuosittain isänsä mukana erilaisiin metsätöihin, istukukseen, taimikonhoitoon ja puunkorjuuseen.

OTSO JA VILJA käyvät ampumaradalla pari, kolme kertaa viikossa. Lisäksi he käyvät kävely- ja juoksulenkeillä sekä pitävät huolta lihaskunnostaan. Vuosittaisia laukaisumääriä he eivät ole laskeneet, mutta harjoitusta kohden niitä kertyy Otsolla 50–60 ja Viljalla muutama kymmenen enemmän.

– Keskitymme enemmän hyviin laukauksiin kuin suuriin määriin, valmentajaisä täsmentää.

Viljan ennätykset ilmapistoolissa ovat viime vuonna ammutut 534 (60 ls) ja 358 (40 ls). Otso kirjasi tammikuussa 40 laukauksen ennätyksekseen 345. Viime vuonna hän tähtäsi 30 laukauksella ennätyksensä 283.

– Parantamisen varaa vielä on, molemmat sanoivat.

MENESTYSTÄKIN ON jo tullut, sillä Otso on voittanut Kultahippufinaaleissa kaksi kertaa ja Vilja on kirjannut nimiinsä 18-vuotiaiden aluemestaruuden. Juuri ennen koronataukoa sisaruspari voitti hopeaa Y20-sarjan SM-parikilpailussa.

– Kilpaileminen on meidän motivaattorimme ja moottorimme. Molemmat ovat parhaimmillaan kisapaineen alla. Hyvistä kisahermoista kertoo, että Otso pystyi viime Kultahippufinaalissa ampumaan täyden 100 pisteen päätössarjan, kun alku vähän kangerteli.

– Koronavirus hieman latisti harjoitusintoa, koska ei oikein ollut tietoa siitä, milloin seuraava kilpailu taas on. Turussa järjestettyihin ilma-aseiden SM-kisoihin on nyt puolisen vuotta aikaa. Ne ovat meidän seuraava iso tavoitteemme.

– Vuoteen ladattiin paljon odotuksia, mutta olosuhteet ovat olleet koronan takia mitä ovat olleet, isä ja lapset sanoivat.

He ovat kuuluneet Ampumaurheiluliiton tehoryhmään tämän vuoden ajan ja ehtivät käydä tehoryhmän fysiikkaleirillä ja lajileirillä ennen kuin koronavirus pysäytti kaiken toiminnan.

VILJA JATKAA syksyllä ammattikoulussa metsäkoneenkuljettajan opintojaan. Ensimmäinen vuosi on nyt takana, ja kaksi on vielä edessä. Otso puolestaan aloittaa seiskaluokan, kun kesäloma päättyy. Vilja toivoo saavansa loppukesästä töitä ajokoneen kuljettajana, ja Otso huoltaa ja virittelee kotipihallaan traktoria ensi talven metsätöitä varten.

Entä sitten tavoitteet ampumaurheilussa? Otson mukaan olympialaiset olisi ”mukava kokea”, ja Vilja haluaisi päästä ulkomaille kilpailemaan ”isompiin kisoihin”.

– Otso ja Vilja ovat vielä nuoria. Etenemme rauhallisesti, mutta on tärkeää olla tavoitteita ja unelmia, Petri-isä sanoi.

Eikä lopullinen lajivalintakaan ole ehkä ihan varma ainakaan Otsolla, joka on kokeillut Ari Heikkiniemen ohjauksessa myös trapia.

– Olemme kokeilleet joka vuosi jotain uutta lajia. Otso on tykännyt trapista. Mikä on oikea laji sitten, kun hän kasvaa isoksi? Nyt on ollut mukavaa vaihtelua ja mennyt hyvin, kun kesällä on ammuttu trapia ja talvisin ilmapistoolia. 🌀

IDEOISTA TOTEUTUKSEEN
KAIKKI LOGOT SISÄLTYYN HINTAAN
OMA EROTTUVA DESIGN

noname

SEURA- JA ORGANISAATIOASUT

YHTEYDENOTOT:
KARI.ARPONEN@NONAMESPORT.COM
TAI 040 5527 988

KYSY TARJOUS SEURALLES!

Hanna Toikko kipusi kansainväliselle tasolle saakka

Teksti & kuva MATTI ERKKILÄ

Menestynyt kivääriampuja **Hanna Toikko** (o.s. Etula) työskentelee fysioterapeuttina Orimattilan terveysasemalla aikuisten avokuntoutuksessa.

Perheeseen kuuluvat aviopuoliso **Juhana**, lapset **Topias** ja **Tuure** sekä saksanseisoja Ursula.

Kaunis omakotitalo sijaitsee metsän keskellä keskustaajaman lähistöllä.

– Kaverini innosti ampumakouluun, kun siellä ei ollut muita tyttöjä. Tykästyin lajiin, vaikka en aluksi pärjännyt kisoissa. Kotona sanoin tavoitteekseni olympiakisat, Toikko muistelee.

TOIKON ENNÄTYKSET ovat: ilmakivääri 400, pienoiskivääri 3x20 laukausta 584 ja makuulla 597 pistettä.

Toikko saavutti ilmakiväärillä kaksi EM-hopeaa ja maailmancupissa ilmakiväärillä 5. ja piekkarilla 7. sijan. Pekingin olympiakisoissa (2008) hän oli ilmakiväärillä 21:s (394) ja piekkarilla 24:s (577).

Jälkimmäinen kuului hänen kauden parhaimpiinsa, mutta ilmakiväärillä tulosodotus oli korkeammalla.

– Makuuasennosta (ei olympialaji) olen myös saavuttanut EM-hopeaa. Olympialaisissa kilpaileminen oli yksi urani upeimmista hetkistä. Itseni haastamista oli osallistua 300 metrin MM-kisoihin 2010. Ammuin **Juha Hirven** aseella ja **Henri Häkkisen** opeilla!

– SM-mitaleista en ole pitänyt lukua, on niitä jokunen tullut. Aloitin ammunnan vuonna 1992, ja kauden 2012 jälkeen pakasin varusteet hetkeksi, sillä esikoisemme syntyi 2013. Palasin kilparadoille vielä kahdeksi vuodeksi ja lopetin urani 2014.

– Harjoitusmahdollisuudet olivat Lahdessa melko hyvät. Vain pienoiskiväärin talviharjoittelun mahdollisuudet olivat huonot. Kun kansainväliset kisat siirtyivät elektronisiksi, hankin itselleni Megalinkin, jotta pystyin harjoittelemaan elektronisiin laitteisiin kotiradallakin.

TOIKOLLA EI alkuvuosina ollut varsinaista valmentajaa.

– Sain silloin hyviä neuvoja muun muassa **Antti Tyrväiseltä**. Kuortaneen urheilulukioon mennessäni sain valmentajaksi **Kimmo Yli-Jaskarin** ja kahtena viimeisenä vuonna **Tero Hovilan**, joka oli sitten pitkään henkilökohtainen valmentajani. Juha Hirvi

Hanna Toikko oli urheilu-urallaan pidetty, vahvahermoinen kilpailija.

otti valmennusvastuun, kun hän siirtyi maajoukkuevalmentaksi. Urani lopussa myös **Ville Häyrinen** auttoi minua urheilijana eteenpäin.

– Vanhempani huolehtivat kaikesta muusta, erityisesti alkuvuosina, aina parhaalla mahdollisella tavalla. Heidän ja muiden auttajieni tuella pystyin saavuttamaan enemmänkin kuin mitä osasimme odottaa.

Toikon mukaan Ampumaurheiluliitto kohensi huippujen tukipalveluita vuosi vuodelta, mutta parannettavaakin olisi:

– Oman ammattikuntani taitoja olisi hyvä käyttää enemmän yksilökohtaisella tasolla. Maajoukkueleiritys toimi hyvänä tukipilarina harjoittelussa.

TOIKON TÄRKEIMMÄT tukipylvät olivat vanhempansa ja puolisonsa.

– Iso kiitos kuuluu myös Kurt Thunelle, joka huolehti, että varusteeni olivat kunnossa. Liiton puolesta patruunoita oli riittävästi ja yhteistyö Kihun kanssa oli hyvä asia. Rahallista tukea oli niukasti, mutta onneksi muutamana vuonna sain valtion urheilija-apurahaa. Nuorena sitä sitkutteli eteenpäin pienilläkin tuloilla. Urani loppuvaiheessa oli kuitenkin todettava, ettei taloudellinen tuki ollut riittävää. Perheellisenä pienten tulojen kanssa olisi ollut haastavaa jatkaa.

– Me olemme maantieteellisesti syrjässä

ja häviämme olosuhteiden suhteen esimerkiksi Keski-Euroopalle. Pohjoismaista yhteistyötä voisi kehittää eteenpäin. Toivoisin suomalaisten arvostavan ammatikseen urheilevia enemmän, monien muiden maiden tapaan.

HANNA TOIKKO on ollut jo monen vuoden ajan Ampumaurheiluliiton kiväärijaoston jäsen. Siellä hän tuo ajatuksiaan esiin erityisesti kilpailijan näkökulmasta. Hän pitää tärkeänä sitä, että miesvaltaisessa lajissa päätöksiä tekemässä on myös naisia. Hän oli vaikuttamassa esimerkiksi uuden 24-vuotiaiden kilpasarjan syntyyn. Nuoria ei kuitenkaan ole uudessa sarjassa ollut niin paljon kuin odotettiin.

– Jaostotyö on pitänyt minut vielä lajin parissa, vaikka radoilla minua ei ole näkynyt. Kiväärinaiset, treenatkaa! Kaivan varusteet kaapista, jos sopiva seniorisarja löytyy.

TOIKKO MUISTELEE mielellään kisavuotiaan ja sinnikkaita vastustajiaan. **Marjo Yli-Kiikka** oli yksi ”pahimmista”.

– Hänen kanssaan olen viettänyt paljon aikaa niin leireillä kuin kisamatkoillakin. Tulimme hyvin toimeen keskenämme, ja olemme yhdessä saaneet kokea monia hienoja asioita. Kehitystäni tuki kova kotimainen vastus kilpaillessamme joukkuepaikoista. 🍷

Noin 120 Suomen mestaruutta

Teksti & kuva MATTI ERKKILÄ

Pistooliampuja **Paavo Palokangas** on pitkän uransa aikana liipaissut SM-kilpailuissa noin 120 Suomen mestaruutta.

Yleensä mestaruuksien lukumäärä kerrotaan tarkasti, mutta tässä tapauksessa ”noin” sana voitaneen hyväksyä. Kansainvälisillä radoilla Palokangas osui kerran MM- ja kerran EM-kultaan ja useisiin joukkuevoittoihin. Olympiakisoissa hän oli kahdesti kahdeksas. Miehen nimissä olevat Suomen ennätykset tuntuvat olevan tavoittamattomissa.

Valtavan SM-voittojen lukumäärän tekee mahdolliseksi se, että pistoolin SM-lajeja on ollut pääsääntöisesti viisi ja joukkuelajeja saman verran. Luvuissa ovat hänen saavutuksensa myös ikäkausisarjoissa ja seuransa Orimattilan Jymyn joukkueissa. Silti siihen tarvitaan poikkeuksellisen taitavaa lahjakkuutta, kovaa intoa kilpailla ja periksiantamattomuutta. Teollinen muotoilija varttui opettajaperheessä laadusta tinkimättömäksi taituriksi.

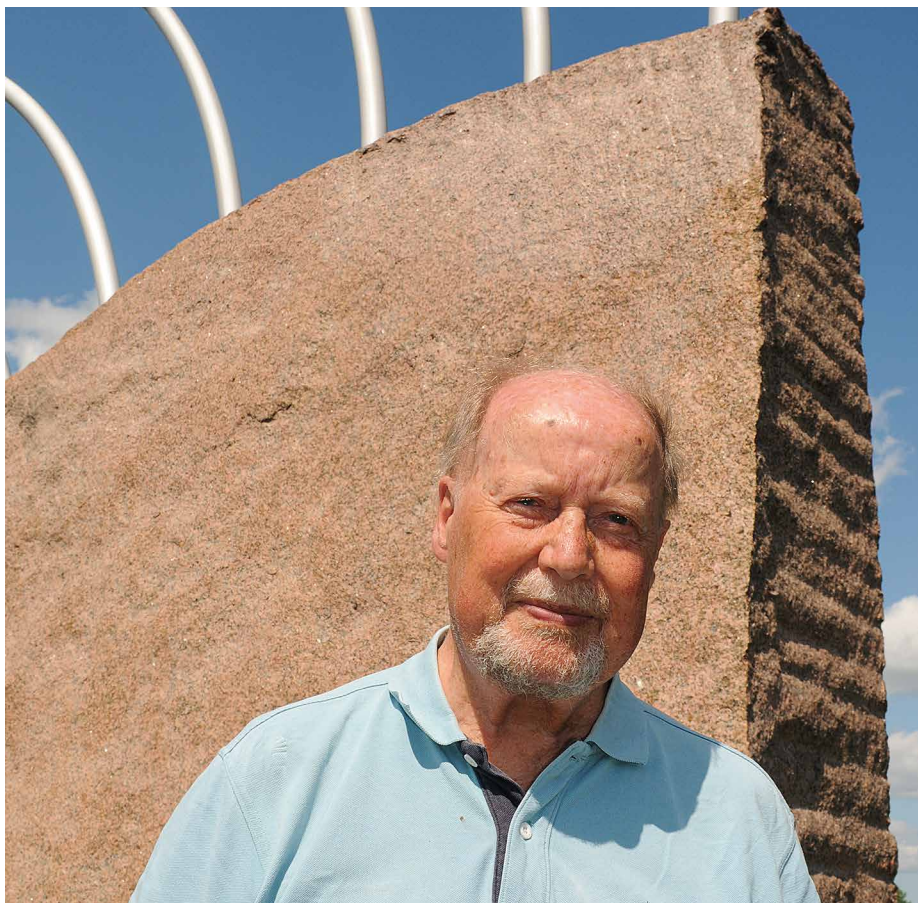
– Minä kiinnostuin ilmakiväärimunnasta armeijassa vapaa-aikana vuonna 1966. Rata oli kasarmin vintillä. Pistoolilajit vetivät kuitenkin myöhemmin puoleensa. Ampumaurheilussa oli vetovoimaa. Samaa tunsin golfissa, ja siitä on tullut viime vuosina minulle mieluisa harrastus. Uuden oppiminen ja sen parissa kehittyminen ovat aina minua kiinnostaneet, Palokangas sanoo.

– Lasten ampumaharrastus on omassa kategoriassaan. Laji on henkisesti niin vaativa, että sen omaksuu vasta aikuiseksi varttunut henkilö. Lasten ja nuorten kohdalla tapahtuu usein drop out -ilmiö. Kyllä lapsikin voi lajia harrastaa, mutta ilman tavoitteita.

– Ampumaurheilu on aikuisurheilua. Kaikki hyvä lähtee siitä, että saadaan lajiin nuoria (30-v), toisessa aallossa kulkevia urheilijoita, Palokangas uskoo.

ORIMATTILALAINEN ihmettelee useasti tehtäviä sääntömuutoksia. Hän arvelee muutosten vaikuttavan erityisesti lajin seuraajiin. He eivät ole ehtineet oppia muutosta, kun ollaan taas tekemässä tarkistuksia. Lajin seuraajat kaikkoavat. Liiton on toki seurattava kansainvälisten sääntöjen muutoksia. Ne tosin koskevat vain kv. toimintaa. Valitettavasti laji saa nykyään varsin vähän tilaa tiedotusvälineissä.

Palokangas tunnetaan tinkimättömänä liipaisijana. Hänen tähtäysaikansa on huomattavan pitkä. Hän peräänkuuluttaa pitkäkhöä tähtäystä ja siihen etusormen maltillista liipaisemisen puristamista. Jonkun ns. tähtäinkuva heikkenee nopeammin kuin toisen. Selkeän tähtäinkuvan aikana on

Paavo Palokangas voitti Helsinki–Lahti -moottoritien valmistumisen johdosta Orimattilassa järjestetyn maamerkkikilpailun vuonna 2001. Moottoritien itäpuolella komeilee voittotyö Liehuvaharja yhdessä taiteilijansa kanssa.

kuitenkin liipaisun tapahduttava. Ainakin mestarille itselleen rauhallinen liipaisu on sopinut menestyksekkäästi.

Motto on: ”Mitä pidempi pito, sitä parempi liipaisu!”

LAJIN HAITTAPUOLENA on tietenkin se, että harjoittelusta ja kilpailusta aiheutuvat kulut ovat melkoiset. Parhaat saavat tukea Olympiakomitealta ja Ampumaurheiluliitosta, mutta ne korvaavat vain osan kuluista. Menestymällä eräissä kansainvälisissä kisoissa voi hankkia maalleen olympiapaikan, mutta silloin on oltava aivan tuloluettelon kärkipäässä.

– Minulle kävi niinkin, että kun hankin olympiapaikan, minut pudotettiin tukirahan saajien joukosta, Palokangas ihmettelee.

Menestyminen tuo muistiin mieleenpainuvia ilon hetkiä. Palokankaalle mieluisat kisat olivat Etelä-Korean Soulessa 1978 järjestetyt MM-kilpailut. Hän voitti ilmapistoolin MM-kultaa ja kaksi joukkuekilpailua. Ilmapistoolin voitto tuli yhdessä **Teemu Anttilan**, **Seppo Saarenpään** ja **Seppo Mäkinen** kanssa, ja toinen joukkuevoitto lauotettiin vakiopistoolin joukkueella Palokangas,

Saarenpää, Mäkinen ja **Hannu Paavola**.

Tuolloin Palokankaan juhlat jatkuivat vielä Suomeen palattuakin. Lentoasemalla mestaria odottivat perhe, ystävät ja limusiini. Se kiidatti seurueen Orimattilassa odottavien vastaanottoseremonioihin.

PALOKANGAS OLI parhaina vuosinaan erityisesti ns. kouluosataitaja. Muutaman kerran hän teki kouluosalla 299 pisteen harvinaisen tuloksen. Haastattelussa toimittajat ihmettelivät, että miten hän teki yhden yhdeksikön. ”Älkää sitä kysykö, kysykää miten tein 29 kymppiä”, Palokangas opasti.

Erityisesti miesten pistooliammunnassa suomalaiset menestyivät mainiosti 1970-luvun lopulla. Yksi tekijöistä oli hollolalainen **Sakari Paasonen**. Hän kuvaa maailmanmestaria näin: ”Paavo oli periksiantamaton. Jokainen laukaus oli viimeisen päälle tehty. Jos hän ei yltänyt pokkaamaan, rehdin onnitteluun saivat ne, jotka olivat silloin häntä tarkempia.”

Palokankaan nimissä olevat Suomen ennätykset ovat: vapaapistooli 577, vakiopistooli 588, pienoispistooli 592. Parantajia ei ole näköpiirissä! 🚩

Muistuko mieleen?

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Urheiluampujan numerossa 5/2010 kerrottiin, kuinka noin 60 ampu-
maurheiluvaikeuttajaa pohti syys-
kuisen viikonlopun ajan ampumaurheilun
tulevaisuutta Vierumäellä.

Tulevaisuusseminaarissa "haastettiin ja
provosoitiin" sekä painotettiin strategia-
työtä koko "joukkueen" voimavarana ja jat-
kuvan keskustelun merkitystä: "Kannattaa
myös pyrkiä voittamaan esteet ja muutos-
vastarinta. Esteitä tulee, mutta se on hyvä,
koska se osoittaa, että ihmiset ajattelevat.
Kaikkea ei kuitenkaan pidä muuttaa, vaan
vain ne asiat, joilla on oikeasti merkitystä."

Vierumäellä todettiin myös, kuinka
on tärkeää on kuunnella ihmisiä ja olla
heistä kiinnostuneita: "Luottamus syntyy
vuorovaikutuksesta. Ihminen on numero
ykkönen, ja ihmisten avulla toiminta pyörii
ja saavuttaa tuloksensa."

TULEVAISUUSSEMINAARISTA on pian
kulunut kymmenen vuotta. Sen osanot-
tajista 64 prosenttia oli sitä mieltä, että
tulevaisuuden ampumaseurassa pitäisi olla
lisää päätoimisia tai palkollisia työntekijöi-

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

TULEVAISUUSSEMINAARI HERÄTTI AJATUKSIA

Reilut 60 ampuaurheiluvaikeuttajaa pohti syyskuisen viikonlopun
ajan ampumaurheilun tulevaisuutta Vierumäellä. Asioita avasivat
mielenkiintoiset alustajat, kuten toimittaja Jouko Vuolle Ylestä, SLU:n
varapuheenjohtaja Kirsti Partanen, dosentti Kalervo Ilmanen Jyväskylän
yliopistosta ja pesäpallolusta tuttu seniorikonsultti Markku Pullinen.
Oheassa ovat tiivistelmät heidän alustuksistaan.

Osanottajat: Lisää päätoimisia tulevaisuuden ampumaseuraan

Tulevaisuusseminaarin osanottajista 64 prosenttia oli sitä mieltä, että tulevaisuuden
ampumaseurassa pitäisi olla lisää päätoimisia tai palkollisia työntekijöitä sen sijaan,
että jatkettaisiin vapaaehtoisuudella kuten tähänkin asti.
Tämä kävi ilmi paikalle olleen Responson edustajan tekemistä kyselyistä.
Response on langaton yleisövuorovaikutusjärjestelmä, joka on suunniteltu erikoisten ryhmien
mielipiteiden keräämiseen ja analysointiin.
Lisää päätoimisia saataisiin paikalla oleiden mielestä parhaiten
yhteistyökumppaneiden avulla. Jos seuralle olisi päätoiminen työntekijä, hänen kolme
tärkeintä tehtävää olisivat ohjaajana ja kouluttajana toimiminen, yhteistyösuhteiden
tekeminen ja ampumaradan hoitajana toimiminen.
Ampumaurheiluliiton nykyisten yhdeksän alueen kannalla oli 37 prosenttia
vastanneista, ja neljän alueen perustamista kannatti 42 prosenttia paikalla olleista.
Liiton tukea halutaan eriten ohjaaja- ja valmentajakoulutukseen, olosuhteiden
kohentamiseen (mm. rataluvut) ja valmennuskonsultointiin. Tärkeänä pidettiin myös mm.
nopeaa tulospalvelua.

tä sen sijaan, että jatkettaisiin vapaaehtois-
toiminnalla kuten tähänkin asti.

Lisää päätoimisia saataisiin paikalla
oleiden mielestä parhaiten yhteistyö-
kumppaneiden avulla. Jos seuralle olisi
päätoiminen työntekijä, hänen kolme
tärkeintä tehtäväänsä olisivat ohjaajana
ja kouluttajana toimiminen, yhteistyösu-
hteiden tekeminen ja ampumaradan
hoitajana toimiminen.

Ampumaurheiluliiton nykyisten yh-

deksän alueen kannalla oli 37 prosenttia
vastanneista, ja neljän alueen perustamista
kannatti 42 prosenttia paikalla olleista.
Liiton tukea haluttiin eniten ohjaaja- ja
valmentajakoulutukseen, olosuhteiden
kohentamiseen (mm. rataluvut) ja valmen-
nuskonsultointiin. Tärkeänä pidettiin myös
nopeaa tulospalvelua.

*Ampumaurheiluliiton uudesta strategias-
ta kerrotaan tämän lehden sivuilla 6–8.*

LASSI PALO

"Näky lisää omistajuutta"

Seniorikonsultti Markku Pullinen mukaan
kansalaistoiminnan johtaminen on yllä-
voimaisesti vaikeinta johtamista, kymmenen
kertaa vaikeampaa kuin yritysjohdanto.

- Katkekaa tämä painolasti sydämiinne,
Pullinen naurahhti.

- Kansalaistoiminnassa kun ei voi ketään
pakottaa eikä sirottaa. Tällaiseen ei ole
keinoja. Ihminen on tunnettava, että seura
on sisästä rakas. Tämä innostaa ihmisiä tule-
maan mukaan toimintaan, jotta juuri meidän
lapsemme saisivat laadukasta toimintaa.

- Kansalaistoimintaa ei viedä eteenpäin
strategioilla, vaan yhteisesti keskustelemalla.
Aikaa teho turtuu rakenteita, vaan uskokaa
ihmiseen ja tehkää tiivistä yhteistyötä ihmisen
kanssa. Globaalista nykymaailmasta
huolimatta ihmiset ovat kiinnostuneita omasta
paikkakunnasta eli läheisyydestä, Pulli-
nen viittasi pesäpallolusta tuttuun Vimpeliin.

- Kun teillä on näky (ei siis visio) olemas-
sa, perustakaa mahdollisimman paljon itse-
näisiä ryhmiä. Kun olette esimerkiksi päättä-
neet, että huippuvalmennus on yksi teidän
toimintatanne, kerätkää seurastanne ja ma-
kunnastanne sekä vaikka valtakunnallisesti
parhaat voimat sen ympärille. Yleisösuhte-
tukset eivät ratkaise valmennuskysymyksiä,
vaan sellaiset aktiiviset ihmiset, jotka tietävät
mistä on kysymys, Pullinen opasti.

- Jos asioita viedään "yleshallituk-
si" ei tapahdu mitään, vaan pitää olla "alasta"
valmennuksen hallitus" ja "ke-
llisuus". Kun näin on, sen jaksaa
mikä näitä kaikkia yhdistää.

PARAS MUISTONI

Teksti & kuva LASSI PALO

Kai Jahnsson sijoittui kahdeksanneksi
Lontoon olympialaisten (2012) ilmapis-
toolissa. Hän ampui peruskilpailussa
583 pistettä, joka oli myös finaalaraja. Hänen
sarjansa olivat 97+99+97+95+96+99. Neljä
vuotta aiemmin Pekingissä hän sijoittui ilma-
pistoolissa 29:nneksi.

"KAIKENLAISTA ON JÄÄNYT MIELEENI,
mutta kokokohta liittyy isompiin kisoihin
eli Lontoon olympialaisiin. Peruskilpailun
jälkeen minulla oli huikea fiilis. Olin oman
hommani tehnyt ja katsoin valmentajaani
Matthias Hahnia, joka näytti minulle
peukkuja.

Minulla ei ollut mitään tietoa, mikä jatko
on. Tiesin, ettei kilpailuni mennyt huonosti,
koska ammuin viimeiseen sarjaan 99. Se
oli todella kova rutistus, ja ajattelin, että
"perhana, minä pystyin siihen!" En ajatellut
sillä hetkellä mitään muuta, vaan pakkasin

Kai Jahnsson Lontoossa 2012.

kamani. Minulle tuli epätodellinen olo, koska
tulokseni riittikin finaaliin.

Se oli ikimuistoinen hetki, koska kerran-
kin sain lopun pidettyä. Kisani rullasi hyvin
loppuun asti.

Olin erittäin tyytyväinen, ja se tunne on
jäänyt hauskesti mieleeni!

Finaalissa kierrokseni nousivat, ja ajoin
tehdä sen minkä pystyn. Siinä oli omanlaisen-
sa jännitys, ylä- ja alamäkiä, eikä sillä finaaliilla
kehumaan pääse.

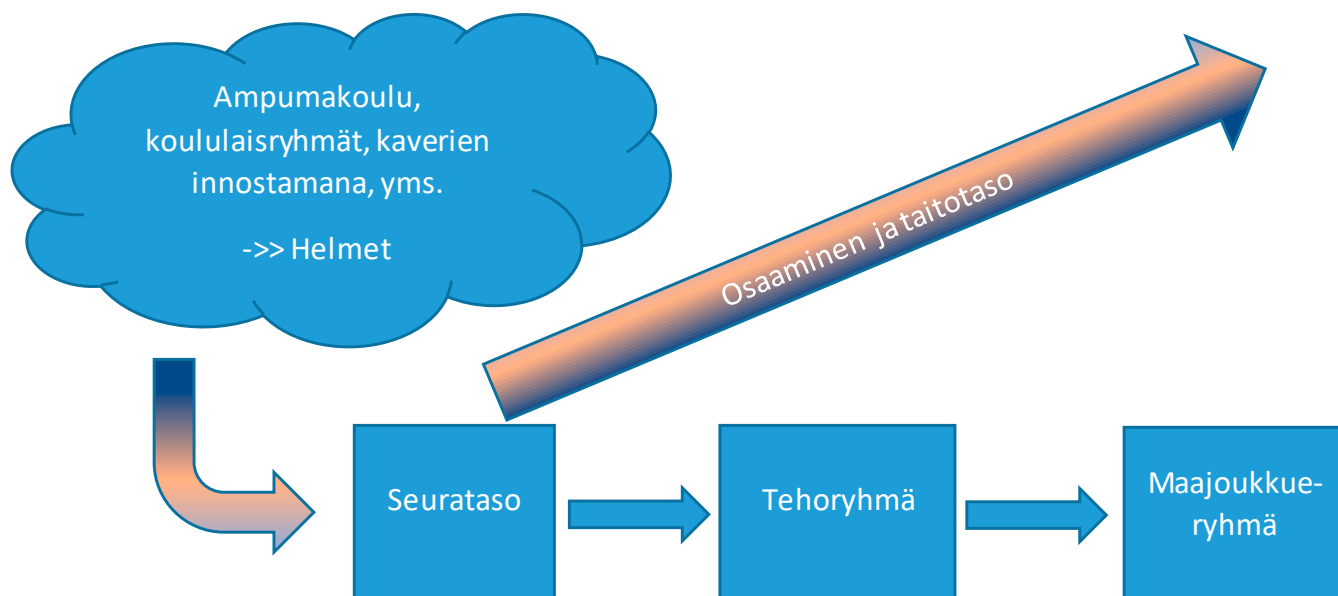
Finaali ammuttiin vanhoilla säännöillä,
ja minun olisi pitänyt ampua elukan lailla
mitaliin. Olin kuitenkin finaaliin vähän
pettynyt, sillä se olisi voinut mennä parem-
minkin.

Lontoon finaalista on kulunut pian
kymmenen vuotta. Arvostan saavutustani
enemmän ja enemmän.

Tein Matthiasen kanssa oikeita asioita
niillä resursseilla, jotka meillä oli käytössä.
Kaikki oli kunnossa tausta-asioita myöten.

Olympialaiset ovat hienoja kokemuksia!
Olen ne kaksi kertaa kokenut, ja voin sanoa,
että esimerkiksi kisakylässä on hienoa olla
ja on upeaa olla yksi osa kisajoukkuetta. Se
on tavoittelemisen arvoinen asia! Unelmia ja
tavoitteita pitää olla.

Minulla on Matthiasen kanssa edelleen
hyvät ja tiiviit välit, ja pidämme säännöllisesti
yhteyttä toisiimme." 🌟

Alkuinnostuksesta aktiiviharrastajaksi

Miten saadaan jatkuvuutta ampumaharrastukseen? Aihetta pohtivat Pohjois-Hämeen Ampujien valmentajat Petri Eteläniemi (pistooli) ja Elina Selin (kivääri). Teksti on lyhennelmä heidän 3-tason valmentajakoulutuksensa lopputyöstä.

Pohjois-Hämeen Ampujien pistooli- ja kiväärikerhossa on noin 30 aktiivista jäsentä. Ratamaksun maksaneita jäseniä on yhteensä noin 145. On havaittu, että kausimaksujen (ratamaksujen) korottaminen vähentää nukkuvien ja hiljaisten jäsenten määrää. Osa näistä jäsenistä on ”puhtaita” kannattajajäseniä, jotka maksavat kausimaksut osallistumatta toimintaan.

Kun uusi ampuja liittyy seuraan, hän harrastaa valitsemaansa lajia suhteellisen aktiivisesti. Valitettavan usein tapahtuu kuitenkin niin, että alkuinnostus lopahtaa viimeistään ensimmäisen kauden päättyessä, kun siirrytään sisäradalta ulos.

Harjoitusvuoroilla käy myös lukuisia ampujia, jotka eivät halua tai voi liittyä seuraan, vaan haluavat harrastaa ammuntaa avoimilla vuoroilla. Näille ei-jäsenille tarjottavien palvelujen tulee olla helposti toteutettavia ja taloudellisesti kannattavia. Ampumalajien tai seuratoiminnan kehittämisenäkökulmaa näillä palveluilla ei juurikaan ole, mikäli ei haluta perustaa kaupallista ampumarataa.

TÄMÄN LOPPUTYÖN tarkoituksena oli löytää (pistooli- ja kiväärikerhon näkökulmasta katsottuna) keinoja, joilla saadaan yksittäinen kertakävijä tulemaan radalle uudelleen, satunnainen kävijä käymään aktiivisemmin ja vakituinen harrastaja jatkamaan harrastustaan kaudesta toiseen.

Lisäksi pohditaan sitä, miten ”ampujan polku”-mallia voitaisiin soveltaa seurassa siten, että harrastajien joukosta onnistuttaisiin löytämään ne ampujat, joista voidaan kasvattaa tulevaisuuden huippuampujia.

Kynnys lähteä harrastamaan ampumaurheilua on usein liian korkea. Kyse voi olla ammuntaan liittyvistä ennakkoluuloista, joiden poistamiseksi on tehtävä paljon töitä. Myös virheellinen tieto aseiden luvanvaraisuudesta saattaa karkottaa uusia harrastajia.

Ampumaharrastuksen voi aloittaa seuran laina-aseella. Oikotietä ruutiaseen hankintaan ampumaseuran kautta ei kuitenkaan ole mahdollista saada.

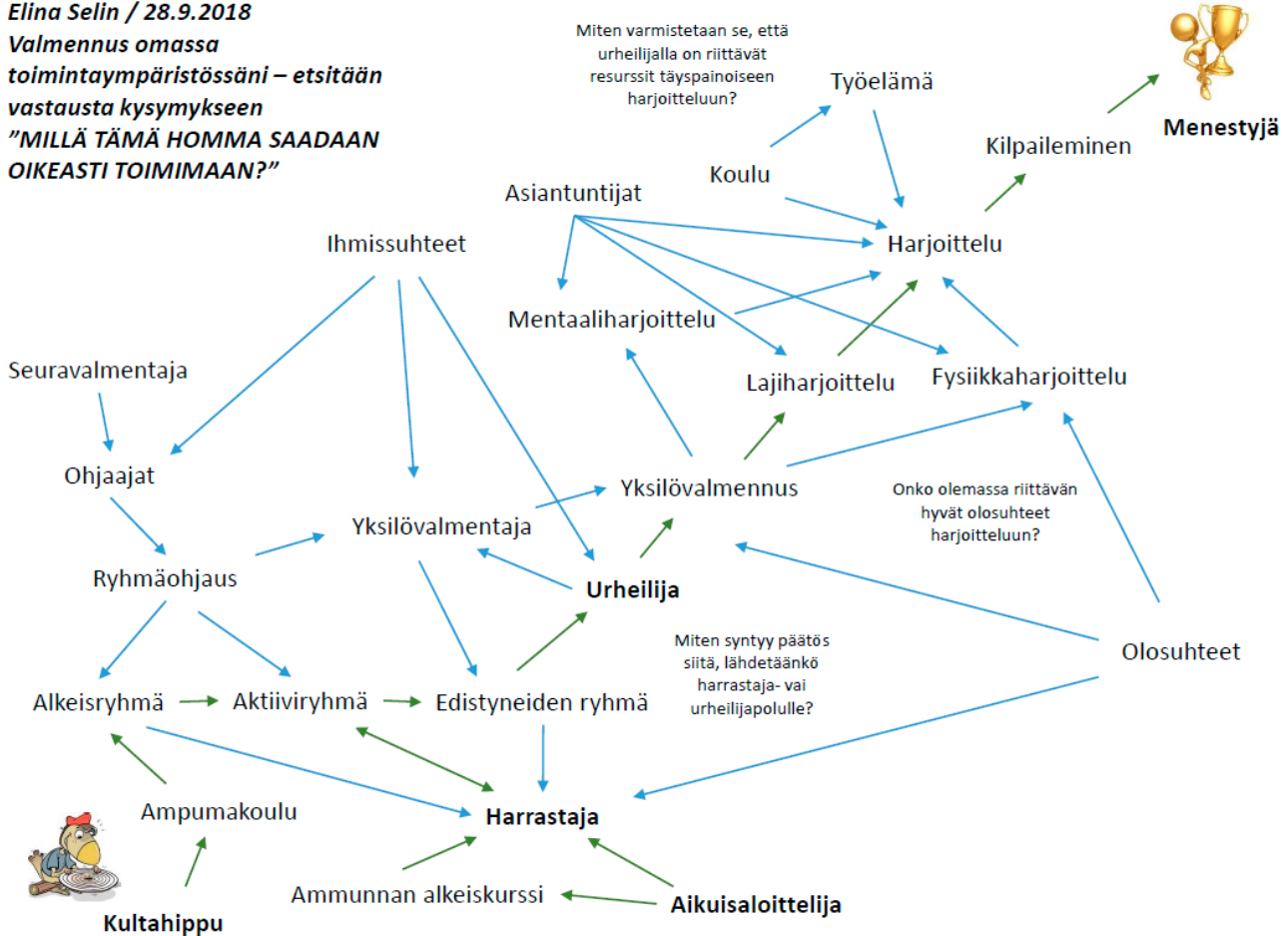
Ampumaurheilu mielletään jossain määrin kalliiksi harrastukseksi. Aloitamisen kynnystä voi alentaa selkeällä hinnoittelulla ja luomalla asianmukaiset houkuttimet harrastuksen alkumetreille.

TOIMINNAN LAAJENTUESSA ja harrastajamäärän kasvaessa seuraohjaajia on koulutettava lisää. Suurin tarve on ratavalvontaan kykeneville yleisohjaajille ja tukiammunnan perusteet hallitseville kultahippuohjaajille.

Seurassa on oltava myös riittävästi lajivalmennusosaamista, jotta kilpa-ampujien ja nuorten tarpeet voidaan täyttää. Mahdollista on myös hyödyntää muiden seurojen tai liiton asiantuntijaosaamista. Mikään ei estä seuraa hyödyntämästä ulkopuolisia asiantuntijoita (esimerkiksi mentaalivalmentajia).

Kultahipuille ja junioreille on järjestettävä ampumaharrastusta tukevaa oheisohjelmaa. Helpoin ja yksinkertaisin tapa järjestää oheistoimintaa on tehdä yhteistyötä muiden urheiluseurojen ja erilaisten yhdistysten kanssa. Monipuolinen harjoittelu ja erilaiset oheistoiminnot tekevät harrastuksesta entistä houkuttelevamman, ja omituinen oheisharjoite voi osoittautua erinomaiseksi lajiharjoitukseksi.

ENTÄ NE TUNNISTETUT **jatkuu**
keinot ampumaharrastuk-

sen jatkuvuuden varmistamiseksi? Listalla on jo hyväksi koettuja tapoja sekä joitain valmentajakurssin aikana ideoituja uusia ajatuksia.

Varmistetaan, että seuralla on riittävät valmiudet ja resurssit toiminnan ylläpitämiseen. Pidetään ampumaradat ja kalusto hyvässä kunnossa ja ajan tasalla. Varmistetaan ohjaajien ja seuratoimijoiden osaaminen koulutusten ja perehdyttämisen avulla. Tässä mentori-kisällimalli toimii erinomaisesti, sillä hieman ikääntyneemmällä lajin harrastajilla on valtavasti hiljaista tietoa.

Huolehditaan siitä, että valmentajat ja seuratoimijat ylläpitävät omaa osaamistaan ja osallistuvat toimintaan, jotta vierivät kivet eivät pääse sammaloitumaan. Esimerkkinä voidaan mainita Valmentaja I-III-polku, joka antaa erinomaiset valmiudet oman osaamisen kehittämiseksi ja verkostoitumiselle.

Kehitetään toimintaa ja tehdään investointeja tarpeiden ja mahdollisuuksien mukaan ja etsitään tukijoita ja osallistutaan aktiivisesti erilaisiin kehityshankkeisiin ja -ohjelmiin.

Selvitetään ampujien tarpeet ja pyritään tarjoamaan jokaiselle jotain.

Selvitetään ja päivitetään säännöllisesti, millaisia tarpeita ja odotuksia ampujilla on ja pyritään vastaamaan niihin mahdollisimman hyvin ja oikea-aikaisesti. Hyödynnetään yhteistyötä lajikerhojen välillä ja pyritään tarjoamaan erityisesti uusille tulokkaille ja nuorille mahdollisuuksia tu-

tustua myös muihin ampumalajeihin. Kerhot toimivat usein hyvin itsenäisesti ja vuorovaikutusta, yhteistä toimintaa, resurssien lainaamista/hyödyntämistä ei juuri ole.

Luodaan hyvä ja toimiva jäsenyysmalli, joka mahdollistaisi myös jäsenyyden jäädytämisen esimerkiksi opiskelun tai muun perustellun jäsenyyskatkon ajaksi. Suhteellisen suuri (esimerkiksi 150 euroa) liittymismaksu saattaa olla este nuoren ampujan liittymiselle seuraan uudelleen. Jäsenmaksujen suhteen lienee syytä seurata yleistä tasoa muissa Ampumaurheiluliiton seuroissa huomioon ottaen seuran toimintaan liittyvät kiinteät kulut, jotka pyritään rahoittamaan suurimaksi osaksi jäsenmaksutuloilla.

Mahdollistetaan säännöllinen harrastaminen myös ilman jäsenyyttä sarjakorttien avulla. Sarjakortit ja kuukausiliput ovat käytettävissä vain avoimilla valvotuilla vuoroilla. Tämä mahdollistaa valvonnan lisäksi myös em. kävijän saaman tuen mahdollisiin avoimiin kysymyksiin tai lajitekniikkaan liittyen. Mikäli satunnaiskävijä innostuu lajista, hän todennäköisesti liittyy aikanaan seuraan, jolloin ampumaan pääsee myös muina aikoina.

Sarjakortin hinnoittelun tulee olla sellainen, että kynnys kortin ostamiseen pysyy riittävän matalana (esimerkiksi yksikköhinnan lasku 5krt -> 10krt sarjakortissa). Nuorten sarjakortin ikärajan nostaminen esimerkiksi 24 vuoteen lienee järkevää.

Korostetaan yhteisöllisyyttä ja seurahenkeä. Yhteishengen ja yhteisöllisyyden ajatus-

ta ei pidä väheksyä tai unohtaa huolimatta siitä, että ampumaseura koetaan usein hyvin "ukkoutuneeksi pienyhteisöksi". Seurassa tarvitaan myös ei-ampuvia vapaaehtoisia, joille tulee järjestää mukavaa toimintaa. Yllättävän moni on halukas osallistumaan seuran talkoisiin ja yhteisiin kilpailutapahtumiin.

Yhteisöllisyyttä voidaan vahvistaa monin tavoin: hankkimalla yhtenäiset edustusasut, perustamalla keskusteluryhmiä ja järjestämällä yhteisiä tilaisuuksia.

Nimetään nuorelle "nimikkovalmentaja" tai yhteyshenkilö. Hyvin usein radalle tullessaan nuori ampuja kaipaa tukea aseensa säädoissä, varusteissa, tekniikassa ja muissa uuteen harrastukseen liittyvissä asioissa. Olisi ehkä järkevää, että jokaiselle aktiiviselle nuorelle nimettäisiin vastuuhenkilö/valmentaja, johon voi ottaa yhteyttä, kun mieltä askarruttavia asioita ilmenee. Näin kynnys saada apua madaltuu, eikä asioita tarvitse jäädä pohdiskelemaan yksin. Eri-tyisesti nuorelle "tyhmien" kysymysten esittäminen radalla voi tuntua hankalalta, jos tuttuja tukihenkilöitä ei ole paikalla.

Nuori astumassa varusmiespalvelukseen – pistooli- ja kivääriammunnan perusteet. Varusmiespalvelukseen astuminen on nuorille merkittävä asia elämässä. Ampumaseura saa silloin tällöin pyyntöjä nuorelle annettavasta "yksityisopetuksesta" ammunnan alkeissa, koska suuri osa nuorista ei ole koskaan pitänyt kivääriä tai pistoolia kädessään saati ampunut laukaustakaan.

Seura voisi "tuotteistaa" muutaman illan peruskurssin tekniikasta, asennosta, tähtäämisestä ja varusteista. Tämä tuo itsevarmuutta, kun on jonkinlainen käsitys siitä, mikä on esimerkiksi oikeanlainen tähtäinkuva kivääriammunnassa diopteritähäimillä.

HELMIEN ELI motivoituneiden lahjakkaiden ja harjoitteluun innokkaiden henkilöiden löytäminen voi olla haastava tehtävä. Pyrimme olemaan kuitenkin seuratasolla aktiivisia yli seurarajojen ja tunnistamaan esimerkiksi aluetoiminnan kautta "nousevia kykyjä".

Seuratason ja seura-aktiivien rooli on aivan ensiarvoisen tärkeää erityisesti nuorten helmien löytämiseksi ja motivoimiseksi ensimmäisten askelten ottamiseksi. Vanhempien on helpompi tukea nuorta, kun seuran toiminta on jäsennellyä ja systemaattista.

Tehoryhmävalmennuksessa etsimme aktiivisesti uusia nuoria keskustelemalla seurojen edustajien kanssa ja käymällä kisoissa "tarkkailemassa". Leiritykseen on otettu mukaan myös sellaisia lupauksia, joiden taso ei ihan vielä riitä varsinaiseksi jäseneksi.

Kun seuratasolla tunnistettu "helmi" saadaan innostumaan ja motivoitumaan harjoittelusta, ryhmässä toimimisesta, iloisesta meiningistä ja uusista kavereista, niin hyppy tehoryhmään on pieni ja siellä iältään 12-14-vuotiaat lupaukset saavat leirityksellä "organisoidumpaa" harjoitusta/leiritystä

kuin mihin seuroilla useinkaan on resursseja tai mahdollisuuksia rajallisten voimavarojen vuoksi.

TEHORYHMÄVALMENNUKSESSA valmennetaan nuoria säännölliseen harjoitteluun ja annetaan valmiuksia maajoukkueeseen pyrkimiseksi. Tässä vaiheessa tarvitaan edelleen seuratason tukea olosuhteiden ja kotirataharjoittelun mahdollistamiseksi, mutta valmennuksellista osaamista "helmellä" alkaa jo olla riittävästi omatoimiseen harjoitteluun ja omien kehityskohteiden tunnistamiseksi.

Maajoukkueeseen (esim. nuorten maa-joukkue) päästyään seuratoiminnan rooli vähenee, mutta sitä ei missään nimessä voi vähätellä. Kotiseuran järjestämä toiminta, mahdollinen taloudellinen tuki ja muut elementit ovat edelleen tärkeitä.

YHTEENVETONA voidaan todeta, että nuorten ajasta kilpailevat tällä hetkellä monet asiat, kuten muut samanaikaiset harrastukset, tietokoneet/pelit, sosiaalinen media ja muiden kaverien harrastukset. Monissa seuroissa on ollut laskeva trendi uusien harrastajien osalta, ja lajit alkavat "ukkoontua", kuten tavataan sanoa.

Tämä ei kuitenkaan ole yksin urheilumunna haaste, vaan sama trendi on ollut havaittavissa myös monen muun lajin kohdalla. Asiaa on pohdittu paljon, ja tyhjentä-

vää yksiselitteistä vastausta on vaikea antaa.

Yksi selittävä tekijä on varmasti se, että joidenkin silminnähden lahjakkaiden nuorten motivoiminen pitkäjänteisesti urheiluun on haastava tehtävä. Työtä on tiedossa vuosi- eteenpäin jopa koulun ja opiskelun kustannuksella. Harjoittelu on erityisesti yksilölajeissa monesti yksinäistä puuhaa ja menestyminen on kovasta harjoittelusta huolimatta silti epävarmaa.

TALOUDELLINEN PANOSTUS tulee usein vanhempien kukkarosta ja on urheilijan alkutaipaleella ensiarvoisen tärkeää. Lisäksi on havaittu, että harrastuksiin ei välttämättä haluta sitoutua pitkäjänteisesti, vaan esimerkiksi ampumakoulun tai viikonloppukurssin suorittaminen on "riittävä juttu" ja sen jälkeen alkaa suuntaus kohti uusia elämyksiä ja harrastusten kokeiluja. Näin saman harrastuksen parissa toimiminen vuosien ajan on poissuljettu asia.

Seuratoiminnan tarjoama tuki ja tarjotut ideat antavat kuitenkin joukon hyviä työkaluja, joilla voidaan säilyttää ja kehittää harrastajan tai perheen yhteisöllisyyttä ja motivaatiota.

Keskeisimpänä tekijänä saattaa olla seuratason aktiivien määrä ja mahdollisuus osallistua talkoisiin, ryhmäohjaukseen ja valmentamiseen. Liian usein työmäärä on vain harvojen aktiivisten hurteilla ja sitä kautta eittämättä väsymistä tapahtuu. 🚰

Tarkkuuslajit (ammunta, curling, jousiammunta ja keilailu) jatkavat yhteistyötä valmentajakoulutuksessa. Lajit järjestävät perinteisen yhteisen 1-tason valmentajakoulutuksen syksyllä 2020.

Koulutus sisältää yhteensä kolme lähijaksoa (pe-su), joista kaksi on yleisjaksoa ja kolmas toteutetaan lajikohtaisesti erillisenä. Koulutus sisältää lähijaksojen lisäksi oppimistehtäviä.

Tarkkuuslajien yhteinen 1-tason VALMENTAJAKOULUTUS 2020

Lähijaksot alkavat perjantaisin klo 17.00 ja päättyvät sunnuntaisin klo 15.00

YHTEISET JAKSOT Harjoittelun perusteet

11.-13.9.2020 Kuortane

- Valmentajana kehittyminen
- Fyysinen valmennus
- Yksittäisen harjoituksen suunnittelu
- Lasten ja nuorten kehittyminen ja harjoittelu

Valmentamisen periaatteet

2.-4.10.2020 Kisakallio

- Valmentajan ominaisuudet
- Taitovalmennus
- Oppiminen ja opettaminen
- Psykykinen valmennus
- Paraurheilijoiden valmentaminen

Lajitaitojen oppimisen perusteet

- Kivääri ja pistooli 6.-8.11.2020, Kisakallio
- Trap ja skeet huhtikuussa 2021, Orimattila
- Jousiammunta ilm. myöh.
- Keilailu ilm. myöh.
- Curling ilm. myöh.

Koulutuksen hinta

Koulutuksen hinta on **250 euroa/jakso** sisältäen koulutuksen ja majoituksen täysihoidolla (2 hh). Koulutus sisältää yhteensä kolme jaksoa. Lisähinnasta on mahdollista majoittautua yhden hengen huoneeseen sekä ostaa iltpala. Nämä pääsee valitsemaan ilmoittautumisen yhteydessä.

Koulutuksessa käytetään kurssikirjaa Lasten ja Nuorten Hyvä Harjoittelu (35€ sisältäen postikulut).

Ilmoittautumiset

Mukaan mahtuu kaikista tarkkuuslajeista enintään 15 valmentajaa/tarkkuuslaji ja paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Mikäli osallistujia tulee yli kiintiön, lajiliitot valitsevat osallistujat.

Ilmoittautumiset 25.8.2020 mennessä: Kaikkien lajien ilmoittautumiset suoritetaan kootusti internetissä osoitteessa <https://forms.gle/eQJHEHfGBKfmPoAs6>

Kurssikirja
LASTEN JA NUORTEN
HYVÄ HARJOITTELU
hintaan
35 €
sis. postikulut

UR 15 13"

– Uuteen aselakiin sopeutettu
practical-kivääri

Teksti & kuvat
PEKKA SUURONEN

Tiesitkö, mikä on Suomen toiseksi suurin asevalmistaja? Monelle voi tulla yllätyksenä: se lienee Uronen Precision.

Tapio Urosen perustama Lohjan Ase & Osa on toiminut vuodesta 1992. Tapion poika **Hannu Uronen** asui Yhdysvalloissa vuosina 2009-2012 ja opiskeli asetekniikkaa, aseiden valmistusta ja niiden käyttöä. Hannu oli harjoittanut practical-ammuntaa jo ennen lähtöään Yhdysvaltoihin. Hän oli muun muassa vuoden 2006 SRA-kokonaiskilpailun Suomen mestari ja vuoden 2007 kivääripracticalin Open-divisioonan Suomen mestari.

Mutta Yhdysvalloissa paratiisin portit aukenivat. Hänestä tuli siellä ensimmäisenä suomalaisena USPSA:n (U.S. Practical Shooting Association) Grand Master eli suurmestari, korkein mahdollinen luokitus.

Kotiin palattuaan Hannu Uronen ryhtyi soveltamaan saamia oppeja vuonna 2004 perustettuun brändiin Uronen Precision, jonka omistaja hän on. Toiminta-ajatuksena on valmiiden aseiden tuunaus asiakkaiden haluamaan käyttöön ja oman aseperheen valmistus.

URONEN PRECISION (tästä eteenpäin UP) on valmistanut AR-tyyppisiä aseita vuodesta 2007 lähtien. Ovelasti mallimerkinnäksi on valittu UR-15. Semminkin kun Colt yhä liittää *-merkin AR-15* nimeen, eli Colt on onnistunut rekisteröimään merkinnän. Voitaisiin puhua suomalaisista "urskoista".

UR-15 on custom-ase, jossa ostajalla on kaikki mahdollisuudet vaikuttaa lopputulemaan. Nyt esittelemme vuoden 2019 aselain mukaisen kiväärin, jossa on 13" eli 330 mm piippu ja lyhyimmillään 680 mm kokonaispituus. Lain silmissä tämä on lippaallisella kertatulella toimiva "pitkä" kivääri. Käyttötarkoituksia ovat metsästys, kivääripractical ja SRA.

UP:n nettisivuilla on aseita Level 1, 2 ja 3. Nämä lienevät lähinnä antamassa hintareferenssejä. Kaikkihan on lopulta ostajan päätettävissä. Uronen Precision -aseet ovat

UR-15 huoltopuretaan peruskomponentteihin tuunnalla ja parin sokan aukityönnöllä.

kilpaluokkaa, Finn Precision tavaramerkillä myydään aseita edullisemmilla hinnoilla ja kapeammalla varustetasolla.

Kirjoitusaseen piippu on saksalainen Lothar Walther LW19 13" pituisena, 8" nousulla ja polygonaalirihlauksella. Piipun

nitraus tarjoaa rosteriin verrattavissa olevan ruostesuojan sekä erittäin kovan pinnan ulko- ja sisäpuolelle. Ulkopuolelta piippu on pinnoitettu Cerakotella Graphite Black -väriksi. Valittavana on myös rosteripiippu.

Kirjoitusaseen piipun suussa oli A2-lie-

Valmistajan puumerkki "UP Made in Finland" näkyy komeasti lipassalvan vieressä.

Varmistin on selkeä ja molemminpuolinen. Kumitettu pistoolikahva on Magpul'n tekoa.

UP:n oma laukaisulaite on valmistajan ylpeys. Sitä myydään ulkomaillekin AR:n viriosana.

R-15:ssa on pyörähtävä lukon pää. Sulkuolkia on seitsemän.

UR:n rekyylijousi on pitkä ja suurihalkaisijainen. Buffer eli rekyylinvaimennin kesyyttää rekyyliä ja palauttaa tähtäinkuvan nopeammin.

kinsammutin, mutta tilalle saa myös äänenvaimentimen tai suujarrun.

Kirjoitusase oli kaliiperissa 223 Rem. Tälle kaliiperille UP antaa 0,5 kulmaminuutin osuntatakuun. Se on käytännössä 15 mm kasa viidellä laukauksella 100 m matkalta.

Muita kaliiperimahdollisuuksia ovat 5,56

x 45 mm NATO ja hybridi-pesitys, jolla voi ampua sekä 223 Rem. että NATO-patruunoita sekaisin. 223 Remiä väljemmästä patruunapesästä ei ole CIP-patruunoita ammuttaessa muuta kuin haittaa. 5,56 NATO ja 223 Hybrid-pesitykset ovatkin vain viestimarkkinoita varten. 0,5 MOA/5 ls./100m

osuntatakuu annetaan vain 223:lle.

UR-15 käyttää AR-yhteensopivia lippaita. UP tarjoaa näitä metsästyslaillisena (2 tai 3 patr.), A-kategorian aseena (5 tai 10 patr.) tai "IPSC- ja SRA-laillisena" (30 patr.). Maailmalla on tietysti jos jonkin kokoisia lippaita. Kirjoitusaseessa oli kuvauksia varten H&K:n 30 patr. polymeerilipas.

AR ON MODULAARINEN kivääri. Perusosat ovat alakerta (lower) ja yläkerta (upper). Piippu, lukko, luisti ja monet pienosat ovat terästä. Luisti voi olla tilauksesta myös alumiinia. Etukädensija (handguard) on alumiinia, UP:n suunnittelema ja valmistama. Aseen päällä on yhteensä 460 mm pitkä integroitu Picatinny-kisko (MIL-STD-1913).

Kirjoitusaseessa ei ollut sivuilla tai alapuolella kiskoja, mutta ostaja voi sellaisia lisätä itsekin koska etukädensijan aukot ovat Magpul:n kehittämän M-LOK-standardin mukaiset.

Alkuperäisessä AR-15:ssa oli kantokahva, jonka yläosassa oli rautatähtäintä. UR-15:ssä ei näitä ole, mutta jos sellaisia haluaa, ne voisi kiinnittää upperin Picatinny-kiskoon.

Perätukki on Magpul MOE SL. Vetopituus on säädettävissä välillä 290–375 mm. Vetopituuden säädön pikasalvat löytyvät molemmilta puolilta. Säädettävää poskipakkaa ei ole.

Pistoolikahva on kumipintainen Magpul MOE Plus. Sen pohjassa on luukku, jonka kautta kahvaan voi sijoittaa vaikkapa öljypullon, puhdistusvälineitä tms.

Sekä Magpul'n palikat että aseeseen upper ja lower ovat väriykseltään Olive Drab Green eli "sotilasvihreä". UP:n valmistamisessa näkyvissä osissa pintakäsittely on samanväristä Cerakotea. Liekinsammuttimessa ja luistissa on musta nitraus, bufferituubissa musta kova-anodisointi.

Kiväärin tilaaja voi myös valita oman Cerakote-värin laajasta paletista.

Luisti-lukko -yhdistelmiä valmistetaan monen yrityksen toimesta. Niinpä UP on ostanut valmiin tuotteen. Luistissa näkyy hammas, joka liittyy Yhdysvaltain sotaväen vuonna 1969 tekemään M16A1-modifikaatioon "Bolt Assist". M16:n lukonkehysten oikealla puolella oli napula, jota painamalla lukon

jatkuu

sai pakotettua kiinni. UR-15:ssa ei ole tätä nappulaa, joten hammastuskin on viraton. Onpahan muistona historiasta.

Kirjoitusaseen perusosa painaa 3073 g. Tähtäinvarustus (Kahles K16i, American Defence AD-Recon pikajalka sekä Butler Creekin läpät) painaa 744 g. Muovinen H&K 30 patruunan lipas painaa 140 g ja 30 kpl GGG 223 Rem.-patruunaa 342 g. Näistä voi laskea kirjoitusaseen täydeksi työpainoksi 4299 g.

Vertailun vuoksi Suomen rk62 täydellä lippaalla ja rautatähtäimillä painaa noin 4,3 kg.

Ratatestin jälkeen on markkinoille tullut UP:n oma kiikaritähtäimen jalka, jolla koko paketin kokonaispaino kevenee 100 grammaa.

LAUKAISULAITE ON UP:N omaa suunnittelua ja tuotantoa. Laukaisuvastus on säädettävissä 400–1100 g. Kirjoitusaseessa oli aavistus etuvetoa, jota seurasi todella makea laukaisu. UP kertookin myyneensä pelkkiä laukaisulaitteita muun muassa Ruotsiin, Viroon, Puolaan ja Yhdysvaltoihin.

Varmistinvipu on molemminpuolinen. Vasemmalla puolella vipu on kookkaampi. Merkinnot "safe" ja "fire" ovat vain vasemmalla puolella.

Varmistimen edessä olevat toiset molemminpuoliset vivut liittyvät laukaisulaitteen kiinnitykseen. Niitä käytetään vain laukaisulaitteita vaihdettaessa.

Liipaisimen etäisyys ei ole säädettävissä. Liipaisinkaari on kohtalaisen väljä paljaalle sormelle.

Viritinvipu (charging handle) on molemminpuolinen (ambidextrous). Se on umpilankusta koneistettua 7075 T6 alumiinia ja lasermerkitty "Uronen Precision".

AR-15 ON SUUNNITeltu sotilasaseeksi, joten sen huoltopurkamisen lähes ilman työkaluja on mahdollista. Kaupunkilegendan mukaan Vietnamin viidakoissa sokkien ulostyönnössä tuurnan virkaa toimitti 5,56 NATO-patruunan spitzer-luodin kärki.

Kotioiloissa kannattaa hankkia kunnollinen tuurnasarja, jolla sitten pärjääkin tappiin asti. Kahden sokan irrottamisella

Hannu Uronen on practical-ampuja, Uronen Precisionin omistaja sekä UR-aseen suunnittelija ja valmistaja.

Uronen Precisionin logo.

upper ja lower eroavat. Rekyylinvaimennin (buffer) ja rekyylijousi (buffer spring) irtoavat helposti peräputkesta. Hannu Uronen mukaan tätäkin joustaa kannattaa huoltaa. Buffereita on eripainoisia eri kaliipereille ja latauksille.

Kirjoitusaseen bufferi painoi 87 g ollen normaali M4-karbiinin bufferituubilla varustetulle aseelle. Liian kevyt bufferi, rekyyli tuntuu enemmän, ja lukko perääntyy turhan vauhdikkaasti. Liian raskas bufferi ja latausykli saattaa jäädä vajaaksi.

Kun ase on katkaistu tai ainakin taitettu etusokan varaan, vedetään viritysvivun mukana ulos luisti (bolt carrier) ja lukko (bolt). Nyt piippu on vapaasti puhdistettavissa patruunapesän puolelta joko puikkotai vetopuhdistusmenetelmällä. Tämä riittää ammunnan jälkeiseen huoltoon.

Kun aseella on ammuttu paljon, kannattaa pyörähtävä lukonpääkin irrottaa ja puhdistaa kunnolla. Kaikkiaan lukossa onkin toistakymmentä osaa.

Magpul perätukissa on sormisalpa vetopituuden pikasäätöön.

ENSI ALKUUN UR-15 tuntuu hiukan hämentävältä lyhyytensä vuoksi, mutta tukeva paino vakuuttaa pian, ettei kyseessä ole lelu. Toki perän pituus on säädettävissä isommal-lekin ampujalle.

Koeaseen laukaisu oli säädetty melko kevyeksi. Lymanin mittari näytti 590 g. Tähdättyjen laukauksien lähettäminen tuntui helpolta. Rekyyli oli mieto, kiitos aseeseen yli neljän kilon painon, 223 Rem.-patruunan ja UP:n erityisen pitkän kaasujärjestelmän. Kuitenkin 3,56 g luoti lähti 13" piipusta vi-haisesti, peräti 910 m/s.

Hannu Uronen näytti, miten ammutaan erittäin nopeasti kaksi tähdättyä laukausta peräkkäin. Laukausten välien ollessa 0,12 sekunnin luokkaa, se kuulostaa pikemmin-kin sarjatuulta.

Uronen kuitenkin vakuutti laukaisukoneiston olevan tyyppiä itselataava kertatuli. Miehen pitkä practical-kokemus ja aseeseen helppokäyttöisyys tulivat todistettua.

KIVÄÄRI ON räätälöity suomalaisen practical-urheiluammuntaan ja SRA-toimiin. UP rakentaa vakavasti otettavia kilpailuluokan aseita näihin lajeihin. Suuri etu on, että ostaja saa käytännössä täysin custom-aseen suomalaiselta valmistajalta ja myös tuotetukea tarvittaessa.

Tässä kirjoituksessa esitetyn UR-15:n viitehintaa on 3390 euroa. Kirjoitusaseessa ollut tähtäinvarustus maksaa lisäksi 2290 euroa.

Edullisemman Finn Precision version hinnat ovat alkaen 1850 euroa.

www.asejaosa.fi

AR-10 ja AR-15

AR lyhenne tulee nimestä ArmaLite Rifle (ei siis automatic rifle). ArmaLite on kalifornialainen insinööritoimisto ja asevalmistaja, joka aloitti kuuluisan lentokonevalmistaja Fairchild Aircraftin (1925–2003) alaosastona vuonna 1954.

7,62 mm AR-10 oli tarjolla Yhdysvaltain asevoimien kiväärin M1 Garandin seuraajaksi, mutta hävisi kilpailun M14-kiväärille, joita valmisti useampi yritys, muun muassa Winchester, Springfield Armory ja Harrington & Richardson.

M14 on yhä käytössä Yhdysvalloissa am-

pumakilpailuissa ja seremonia-aseena.

ArmaLiten asesuunnittelija **Eugene Stoner** (1922–1997) kehitti AR-10:stä "pienois-mallin" nimeltä AR-15. Aseen suunnittelukreditit ovat jakamassa hänen apulaisensa **Robert Fremont** ja **Jim Sullivan**.

Tämän kiväärin oikeudet myytiin Coltille 1959. Aseesta tehtiin Yhdysvaltain sotaväen yleiskivääri M16 ja siitä lukuisia edelleen kehitelmiä, kuten tämän päivän sotaväen vakioase: Karbiini M4A1 14,5" piipulla, jota valmistaa FN ja tusina muita.

Monet Coltille myydyistä patenteista

raukesivat 1977, jolloin konstruktioista tuli vapaata riistaa. Tänä päivänä valmistajia on liikaa lueltaviksi, mutta "isoista pojista" AR-15:ttä valmistavat muun muassa Arma-Lite, Smith & Wesson, SIG Sauer, Remington, Heckler & Koch, Mossberg, Ruger, Savage ja Bushmaster.

Colt lopetti AR-15-siviiliversion valmistuksen kovan kilpailun vuoksi 2019.

Niche- eli lokerovalmistajat (kuten UP) joutuvat kehittämään omia hiirenloukkujaan, jotta voisivat pyytää kovempaa hintaa kuin peruskaura-aseesta.

Anschützin ampumahiihtokivääri Bionicin otepinnot ovat verkkomaisia.

Custom-kahvojen mahdollisuus – ehkä?

Jos IWA-näyttely olisi pidetty aiemmin tänä vuonna, niin Anschütz olisi esitellyt uuden ampumahiihtokiväärin 1827F Bionicin.

Teksti PEKKA SUURONEN
Kuvat VALMISTAJAT

Sain ”Ansun” lehdistötiedotteen perutun IWA:n jälkeen. Ampumahiihtokiväärin raudoissa oli uutta vain se, että lipas pysyy paikoillaan magneettien avulla mekaanisen salvan asemesta.

Bionicin tukki sen sijaan oli aivan uusi. Sen otepinnot ovat voimakkaasti kevennettyt. Tehdas kutsuu rakennetta nimellä ”lattice” (ristikko, säleikkö, hila). Minulle tulivat mieleen sanat ”verkko” tai ”pitsi”. 3D-tulostustekniikalla saavutetaan aivan uudenlaisia muotoja.

3D-TULOSTUS ON uudehko tuotantotapa, joka on sukua hitsaukselle. Se on vastakohta perinteiselle muoviosien ruiskuvalulle. Ruiskuvalussa tarvitaan korkealuokkaisesta teräksestä tehty muotti, joka voi painaa tonneja ja maksaa kymmeniä tai satoja tuhansia.

Lisäksi tarvitaan ruiskuvalukone, joka maksaa käytettynäkin kymppitonnesa.

Mutta kun investoinnit on tehty, niin valmiita kappaleita tulee ripeästi. Eli kalliit aloituskustannukset, halpa yksikköhinta.

3D-tulostuksessa tarvitaan järkevä hintainen (alkaen 300 euroa) tulostin, joita on nykyään esimerkiksi kirjastoissa kaiken kansan käytettävissä. Eli melko halvat aloituskustannukset, melko halpa yksikköhinta.

Ja tietysti tarvitaan tuotokuva digitoituna. Tuotokuvan luomisen hinta on juttu sinän-

sä. Lisäksi tarvitaan muovimateriaalia lan- karullalla.

3D-TULOSTUSMATERIAALEJA ovat muun muassa polyamidi (PA), PA Glass (lasikuituvahvistainen PA), Alumide (alumiinivahvistainen PA), ST PEBA, AdSint (sisältää hiilikuitua) ja termoplastinen polyuretaani (TPU). Tuo viimeinen on pehmeän tuntui- nen materiaali, joka muistuttaa kumia.

3D-tulostin sulattaa materiaalia ohuen kerroksen (0,02–0,5 mm) edellisen päälle eli ”kasvattaa” tuotetta. Kaikki yllä mainitut materiaalit kestävät loistavasti ase- en kahvan sovelluksissa.

3D-tulostamisesta on käytetty nimitystä ”uusi teollinen vallankumous”.

TÄSSÄ VAIHEESSA mielikuvitukseni hyp- päsi laukalle: custom-kahvoja pistooleihin, kivääreihin, haulikoihin?

Esimerkiksi pistooliampuja on perinteisesti muotoillut itselleen kahvan raspaamalla ja kittaamalla. Eli yrityksen ja erehdyksen periaatteella.

Kun ase- en ottaa käteen, sen tulisi osoit- ta luontevasti kymppiin. Ampujan ei tarvitse jännittää tarpeettomia lihaksia ase- en paikallaan pitämiseen. Lihassännittämisestä

johtuva värinä minimoidaan.

Nyt se laukkaava mielikuvitus: entä jos olisi jokin muovailuvaha tai pehmeä media, jota pistooliampuja puristaisi ampumakä- dellään, ja joku tarkalleen pistoolin pai- nosterä ja pituinen vehje mediassa kiinni? Otetaan mediasta ote ja tähdätään normaali- tauluun.

Avustaja painaa enter. Mitat vilahtavat tietokoneeseen, ja pian 3D-tulostin rupeaa pukkaamaan muovikerrosta toisensa päälle. Lopputulema olisi täysin ampujan käteen sovitettu kahva.

Jos ensimmäinen kahva menisi syteen, ei uuden tekeminen maksaisi kuninkaan lun- naita.

KAHVAN PERUSRUNKO voi hyvin olla puuta, muovia, alumiinia tai mitä vain. Ide- ana olisi 3D-tulostaa käden kosketuskoh- dat. Pistoolissa siis sormien, kämmensyrjän ja kämmenpohjan paikat. Käytännössä siis palasia, jotka liitetään tavalla tai toisella kah- va-aihioon.

Eniten hyötyisi pistooliampuja. Mutta ki- vääri- ja haulikkoampujatkin käyttävät pis- toolikahvan tyyppisiä. Ranteen kulma olisi tällöin luonnollisempi kuin perinteisissä tukeissa. 🛠️

10-Golf pelataan Pirkkalassa 3. elokuuta

Ampumaurheilijoiden jokakesäinen golfkilpailu, Kymppigolf, pelataan Golf Pirkkalan (GPI) 18-reikäisellä kentällä maanantaina 3. elokuuta klo 10.00 alkaen.

Golf Pirkkalan erinomainen kenttä sijoittuu kumpuilevaan mäntymaastoon, jota säestävät kauniisti paikka paikoin vesialueet. Kentän slope miehille (keltainen) on 132 ja naisille (punainen) 127. Kenttään voi tutustua tarkemmin osoitteessa www.golfpirkkala.fi.

Kilpailumuotona on piste-bogey. Kilpailussa järjestetään miesten ja naisten sarjat sekä kutsuvierassarja. Myös paras scratch-tulos palkitaan. Lisäksi on erikoiskilpailuja.

Kilpailuinfo on klo 9.30 klubilla ja ensimmäinen lähtö klo 10.00.

Osallistumisoikeus: SAL:n seuran jäsenyys tai kutsuvieras sekä SGL:n golfseuran jäsenyys.

Käytämme kilpailussa tulokorttina sähköistä Golf GameBookia, mutta kilpailutulokset on mahdollista kierroksen aikana kirjata myös perinteiseen tulokorttiin.

Ilmoittautuminen 22. heinäkuuta mennessä: mikko.taussi@gmail.com. Ilmoita ilmoittautumisen yhteydessä ampumaseurasi, golfseurasi ja tasoituksesi (hcp).

Kaikkia ilmoittautuneita pyydetään tuomaan mukanaan pieni palkinto, joita jaetaan sen mukaan kuin niitä riittää.

Hinta on 70 euroa. Hintaan sisältyvät harjoituspoletti rangelle, tulo-lahvit ja kevyt lounas kisan jälkeen. Pelin jälkeen on myös mahdollisuus saunomiseen.

Käyntiosoite: Golf Pirkkala, Vaitintie 95, 33960 Pirkkala.

GPI-caddiemaster: caddiemaster@golfpirkkala.fi (puh. 010 292 6900)

AVOIMET TYÖPAIKAT

Valmennuksen johtajaa

Suomen Ampumaurheiluliitto ry (SAL) on maamme urheilutoiminnan vanhimpia ja menestyksekkäimpiä lajiliittoja. Se on perustettu vuonna 1919. Ampumaurheiluliittoon kuuluu noin 300 jäsenseuraa, joissa ampumaurheilua harrastaa noin 30 000 henkilöä.

Haemme nyt päätoimiseen työsuhteeseen valmennuksen johtajaa. Tehtävä on määräaikainen 1.1.2021–31.12.2024. Valmennuksen johtaja vastaa Ampumaurheiluliiton huippu-urheilutoiminnasta yhdessä lajikohtaisista maajoukkuevalmentajista koostuvan tiiminsä kanssa.

Tehtävänäsi on organisoida ja kehittää liiton valmennusjärjestelmä sellaiseksi, että se mahdollistaa nyt ja tulevaisuudessa maailman huipun saavuttamisen motivoituneille huippu-urheilijoille ja varmistaa laadukkaan valmennuksen kautta polun tulevaisuuden menestykselle seuroissa ja liiton valmennusryhmissä. Merkittävänä vastuualueena tähän liittyy on SAL:n valmentajakoulutus. Vastaat myös huippu-urheilun budjetista.

Edellytämme tehtävään soveltuvaa koulutusta (korkeakoulutasolta), kokemusta huippu-urheilu- ja valmennustoiminnasta ja urheiluorganisaatioista, hyvää johtamis- ja organisointikykyä ja erinomaisia vuorovaikutustaitoja.

Tehtävässä onnistuminen edellyttää tiivistä yhteistyötä eri sidosryhmien kanssa niin kotimaassa kuin ulkomailla, kykyä toimia laajassa verkostossa ja hallita laajoja kokonaisuuksia, paineensietokykyä, hyviä tietoteknisiä valmiuksia sekä erinomaista suomen ja englannin kielen suullista ja kirjallista taitoa. Luemme eduksi muun kielitaidon. Ampumaurheilusta ei ole välttämätön.

Lisätietoa tehtävästä antaa toiminnanjohtaja **Anne Lantee**, puh. 040 5785 860, anne.lantee@ampumaurheiluliitto.fi. Lähetä hakemuksesi ansioluetteloineen ja palkkatoiveineen 29.7.2020 mennessä sähköpostitse osoitteella rekry@ampumaurheiluliitto.fi.

Valmentajia

SOPIMUSKAUDEN päättyessä avaan nyt haettavaksi kaikki Ampumaurheiluliiton valmentajien tehtävät:

trap: päävalmentaja, nuorten valmentaja, paravalmentaja

skeet: päävalmentaja, nuorten valmentaja

kivääri: päävalmentaja, nuorten valmentaja, paravalmentaja

pistooli: päävalmentaja

liikkuva maali: päävalmentaja

practical: valmennuskoordinaattori

Tehtäviä voidaan tarpeen mukaan yhdistellä. Katso tarkemmat kuvaukset tehtävittäin osoitteesta ampumaurheiluliitto.fi/liitto/avoimet-tyopaikat. Kaikki valmentajat toimivat maajoukkueiden valmennustehtävien lisäksi SAL:n valmentajakoulutuksen suunnittelussa ja toteutuksessa. Lisäksi jokaisessa lajissa yhden valmentajan tehtäviin kuuluu myös nuorten tehoryhmän valmennuksen suunnittelu ja koordinointi yhdessä tehoryhmävalmentajien kanssa.

Edellytämme valittavilta erinomaista laajosaamista, tehtävän tasosta riippuen riittävä valmentajakoulutus, käytännössä osoitettua valmennusosaamista sekä kykyä toimia kansainvälisissä yhteyksissä englannin kielellä. Kaikissa tehtävissä onnistuminen edellyttää erinomaisia vuorovaikutustaitoja ja yhteistyökykyä, riittäviä tietoteknisiä taitoja, paineensietokykyä ja halua kehittää omaa valmennusosaamistaan.

Tehtävät ovat määräaikaisia ja alkavat 1.1.2021. Sopimukset ovat 2+2-vuotisia. Osa tehtävistä on päätoimisia ja valtaosa eri laajuisia osa-aikaisia tai oto-tehtäviä.

Lisätietoa tehtävistä antaa valmennuksen johtaja **Per-Ole Lindell**, puh. 0400 525 114, per-ole.lindell@ampumaurheiluliitto.fi. Lähetä hakemuksesi ansioluetteloineen ja palkkatoiveineen 16.8.2020 mennessä osoitteeseen rekry@ampumaurheiluliitto.fi. Kerro hakemuksessasi myös, kuinka laajasta tehtäväkuvasta olet kiinnostunut. 🍀

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
 Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
 la sopimuksen mukaan
 Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT

Puh. 03-4755371

Kotisivumme: www.asetalo.com

Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com

Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2020 neljäs
 Urheiluampuja ilmestyy 24.9.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN ANSHUTZ 1903 PIENOISKIVÄÄRI. Aseessa on diopteritähäimet. Ase on hyvä kuntoinen ja käyntinen. Hinta 800 eur. Ilmoittaja: Markku Oinonen, markku.j.oinonen@pp.inet.fi, 0505237009. Ilmoitus jätetty: 16.06.2020

MYYDÄÄN PARDINI SP PIENOISPISTOOLI * Ammuttu alle 10000 lks. * Oikeakätinen muokkaamaton M-koon kahva * Kunto erinomainen HP: 900€. Ilmoittaja: Ville Rajala-Rahko, ville.rajalarahko@gmail.com, 0503347658. Ilmoitus jätetty: 27.05.2020

MYYDÄÄN STEYR LP10E ILMAPISTOOLI. Myydään Steyr LP10E ilmapistooli. * Ammuttu alle 5000 lks. * Kaksi säiliötä, leimat 2/2012 * Oikeakätinen L-koon kahva * Kunto erinomainen * Mukaan myös pumppu HP: 1400€. Ilmoittaja: Ville Rajala-Rahko, ville.rajalarahko@gmail.com, 0503347658. Ilmoitus jätetty: 27.05.2020

MYYDÄÄN JÄLLEENLATAUSLAITTEISTO. Laitteistoon kuuluu RCBS neljän aseman progresiivinen prässi kal 32 nipoin, Webster M 40 mekaaninen ruutivaaka, Hornady M 3 hylsyjen puhdistusmylly, nallien kääntölevy ja Lapuan jälleen lataajan opas (eng). Yhteishinta 480 €. Ostaja saa lisäksi suurehkon määrän vähän ammuttuja kal 32 hylsyjä. Ilmoittaja: Jorma Riissanen, jorma.riissanen@pp.inet.fi, 0400 505240. Ilmoitus jätetty: 15.05.2020

MYYDÄÄN WALTER GSP CAL .22/.32 TARKKUUSPISTOOLI Aseeseen kuuluu kaksi piippua, kaksi laukaisukonetta, kahdet lippaat ja Walterin oma kahva ja Morinin kahva. Sillä on ammuttu kesäisin noin 1000 laukausta vuodessa enimmäkseen pikkupistoolilla. Isopistoolilla on ammuttu vähemmän. Ase ostettiin uutena vuonna 1990. Hinta 500 €. Ilmoittaja: Jorma Riissanen, jorma.riissanen@pp.inet.fi, 0400 505240. Ilmoitus jätetty: 15.05.2020

MYYDÄÄN BERETTA SILVER PIGEON 1 686. Haulikko 12 / 76 kertatuli, ulosheittäjä, aselaukku, 5 vaihtosupistajat. Ase uusi! Myydän sairastumisen takia, hinta 1900 e. Ilmoittaja: Veikko Enberg, veikko.enberg@gmail.com, 0400523153. Ilmoitus jätetty: 07.05.2020

MYYDÄÄN SMITH & WESSON 357 MAGNUM, Rst- runko, 6"- piippu. Erittäin vähän ammuttu. Ase on Keski-Suomessa. Hinta 350 € / tarjous. Ilmoittaja: Matti Kuortti, matti.kuortti@gmail.com, 0440975576. Ilmoitus jätetty: 16.4.20

MYYDÄÄN LATAUSPURISTIN RCBS ja holkkisarjat 32/38, 32 luoteja 750, nalleja 1000, hylsyjä 32/38. Tee tarjous. Timo Kurki, timo.kurki@indepro.fi, 0407014501. Ilmoitus jätetty: 12.4.20

MYYDÄÄN SAKO 22LR/32SW VAIHTOKALIIPERIPISTOOLI Hyväkuntoinen, vähän ammuttu, laukku ja ohjekirja 500 €. Ilmoittaja: Timo Kurki, timo.kurki@indepro.fi, 0407014501. Ilmoitus jätetty: 12.04.2020

OSTETAAN TARKKUUSPISTOOLI PARDINI Ostan Pardini .22 pienoispistoolin. Hinta max.400,- Tarvikelaukkuineen ja lippaineen. Ilmoittaja: Ossi Reini, ossi.t.reini@gmail.com, 040 7146563. Ilmoitus jätetty: 7.4.2020

OSTETAAN VASENKÄTINEN RIISTAMAALI ILMAKIVÄÄRI Ostetaan vasenkätinen riistamaali-ilmakivääri. Ilmoittaja: Kimmo Kautto, kautto.kimmo@gmail.com, 0405864131. Ilmoitus jätetty: 26.1.2020

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Hinta 10 euroa. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myyja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

ONNITTELUT

85 VUOTTA				Peter Didrichsen ESF 27.9.			
Heikki Hirvonen	ESF	16.8.					
75 VUOTTA				60 VUOTTA			
Ossi Lähteenmäki	TSA	27.7.		Rabbe Karlsson	TSA	2.9.	
Pentti Rutanen	TSA	30.7.		50 VUOTTA			
Matti Laakso	TSA	17.8.		Kirsi-Marika Raulisto	SäSA	5.8.	
Kari Kullbeg	NorA	13.9.		Markus Nurmi	SäSA	28.8.	
Teuvo Nurmi	TSA	15.9.		Rami Vuorinen	SäSA	1.9.	
70 VUOTTA				Kai Virtanen	SäSA	9.9.	
Arvo Sihvonen	TSA	12.8.		Markku Laine	SäSA	16.9.	
Kenneth Löfgren	TSA	3.9.		Jouko Flemming	TSA	17.9.	

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsanarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

"JUHO AUTIO on päässyt harjoittelemaan ulkona vasta kuukauden päivät.

– Yllättävän hyvin kulkee siihen nähden, että olen harjoitellut tavanomaista vähemmän. Toisaalta taustalla on monen vuoden pohjat, joten eihän se kunto hetkessä katoa.

– Tämän kesän tärkeimpänä tavoitteena ovat heinä-elokuun vaihteessa Kouvolassa käytävät SM-kilpailut, Autio mainitsee.

Rovaniemeläinen tietää kokemuksesta, että Tyrrin ampumakeskus Kouvolassa on erittäin herkkä tuulille.

– Vaihdoon pienoiskivääriä viime vuonna, ja heinäkuussa testaan siihen uusia patruunoita. Otan varmuudeksi myös vanhan pienoiskiväärin mukaan SM-kisoihin, jos olosuhteet muuttuvat vaikeiksi, Autio paljastaa." [* Lapin Kansa 27.6.2020](#)

Kisakallion EM2021-kisasivut on avattu

LOHJALLA SIJAITSEVASSA

Kisakallion urheiluopistossa järjestetään ilma-aseiden EM-kilpailut 26.2.–8.3.2021. Kisasivut on avattu osoitteessa www.ech2021.fi.

Kisalagon on suunnitellut **Niko Krappe**.

Urheiluampuja 2020

Lehden numero	Varaus-päivä	Aineisto-päivä	Ilmestymis-päivä
4/2020	24.8.	31.8.	24.9.
5/2020	13.11.	20.11.	16.12.

Skyttesommaren börjar kom

C OVID-19 har ju som vi alla vet påverkat allas liv denna vår och sommar. I förra numret kunde ni läsa mera om hur en del av våra skyttar har påverkats. Nu har ändå tävlingarna börjat komma igång och banorna börjar alla vara öppna igen.

På krutvapen ser sommaren ganska mager ut på tävlingsfronten. Hoppeligen kommer det någon tävling till för skyttarna ännu, det är ju ändå tävlingarna skyttarna lever för. Bland annat har man inhiberat SFSM på gevär och pistol för denna sommar.

SFSM på rörligt mål kommer ändå att ordnas som planerat i början av juli i Ingå. På hagel ser det ut som att deras inhemska säsong inte påverkas märkbart av Coronan. Utomlandsresorna kommer ändå tyvärr att bli ganska få för våra skyttar

Gevärsskyttarna utomlands

TVÅ SFS GEVÄRSSKYTTAR reste till Elva i Estland under midsommaren för att tävla i en tävling vid namn, fyra världsmästarnas tävling.

Tävlingen är en minnestävling för de fyra världsmästarna Estland har fått genom tiderna i gevärsskytte. Till tävlingen bjöds in fem skyttar från Finland, två av de inbjudna var Kyrkslätt Skytteförenings **Sebastian Långström** och Raseborgs Skyttars **Joni Stenström**. De andra var: **Aleksi Leppä**, **Juho Kurki** och **Lauri Syrjä**. Man tävlade på 3x40 skott med miniatyrgevär. I grundserien segrade Aleksi Leppä på 1168 poäng, Sebastian var tvåa med 1167 poäng och Joni tredje med 1163 poäng. I finalen var toppduon den samma och Juho Kurki kom in på den tredje platsen. Joni var här sjätte. Finalen var jättejämn både Sebastian och Joni var med i toppstriden så gott som hela tiden. Joni ledde efter liggande, men sedan inledde han stående med att skjuta första skottet i grannens tavla. Då föll Stenström från tätstriden. Sebastian fortsatte sedan att kämpa om segern med Leppä, men i slutet drog sedan Leppä det längre strået.

I tävlingarna belönade man också de bästa skyttarna per varje ställning. Sebastian belönades som bästa liggsskytt när han sköt 396 poäng, Joni var här andra på 395 poäng. På stående var Sebastian andra och Joni sjätte och på knästående var Joni tredje och Sebastian fjärde.

Hagelskyttarna i form

HEIDI HÄMÄLÄINEN från Sibbo Skyttegille kom övertygande tillbaka från sin mam-

Heidi Härmäläinen sköt bra i Sako-Franchi GP.

Vesa Järvinen inledde säsongen jämnt.

maledighet. Heidi som blev mamma här på våren deltog i Sako-Franchi GP var man tävlade i skeet. Heidi sköt fina 115 träffar i grundserien och var med det två träffar bättre än tvåan **Niina Aaltonen**. I finalen fortsatte Härmäläinen lika övertygande och av 60 lerduvor träffade hon 52 stycken, 16 mera än tvåan **Marja Mäkelä**. Mammaledigheten har inte påverkat Heidi mycket, men hon har ändå jobbat bra med att hålla känslan upp under sin graviditet och efter den. Det ser ut att ha lönat sig.

Trap-skyttarna har också inlett sin säsong. De tävlade i början av juni i Orimattila, man sköt två tävlingar en på lördagen och en på söndagen. Där deltog bland annat Sibbo Skyttegilles **Vesa Järvinen**. Järvinen kom in på en silverplats andra dagen i den så kallade A-klassen när han träffade 116 av 125 lerduvor. Segrade gjorde Vili Kopra

hmma igång

LASSI PALO

Sebastian Långström var andra i Estland.

Många SFS-skyttar på plats på gevärslandslagets läger. Till vänster: Henna Viljanen och Joni Stenström. Till höger Sebastian Långström och Cristian Friman.

med 119 träffar. Första dagen sköt Järvinen en träff mera, alltså 117. Med det delade han på tredje platsen med **Ari Simola** och **Vili Kopra**, efter omskjutning fick ändå Järvinen nöja sig med en femte plats. Denna gång var Jukka Laakso bäst som hade 120 träffar, **Eemeli Pirttisalo** var andra med 118 träffar.

SFS:are på landslagsläger

MAN HAR OCKSÅ KUNNAT se SFS-skyttarna träna aktivt. I början på juni började

lägerverksamheten komma igång igen. Direkt på gevärslandslagets första läger var det många SFS-skyttar.

Där deltog Kyrkslätt Skytteförenings **Jenna Kuisma**, **Henna Viljanen** och Sebastian Långström; Esbo Skytteförenings **Cristian Friman** och Raseborgs Skyttars Joni Stenström.

Så gott som samtidigt och på samma ställe hade rörligt måls landslaget läger RS:s **Niklas Hyvärinen** medverkade på det lägret.

Skyttarna verkade nu vara mycket nöjda över att träna i grupp igen, för ganska långt har de flesta tränat ensamma nu denna vår.

Också Tehoryhmä har kommit igång på nytt med deras läger. Under sommarens första lägerdag i Ingå för södra Finlands tehoryhmägrupp på gevär fanns det SFS-skyttar med.

Esboskytteförenings **Alexandra Rosenlew** och **Luukas Koota** deltog samt Raseborgs Skyttars **Nicole Kamila**. ⚙️

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Petra Liljeberg
Joni Stenström
SFS:s hemsida

0500 872 045
Svenska sidor skribent
www.sfs.idrott.fi

petra_liljeberg92@hotmail.com
joni.stenstrom@gmail.com

10 napakkaa

LASSI PALO

Vastajaana on skeet-ampuja Heidi Hämmäläinen (Sibbo Skyttegille). Hänestä tuli äiti 28. huhtikuuta, ja hän palaa töihin ensi vuoden alussa, jolloin isä jää hoitamaan poikaa.

1 EKA ENNAKOIVA:

Miten äitiys, koronakevät ja ampumaurheilu ovat sopineet yhteen? Hyvin. Koronan takia kisoja peruttiin eikä niitä jäänyt minulta nyt väliin.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Matkustusvuorokaudet ovat olleet poikkeuksellisesti lähes nollassa. Kommenttisi?

Nyt treenataan kotimaassa, ja toivottavasti ensi vuonna maailma on sellaisessa tilanteessa, että pääsee taas reissaamaan.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Kuinka paljon olet harjoitellut? Olen ampuanut 2-3 kertaa viikossa. Isä on ollut kotona, ja sukulaiset ja ystävät ovat auttaneet.

4 NELJÄS NALLITUS:

Miltä on tuntunut olla kotona ehkä enemmän kuin koskaan? Ei minusta kotiäitiä tule. Olemme olleet vauvan kanssa paljon poissa kotoa.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Miltä äitiys pienen pojan kanssa on tuntunut? Onhan äitinä oleminen pienelle pojalle parasta mitä elämässä on tapahtunut, vaikka elämä onkin erilaista, mutta mielestäni koko elämän ei tarvitse lapsen myötä muuttua vaan lapsi tulee osaksi arkea.

6 KUUKES KUJEILEVA:

Ammuit hienosti Lopella kesäkuussa (peruskisa 115, finaali 52). Miltä kisa tuntui?

Oli tosi kiva ampua! Yritän nyt keksiä, miten säilyttää samanlainen rento ote jatkossakin. Se ei ollut mikään huipputulos, mutta ihan oookoo.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Tavoitteesi tällä hetkellä? Vaikka Tokio nyt siirtyi, en ehkä sinne niinkään tavoittele. Tulevina vuosina on useita arvokisoja. Jatkossa pitää miettiä leirit ja kisamatkat tarkasti.

8 KAHDEKSAS KULTAHIPPU:

Miltä kilpailutyhjiö on tuntunut? Se ei ole haitannut minua, koska tiesin, etten voi käydä kaikissa kisoissa, vaan harjoittelen sen minkä pystyn.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Millaisia ajatuksia vuodella siirtynyt olympiavuosi herättää? Olympiamaapaikkoja on vielä jaossa eli kaikki on toki mahdollista, mutta pidemmällä aikavälillä tavoitteenani on Pariisi 2024.

10 NAPAKYMPPI:

Tämän vuoden napakymppi? Tuskin tänä vuonna enää mitään isompaa iloa tulee kuin pojan syntymä!!

LASSI PALO

Oivalluksen ilo sytyttää henkisen valmentajan

Teksti & kuva LASSI PALO

Ranskan Troyesista kotoisin oleva **William Lemoine**, 32, saapui neljä vuotta sitten Suomeen perinteisen syyn takia: suomalainen tyttöystävä. Samana vuonna hän aloitti yhteistyön Turun seudun urheilukatemian kanssa ja tutustui ampumaurheilijoihin.

TROYES SIJAITSEE noin 180 kilometriä Pariisista kaakkoon.

Lemoine on psykologian maisteri ja asuu nykyään Kemiönsaareissa. Hän toimii suomalaisten kivaariampujien henkisenä valmentajana. Viimeksi hän oli kivaarimaajoukkueen leirillä kesäkuussa Inkoossa, missä oheinen kuva on otettu.

OLEN TYÖSKENNELLYT jääkiekon, soudun, golfin, suunnistuksen, voimistelun ja tanssin parissa.

URHEILUAMMUNNASSA minulla on kokemusta kivaariammunnasta.

TYÖSKENTELY AMPUMAURHEILIJOIDEN KANSSA on erittäin olennaista, koska henkinen valmennus on lajissa kriittisen tärkeää.

NAUTIN ENITEN SIITÄ, kun näen urheilijan silmissä oivalluksen ilon, kun me valmennuksen aikana löydämme yhdessä ratkaisuja ongelmiin ja avainsioita.

SUOMEN MAAJOUKKUEESSA on monenlaisia persoonia, jotka suhtautuvat henkiseen valmennukseen myös monin eri tavoin.

TYÖSKENTELYTAPANI perustuu motivaatioon. Jos urheilija haluaa kehittää henkisiä ominaisuuksiaan,

siaan, saavutamme varmasti hyviä tuloksia. Jos hän ei ole valmis tekemään töitä, ei muutoksiakaan tule.

HALUAN JOUKKUEEN ymmärtävän kuinka tärkeää henkinen vahvuus on. Jos he eivät halua kehittää tätä ominaisuuttaan, niiden maiden urheilijat, jotka keskittyvät henkiseen valmennukseen, menevät heidän ohitse.

TYÖSKENTELY URHEILIJOIDEN kanssa perustuu luottamukseen, jonka saavuttaminen voi kestää kauan.

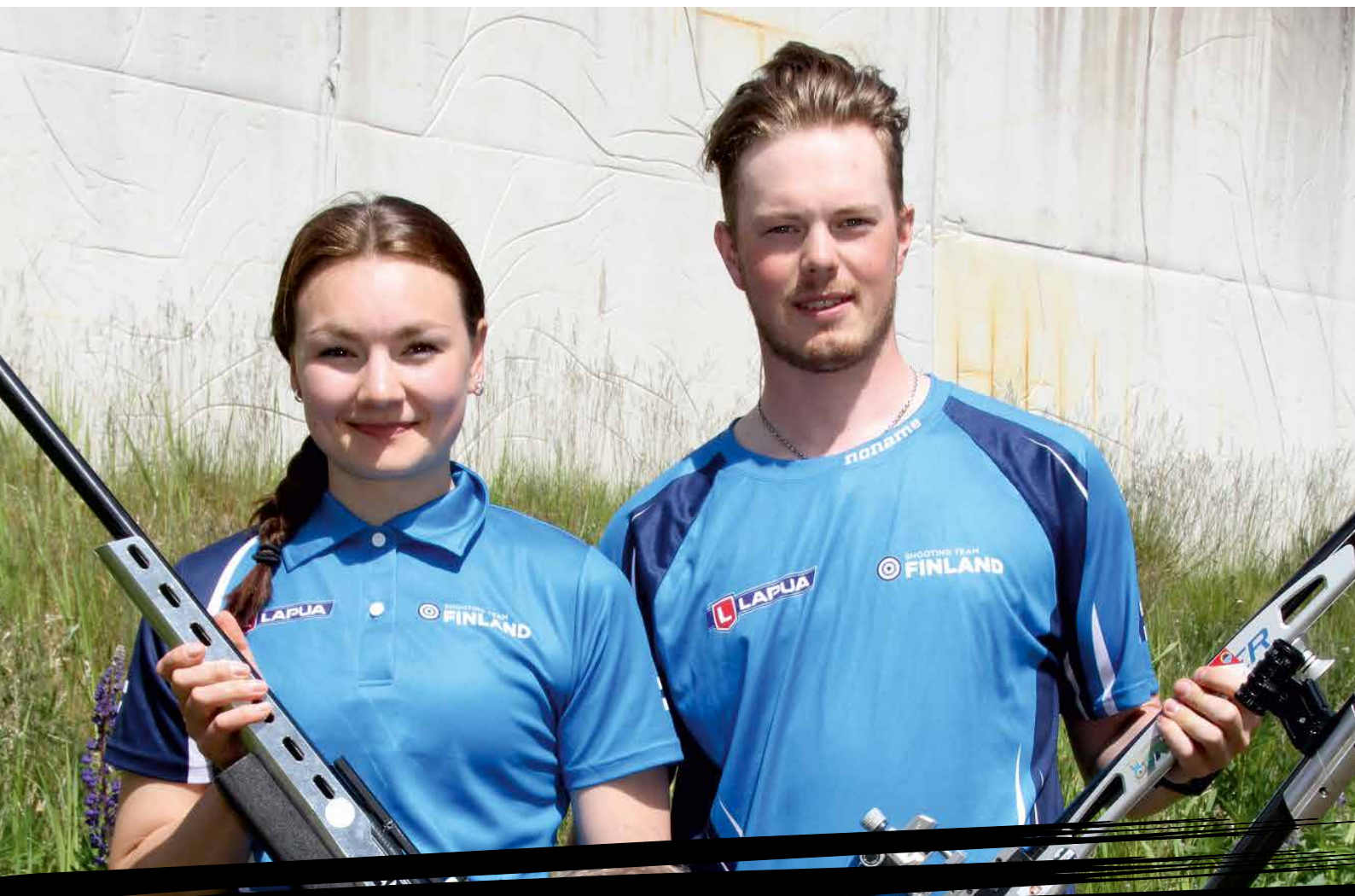
URHEILIJOIDEN ASENTEEN uuden oppimiseen on oltava utelias ja avoin, ja heidän on oltava valmiita haastamaan itsensä ja näkemään epäonnistuminen uuden oppimisen mahdollisuutena.

TULEVAISUUDEN TAVOITTEENI on varmistaa, ettei urheilija epäonnistu kahta kertaa samasta syystä. Kaikki urheilijat ovat epäonnistuneet joskus, mutta jos epäonnistumisen syynä on kaksi kertaa sama asia, urheilija ja hänen taustajoukkonsa eivät ole analysoineet tilannetta riittävän perusteellisesti eivätkä ole tehneet tarvittavia muutoksia.

William Lemoine

- ✕ **SYNT:** 28.5.1988, Troyes, Ranska
- ✕ **ASUU NYKYÄÄN:** Kemiönsaari
- ✕ **KOULUTUS:** psykologian maisteri (Paris VIII -yliopisto), tutkinto mentaalivalmennuksesta ja urheilupsykologiasta (Lille II -yliopisto)
- ✕ **AMMATTI:** henkinen valmentaja
- ✕ **PERHE:** veli ja sisko
- ✕ **HARRASTUKSET:** jalkapallo, ulkoilu

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON
VIRALLINEN ASUTOIMITTAJA

noname

SEURA- JA ORGANISAATIOASUJEN
VAHVA TOTEUTTAJA

YHTEYDENOTOT:
KARI.ARPONEN@NONAMESPORT.COM
TAI 040 5527 988